

SAS Dizisi No: 24

İlk basım: Temmuz 1984

İkinci basım: Ağustos 1988

© Copyright: Libraire Plon/Tay Kitapçılık ve
Ticaret Limited Şirketi. 1988. Dr. Şevki Bev
Sokak. 10/3 Türbe -İstanbul

Gerardde

VILLIERS

SAS

GÖREV YERİ

LAOS

TAY YAYINLARI

Orijinal adı: L'HERONIE DE VIENTIANE

Türkçesi:

M. RODOP

Dizgi: Pano Grafik/Film: Gümüş Reprodüksiyon

3askı: Kurt-iş Matbaası/Kapak baskısı: Seçil Ofset

I. BÖLÜM

Sessizlik, Monivong Caddesi'nden gelen silah sesleriyle bozuldu. Daun Penh Caddesi'nde, ağaçların altında sakın sakın ilerlemekte olan çekçek sürücüsü istifini bozmadan yoluna devam etti. Malko içgüdüsel olarak doğruldu, arabadan aşağıya atlamaya hazırlandı. Birkaç haftadan beri Kızıl Khmerler Phnom Penh'e ve şehrin merkezine roket atmak, komando göndermek gibi kötü alışkanlıklar edinmişlerdi. Havaya ve etrafa rasgele ateş edip sonra da Mekong sahili boyunca kaçıyorlardı. Malko'nun tedirgin olduğunu hisseden

sürücü gülerek döndü ve Ulusal Enstitü'nün önündeki Kamboçyalı askeri gösterdi. Genç asker M 16'sını gökyüzünde meydana gelen ay tutulmasına yönelterek şarjörünü boşalttı. Bunun üzerine her taraftan silah sesleri gelmeye başladı.

Sürücü sunturlu bir küfür savurduktan sonra:

— Orada Canavar var, dedi.

Malko bir kahkaha attı. Ay tutulmasını unutmuştu. Kamboçyalılar hâlâ ayın bir canavar tarafından yutulduğuna inanıyorlar, canavarı öldürmek için de cephanelerini boşa harcıyorlardı...

Çekçek yavaşladı, çünkü Royal Oteli'ne

5

yaklaşmışlardı. Hava ılık, Canavar uğruna atılan silahlar hariç, sessizlik tamdı. Phnom Penh'de henüz pedallı çekçekler görevlerini taksilere devr etmemiş ti. Royal Oteli'nin çevresi, müşteri arayan bu tür arabalarla doluydu.

Bir başka çekçek Malko'minkine yaklaşarak yanından gitmeye başladı. İçindeki Kamboçyalı dilber beline kadar dışarı sarkmış, davetkâr ve ısrarlı bir tebessümle genç adama bakıyordu.

Kamboçyalı küçük yosmaların tek işi Royal Oteli'nin müşterilerini tavlamaya çalışmaktı.

Otelden dışarı çıkan bir yabancı'nın çevresi bir anda genç kızlarla dolu çekçek arabalarıyla sarılıyor, görevlerini yol boyunca hiç çekinmeden arabaların körükleri altında yapıyorlardı... Bu da, boş geçirecek bir dakikası bile olmayan işadamlarının yararına oluyordu.

Uğruna on dört bin kilometre yol katettiği Amerikalı genç Derek Thorpe randevusuna gelmemişti. Dairesi kilitliydi ve hiç kimse cevap vermemişti. Oysa, CIA patronlarından Frank Thorpe'un oğlu olan Derek bu randevunun önemini çok iyi biliyordu. Orada olmayışı garipti...

Tiz bir ses Malko'yu yeniden karamsar düşüncelerinden kopardı. Başını çevirdi. Yanında giden çekçekin içindeki genç kız bu kez ona Fransızca sesleniyordu:

— Mösyö! Mösyö, ben Derek'in arkadaşıyım...

Malko şaşırarak kızı inceledi. Saçlarını tepesinde toplamıştı. Hatları bir Khmer için çok inceydi. Badem gözleri Malko'ya ümitsiz-

ce bakıyordu. Arabadan atlayarak Malko' nunkine biniverdi. Üzerinde siyah pantolon, krem rengi ipek bir bluz vardı.

Araba dar olduğu için genç kız sürücüye sırtını dönerek Malko'nun karşısında yere çömeldi, kollarını uzatarak beline sarıldı. Göğüslerini genç adamın bacaklarına yapıştırdı. Malko kızdan kurtulmak isteyince küçük dilber:

— Böyle görünmek gerekiyor , dedi.

Malko ona doğru eğildi.

— Derek nerede?

— Derek öldü, dedi usulca genç kız.

Birden Malko'nun tüyleri diken diken oldu.

Kamboçyalı kızı omuzlarından tuttu.

— Siz kimsiniz? Bunu nereden biliyorsunuz?

Genç kız dudaklarını Malko'nun pantolonuna yapıştırarak konuşmasına devam etti:

— Ben onunla yaşıyordum. Bir ay önce

Laos'a gitti, geçen hafta dönmesi gerekiyordu.

Sizin geleceğinizi bana daha önce söylemişti.

Sonra Vientiane'dan bir mektup aldım. Bana dikkatli olmamı söylüyordu.

Royal Oteli'ne yaklaşmışlardı. Malko Frank Thorpe'un bu felaketten haberi olup olmadığını düşündü.

— Siz kapıyı çaldığınızda ben evdeydim, dedi kız. Açmaya cesaret edemedim. Sonra sizi izledim ve Derek'in beklediği kişinin siz olabileceğinizi düşündüm.

— Peki, kapıyı neden açmadınız?

— Korkuyordum.

— Derek'in Laos'a gidiş nedenini biliyor musunuz? Oraya uçakla mı gitti?

7

Kamboçyalı kız boynunu büktü.

— Melcong üzerinden gitti. Laos'a eroin imalatı için hammadde taşıyan bir tekneye bindi. Tankerin nereye gittiğini öğrenmek istiyordu...

Demek Derek Thorpe ilginç bir izin peşine düşmüştü.

— Nasıl öldü? diye sordu.

Kamboçyalı kız içini çekti:

— Başını Mekong kıyısında Louang Prabang yakınlarında bulmuşlar. Bana Amerikan elçisi haber verdi. Laoslular tarafından öldürüldüğü sanılıyor, ama bu doğru değil. Gökyüzündeki aya tekrar şarjörler boşaldı.

Malko gürültünün kesilmesini bekledi.
— Başka bir şey biliyor musunuz?
— Evet. Derek mektubunda bir isim vermişti, bir Amerikalı adı. Pek iyi hatırlayamıyorum.
Durun...
Dudaklarını ısırarak sustu ve düşünmeye koyuldu.
Patlamalar kesilmişti. Bu sırada arkalarından yetişen bir çekçek sürtünerek yanlarından geçti. Malko göz ucuyla sürücünün ayakta pedal çevirdiğini gördü. Aynı anda genç kızın parmakları birden Malko'nun kalçalarına saplandı. Kız bir çığlık attı. Malko başını öne eğdiğinde Kamboçyalı kızın donuklaşmış badem gözleriyle karşılaştı. Kız yana doğru sendeledi ve yolun üzerine düştü. Yanlarından geçen çekçek çoktan uzaklaşmıştı.
Malko arabadan atlayarak yerde yatan cesedin yanına çömeldi.
Krem renkli bluzunun göğsündeki kan lekesi gittikçe genişliyordu. Malko, kızını yavaşça sırtüstü yatırdı. Badem gözler bir noktaya takılıp kalmıştı. Artık nefes almıyordu.
Royal Oteli'nin bahçesinde bekleyen çekçek sürücüleri koşarak geldiler. Aralarında bir polis memuru vardı.
Silah sesleri yeniden duyuldu. Malko ayağa kalkarak gökyüzüne baktı." Ay yeniden parlamaya başlamıştı. Canavar korkup kaçmıştı. Kamboçyalılar kayıtsızca cesedi seyrediyorlardı. Polis memuru nazikçe Malko'ya yaklaştı.
— Hiç mühim değil, bayım. Su testisi su yolunda kırılır. Bu kızların sonu hep böyle biter. Otelinize dönün, başımıza iş açmaya hiç gerek yok.
Malko Daun Penh Caddesi'ni inceledi. Katil sürücü gözden kaybolmuş, geçerken fırlattığı bıçağı genç kızın kalbinde kalmıştı.
Malko kılıksız birkaç Kamboçyalının arasından geçerek Royal'in bahçesine girdi.
Canavar'a açılan ateşleri şimdi daha büyük patlamalar izliyordu: Kızıl Khmerler havaalanı tarafından ateş ediyorlardı. Niyetleri, birkaç saat veya birkaç gün için hava trafiğini engellemekti.
Bu cinayet midelerini bulandırmıştı. Sıcak parke taşları üzerinde yatan cesede dönüp son bir kez baktı. Daha birkaç dakika önce hayat dolu, neşeli, güzel bir kızdı. Malko, küçük göğüslerin sıcaklığını hâlâ bacaklarında hissediyordu.

Savaş gerçekten de çok saçma bir şeydi. Oysa, CIA'da oynadığı rolle kendi benliğine karşı bir savaş veriyordu. Bir gün onun da hayatı Derek Thorpe'un sevgilisi gibi

9

son bulacak, yerde yatan cesedini hiç tanımadığı yabancı serseriler seyredecekti. Peronun sağında bir badem ağacı vardı. Malko içinden gelen bir duyguyla durdu ve mis kokulu çiçekli dallardan aceleyle birkaç tane kopartarak geri döndü.

Kamboçyalılar, Malko'nun çiçek demetini cesedin yüzünün yanına koyduğunu görünce şaşkınlıktan küçük dillerini yuttular. Çünkü Phnom Penh'de, savaş çıktığından bu yana cesetler en yakın çukura tekmeyle itilirdi.

*

**

Kanatlarındaki makineli tüfeklerle kirpiyi andıran bir DC 3 "Spookie" alçaktan uçarak Royal Oteli'nin tam üzerinden geçti. Ay, gökyüzünde parıldadığından Kamboçyalılar artık Canavar'a ateş etmiyorlardı... Yatağının üzerine uzanmış olan Malko karanlıkta düşünüyordu. Yanındaki buz kovanın içinde bir şişe votka duruyordu. Hayli güç olan bu görevi son derece trajik bir açılışla başlamıştı. Kendisini Güneydoğu Asya'ya gönderen adamın yüzündeki kayıtsız ifadeyi hatırladı: Bu adam, eskiden OSS'in şimdi ise CIA'nın ileri gelenlerinden Frank Thorpe idi. Sinirsiz, hissiz, gizli bir tipti. İnsana hiç güven vermez, hiç kimseye de itimat etmezdi. Oğlu Derek'i bu olaya karıştırırken, onu içine attığı tehlikeleri hiç düşünmemiş miydi bu adam? Sadece resminden tanıdığı atletik yapılı, sakallı, yakışıklı Amerikalı gençten şu anda geriye bir avuç çürümüş et ve kemik yığınının başka bir şey kalmamıştı.

Malko şişeyi alarak soğuk votkadan bir

10

yudum içti. Kendisini hiç ilgilendirmeyen bir olay yüzünden ölen Kamboçyalı küçük kızın açık kalan gözlerini ve baKışlarını unutmak istiyordu.

Malko, Langley'deki CIA merkez binasının onaltıncı katına, Frank Thorpe'un konforlu bürosuna çıkarken kendisine verilecek bu görev hakkında en ufak bir bilgiye bile sahip değildi.

Büroya girdiğinde Amerikalı elindeki bir

dolarlık gürhüş para ile oynamaktaydı. Frank Thorpe parayı karşı duvara doğru fırlatmış, Malko da yere düşmemesi için onu havada yakalamıştı. Bunun üzerine Amerikalı zorla gülmeye çalışarak:

— Size vereceğim görevin ücretini almış bulunuyorsunuz, demişti.

Malko, düşünceli bir tavırla parayı almıştı. Çünkü Frank Thorpe'un şakacı biri olmadığını iyi bilirdi.

— Bugün sizden bir yardım isteyeceğim. Maddi hiçbir çıkarınız olmaksızın hayatınızı tehlikeye atacaksınız. Eğer başarılırsanız sadece düşman kazanacaksınız... Size yardım edecek tek bir kişi olacak: Oğlum Derek. O da sizinle aynı ücrete çalışıyor... Tabii, kabul ederseniz.

— Kabul ediyorum, demişti Malko.

Hem de düşünmeden.

— Kabul edeceğinizi tahmin ediyordum. Siz sağlam karakterli birisisiniz. Bu da bizim Şirket'te pek sık rastlanan bir şey değil. Masanın çekmecesinden karton bir dosya çıkartarak Malko'ya uzatmıştı.

— Şunu okuyun. Bunun bu odadan dışarı çıkmasına izin veremem.

11

!

— Konu nedir?

— Bu rapor Narkotik Büro tarafından hazırlandı. Kanıtlara bakılırsa Şirket Laos'ta esrar ve eroin kaçakçılarıyla işbirliği yapıyor. Çok müthiş bir şeydi bu! Herkes gibi Malko da birtakım şeyler duymuştu, ama işin bu dereceye vardığını bilmiyordu.

— Neden ama?

Frank Thorpe acı acı gülmüştü.

— Belki de şeytanla aynı masada yemek yiyenler var. Fakat, bu raporun gerçekliğinden emin değilim. İşte bu nedenle Başkan ve ben gerçeği öğrenmek istiyoruz. Eğer Şirket'in içinde resmi bir soruşturma açacak olursak bunu sağır sultan bile duyar. Ben de resmi olmayan bir araştırma yapmaya karar verdim. Oğlum bir ay önce Güneydoğu Asya'ya gitti. Galiba bir ipucu buldu. Bu işi sonuna kadar götürmenizi ve ne olursa olsun gerçeği bulmanızı istiyorum. Oğlum vazife aşkıyla dolu, ama tecrübesi yok. Şimdi raporu okuyun.

Çok yakında patlayan bir roket gürültüsü

Malko'yu düşüncelerinden kopardı. Ayağa kalkarak pencereye doğru gitti. Mekong'a yakın bir tapınağın tepesinde kırmızı bir parıltı gördü.

Phnom Penh'in acımasız ve ıslak sıcağında Washington'daki serin büronun özlemine çekiyordu. Frank Thorpe bu işe tek çocuğunu koymuş ve onu da kaybetmişti. Malko'nun bu durumda kaybetmeye hiç hakkı yoktu. Raporu okuduktan sonra, Frank Thorpe Malko'ya:

— Bugün mayısın beşi. Birmanya'da ve
12

Laos'ta haşhaşı şubat ayında toplamaya başlarlar. Şimdi bunu eroine çevirip yurtdışına çıkartacaklar. Şirket raporuna göre Laos'tan her yıl tonlarla eroin ihraç ediliyor. Eğer bu doğruysa, Başkan bunun son bulmasını istiyor, dedi.

Frank Thorpe bir çekmecedan dört zarf çıkardı ve onları birer birer Malko'ya uzattı.

— Size bir dolar veriyorum, ama bu dört mektupta Başkan'ın imzası var. Biri Vientiane'daki Birleşik Devletler Başkonsolosluğu'na yazılmış. Bir diğeri Laos Narkotik Büro yetkilisine. Üçüncüsü Şirket'in Laos sorumlusu Cy Villard'a. Dördüncüsü ise Vietnam'daki Amerikan Orduları Başkomutanı'na. Ondan her istediğinizi alabilirsiniz: En küçük deniz birliğinden, B 52'lere kadar. Bu dört mektup, Başkan adına hareket ettiğinizi ve yalnızca ona karşı sorumlu olacağınızı belirtiyor/

Biraz tereddüt eden Malko, dört mektubu da cebine yerleştirmişti. Şimdiye dek ona hiç böyle bir yetki verilmemişti. CIA'yı temizlemekle görevli bir tür Azrail oluyordu. Frank Thorpe ayağa kalkarak elini uzattı.

— İyi şanslar. Sekreterim size oğlumun adresini verecek. Ona kendisiyle gurur duyduğumu söyleyin.

*

**

THAI International'in DC 8'i muson rüzgârlarının üzerinde sarsılmadan sessizce kayıyordu. THAI haftada iki kez SAYGON - BANGKOK seferi yapar, bu arada Phnom Penh'e de uğrardı... Malko derin ve rahat koltuğa yerleşti. Bangkok'da THAI'den ine-

13

rek Air Laos'un antika DC 3'üne binecekti. Görev yeri Kuzey Tayland, Kuzey Birmanya,

Kuzey Laos'tan meydana gelen ve Altın Üçgeni diye adlandırılan bölgeydi.

Dünyada haşhaş rekolttesinin yüzde ellisini karşılayan bu bölgede araştırma yapacaktı. İşe Phnom Penh'den başlama nedeni ise asetik asit idi... Haşhaşı eroine çevirebilmek için asetik asit kullanılıyordu. Bu ürün ve Tayland'da ne de Laos'ta bulunuyordu. Frank Thorpe'un raporuna göre asetik anhidrid Phnom Penh yoluyla Saygon'dan geliyordu. Şimdi Derek hayatta olmadığına göre, eroin kaçakçılığı zincirinin diğer ucuna yani Vientiane'a gidip işe oradan başlaması ve çok dikkatli olması gerekiyordu...

14

II. BÖLÜM

Prens Lom Savath, insandan çok bir denizanasına benziyordu. Cy Villard Laoslu prensin iri cüssesinden iğrenmesine rağmen ev sahibi de aksine gülyüz gösterebilmek için elinden gelen çabayı sarfediyordu. Cy büyük hasır koltuğa oturunca ağırlığın etkisiyle koltuk çatırdadı. Bakışlarını açık saçık resimlerden oluşan Çin işlemleriyle süslü bir paravanaya daldırdı. Bakışlarının yönünü farkedemeyen Prens Lom Savath haykırdı: — Güzel şeylerden anladığınızı görüyorum, dostum. Zevklerimiz müşterekmiş. Cy Villard yapmacık bir tavırla gülümsedi. Lom Savath gibilere tahammül edebilmek için CIA'ya gerçekten bağlı olmak gerekiyordu! Bu prens bir canavardı. Kocaman kafasını şekilsiz şişko bir gövde taşıyordu. Küçük ve tombul elleri sanki başka birisine aitti. Yaşının ve esrarın etkisiyle seks gücü azaldığı için kendini yemeğe vermişti. Zamanının büyük bir kısmını Cy Villard'ı ağırladığı bu odada geçiriyordu. Otuz odalı yıkık dökük malikânesinin diğer odalarını çok seyrek ziyaret ediyor, yine de hepsinin her gün temizlenmesini istiyordu, içtiği esrarın kokusu ahşap kaplamaların içine kadar işlemişti. En

15

küçük bir sıkıntısı olduğunda, odanın bir köşesindeki Budha heykelinin karşısına geçip yalvarır, Confuçius'un bilgeliğini çevresine daha fazla yayabilmek için ondan ömrünü uzatmasını dilerdi... Lom Savath insanlıktan son derece nefret eder, ama buna karşılık kendini çok severdi. Düşmanlarının kendisini öldürmek istediğini anlatır, Vientiane'da gezmek

için telefonlu 250 Mercedes'ine binerken
çelik yeleğini giymeyi ihmal etmezdi.
Hasır koltukta rahat oturamayan Cy

Villard:

— Ekselansları beni mi görmek istemişler?
diye sordu.

Prens Lom Savath:

— Evet! Evet sevgili dostum, diye mırıldandı.
Çok büyük güçlüklerle karşı karşıya
kaldım. Hem de sizin yüzünüzden...
Laoslu, Khmerşivesiyle düzgün Fransızca
konuşuyordu. CIA'nın Laos şube şefi ciddileşti.
Her yıl bu mevsimde olduğu gibi, yine Lom
Savath şantaja başlamıştı. Eğer Laos'taki yüz
elli bin partizanın şefi olmasa, bu şişkonun
salyangozdan hiç farkı kalmazdı. Bunun
altmış beş bini yirmi yıldır "Lao Pathet"
komünistlerinin kontrolü ve idaresi altındaydı.
Lom Savath'ın adamlarının yardımı olmasa
Amerikalılar Lao Pathetlere karşı savaşamazlardı.
CIA burada Kırmızı Bereliler, bazı
Laoslular ve Amerikalı birkaç danışmanla
ormanda küçük üsler oluşturmuş, böylece
komünist gerillaların ülkeye yayılmalarını
engellemeyi amaçlamıştı. Kuzey Vietnam'a
dönük radar istasyonlarını korumaları ve içeri
adam sızdırmaları bu üsler sayesinde gerçekte-

16

şiyordu.

1958 anlaşmalarına göre Laos'ta Amerikan
Birliği bulunması resmen yasaktı, ama CIA
"Meos"*lar sayesinde birtakım güçlükleri
yenmişti. Bu cesur dağ adamları komünistlerle
iyi dövüşüyordu.

Bu arada Lao Pathetler hükümet çevrelerini
içten içe kemirerek yıkmaya çalışırken,
CIA da gizlice onları yok etmeye uğraşıyordu.
Cy Villard uyuşuk prene nefretle baktı,
elinde olsa bu adamı gırtlaklardı.

— Neler oluyor?

Lom Savath trajik bir ifadeyle başını
salladı.

— Dün beni köylü şeflerinden oluşan bir
grup ziyaret etti. Vietiane'a gelebilmek için
büyük tehlikeler atlatmak zorunda kalmışlar.
Fakat aldıkları kararı bana bildirmek istemişler:
Bu kardeş kavgasına artık katılmayacaklarmış.
Kayıpları çok büyük, çok acı çektiler.
Ben onların "kraliyim." Bu nedenle onları
haklı buluyorum.

Cy Villard sakın görünmeye çalıştı.

— Bu olanaksız, dedi. Jarres Ovası'nı yağmur mevsiminden önce geri alabilmemiz için şurada bir aylık bir zamanımız kaldı. Beni ortada bırakamazsınız. Onların kayıplarına gelince, bu hiç de o kadar büyük değil. Zaten biz onları besliyoruz.

— Elbette, diye onayladı Laoslu , ama artık ölmek istemiyorlar... Dahası, haşhaş ekimini de yasakladık. Oysa bu onların tek kaynağıydı...

(*) Komünist Lao Pathetlere karşı savaşan Laoslular.

17

Cy Villard çayından bir yudum içti. Prens Lom Savath'ın şantajının altında ne vardı? Meoslar haşhaş yetiştirip nakletmeye hâlâ devam ediyorlardı. Air Laos'a boşu boşuna "Haşhaş Havayolları" adı takılmamıştı. Amerika bu gibi ufak tefek nakliyelere hep göz yummuştu. Lom Savath başka bir şey istiyordu. Cy Villard, kuzeyi Pathetlere bıraktıklarını Washington'a bildirmeyi hiç düşünemiyordu. Prens biraz daha yastıklara gömüldü.

— Zor bir durum, diye içini çekti kurnazca. O adamlar bana akıl danışmaya gelmişler ve ben de onların menfaatini korumak zorundayım. Beni manevi babaları olarak görüyorlar. Onları kandır amam.

CIA'nın Laos'taki bir numaralı adamı kahkaha atmamak için kendini güç tuttu. Lom Savath yıllardan beri "halkını" büyük bir ikiyüzlülükle sömürmekteydi. Esrar kaçakçılığında büyük pay sahibi olduğu herkes tarafından bilinirdi. Köylü şefleri, alıcılarla yapılacak pazarlıkları hep prene bırakırlardı. Sorumluluk ve söz hakkı hep ona aitti. Meosların çoğunun okuma yazması yoktu ve ücret olarak gümüş çubuktan başka şey kabul etmezlerdi. Lom Savath onlara haşhaşın yarım kilosu için on iki bin kip öder, on sekiz bini de kendi cebine atardı.

Cy Villard, Lom Savath'ın canını sıkıkmak istemezdi. O olmadan tek bir Meos bulamazdı. Meoslar olmazsa da, CIA'nın ülkeyi Lao Pathetlere terketmesi gerekirdi. Kapı çalındı, içeri prensin en sadık adamı Vinh girdi.

— Bay Lo Shing geldiler, dedi Vietnam diliyle. Ona sizin meşgul olduğunuzu söyle-

18

dim.

Villard'ın Vietnam dilinden anladığını biliyordu. Bu da oyunun bir parçasıydı zaten.

— Sanırım dostum Lo Shing , Bay Villard ile tanışmaktan şeref duyacaktır, dedi Lom Savath. Galiba dostumun sizden küçük bir ricası var. Ama bunu sizden istemeye cesaret edip edemeyeceğini bilmiyorum. Çünkü size çok saygısı var.

Aslında Cy Villard'ın eline fırsat geçse Lo Shing'i kasap çengeline asıp, yağmurlar yağınca kadar onu güneşin altında pastırma gibi kuruturdu...

Kapı açıldı, Lo Shing içeri girdi. Dazlak kafası, basık burnu, kepçe kulaklarıyla çok sevimsiz bir adamdı. İri gövdeli, kolları ve bacakları kısaydı.

Bu hali çok iğrençti, fakat Vientiane'm en zengin adamıydı. Evinin bahçe duvarları çok yüksekti ve üstlerinde şişe kırıkları vardı. İçkiden esrara kadar Vientiane'm bütün ticareti onun elindeydi. Her geçen gün servetine servet ilave ediyordu. On üç çocuğu vardı.

Tek insani yanı, zekâ fışkıran bakışlarıydı. Yerlere kadar eğilerek Amerikalıya doğru koştu. Cy Villard Çinliye elini öptürmemek için kaçırmak zorunda kaldı.

— Benden bir yardım mı isteyeceksiniz? diye sordu Villard aniden.

Çinli usulca başını eğdi.

— Hayır, sizi görmekten çok mutlu oldum...

Prens yarı kapalı gözlerinden birini açarak şunları söyledi:

19

— Dostum Lo Shing çok çekingendir. Şu an başında çok büyük bir depolama sorunu var. İşleri sürekli büyüyor. Malları koyacak yeri yok. Birleşik Devletlere'e ait yardım depolarınızdan birini ona kiralamayı kabul edeceğinizi umuyordu. Şu, Mekong kıyısında 17. kilometredeki depoyu. Gemileri boşaltabilmek için en uygun yer orası...

Cy Villard şaşkınlıktan donakaldı.

— Orası Birleşik Devletler Hükümeti'ne aittir, ben kiraya veremem, dedi.

— Anlıyorum, anlıyorum, dedi Prens Lom Savath. Ticari sorunlarımızla sizi sıktığımız için çok üzgünüm. Oysa sizin zaten bir sürü probleminiz var.

Minderinin üzerinden kalktı ve küçük adımlarla Amerikalıya yaklaştı. Lo Shing hiç

kıpırdamadı.

— Geldiğiniz için teşekkürler, dedi Prens Lom Savath.

Cy Villard'ın şaşkınlığı geçmişti. Prens onu kapıya koyuyordu. Rengi soldu. Köşeye sıkışmıştı.

— Ben o depoyu kiraya veremeyeceğimi söyledim, dedi. Fakat belli bir süre için orayı Bay Lo Shing'in hizmetine verebilirim... Eğer size bir faydası dokunursa...

Prens Lom Savath yelkenleri indirdi.

— Sizin başınıza iş açmak istemem. Biz bir çaresini buluruz.

"Numaracı namussuz!" diye düşündü Cy Villard. Vientiane'da ucuz fiyata kiralık bu kadar çok boş yer dururken, Lo Shing'in o depoyu ısrarla istemesinin nedenini tahmin etmek için kâhin olmaya gerek yoktu.

20

Haşhaşla ilgili yeni kanun hiç kimseye ayrıcalık tanımıyor, Narkotik Büro ihbarda bulunanları cömertçe ödüllendiriyordu. Çinlinin ise, pek çok düşmanı vardı. Ama Birleşik Devletler'e ait depolardan hiç kimse şüphelenmezdi. Villard güçlkle:

— Ben sizin dostunuzum, ekselans, dedi. Dostlar arasında yardımlaşma çok doğal bir şeydir.

Lo Shing ellerini kenetleyerek ciddi bir baş hareketiyle onayladı. Nihayet sorunun kökeniniymişlerdi.

Cy Villard acı, ama gerçek bir olayı farketmişti. Amerika'nın, dünyanın pek çok ülkesinde sürdürdüğü politikası ne yazık ki Lo Shing ve Lom Savath gibi kişilere dayanıyordu. Çürümenin işaretleriydi bunlar. Çinli konuşmaya katılmak için uygun zamanı bekledi ve:

— Çok kısa bir süre için olacak, dedi. Birkaç haftalığına. Bu sayede, çok pahalıya patlayacak olan liman nakliye masraflarından kurtulacağım...

Lom Savath kadar kurnaz değildi. Lo Shing her şeyin açık olmasını tercih ediyordu. Olayların iyiye doğru geliştiğini gören Laoslu küçük adımlarla kendi köşesine yöneldi ve koca gövdesini yastıkların üzerine bıraktı, yüzü bir tebessümle aydınlandı. Odaya sessizlik hakim oldu. Birden, Cy Villard sorunların henüz bitmediğini hissetti. Nihayet Lom Savath sessizliği bozdu.

— Bir endişem var, dedi uysal bir ses tonuyla.
Cy Villard sertleşti. İkinci raunt başlıyordu.
— Neden?
— Dostum Lo Shing ile bana ait pek çok yük tankeri şu son günlerde haince saldırılara uğradı. Bir tanesi de yakıldı. Çünkü saldırganlar bizim Amerikalılarla çok iyi dost olduğumuzu biliyorlar.
Cy Villard:
— Üzgünüm. Bu olay nerede oldu? dedi.
— Vientiane ile Ban-Houey-Sai arasında. Amerikalı yüzünü buruşturdu.
— Vientiane ile Louang Prabang arasında ve kuzeyde kontrol edemediğimiz bölgeler olduğunu siz de biliyorsunuz.
Lom Savath içini çekti.
— Lo Shing'in son getirdiği mallar tahrip edildiyse, işte bu iş canımızı çok sıkardı.
— General Phoumi'den bir grup asker isteyebilirim.
Prens Lom Savath boynunu büktü.
— Bunun yeterli olacağını pek sanmıyorum. Belki daha iyi bir çare bulunabilir. Air America, Ban-Houey-Sai'ye sık sefer yapıyor. Dakotalarla pek çok şey taşıyabilir. Laoslu gözlerini kapattı. Sanki uykuya dalmıştı... Cy Villard sinirinden neredeyse patlayacaktı. Şişko denizanasını gidip tekmelememek için kendini güç tuttu. Tuzak kapanmış, o da içinde kalmıştı.
Air America, Laos'a sefer yapan özel bir şirketti ve rakiplerine oranla çok daha yüksek bir tarifeye taşımacılık yapması insanı şaşırtıyordu. Kısacası, Air America'nın Lao Pathet savaşıyla hiçbir ilgisi olmadığına ancak deliller

22

inanabilirdi. Uçan Kaplanlar'ın eski filo komutanı tarafından Tayvvan'da kurulan bu şirket, tek ve baş müşterisi olan CIA'nın hatırını asla kırmazdı. Pilotları arasına mültecilere birkaç çuval pirinç atar, bu arada el çabukluğuyla çevrenin fotoğrafları da çekiliverirdi. Zamanlarının çoğunu CIA'nın gizli üslerinin ihtiyaçlarını karşılamak ve cesur Meoslara silah taşımakla geçirirlerdi. Cy Villard çaresizlik içinde bir kaçamak noktası aradı, ama bulamadı. Onlara yapacağı yardımı düşünmek istemiyordu. Laos'un kuzeyinde bulunan Ban-Houey-Sai dünyada

haşhaş üretiminin en fazla olduğu bölgeydi.

Cy Villard yutkundu.

— Lo Shing'e elimden gelen yardımı yapacağım, diye söz verdi. Uçaklardan ne kadar yararlanabileceğimizi bilemiyorum. Savaşta olduğumuzu unutmamalısınız...

— Bu çok doğal, diye onayladı Çinli. Adamın yağlı ve parlak yüzünde bir hoşgörü ifadesi belirdi. Amerikalı sıkıntıdan neredeyse patlayacaktı.

— Büyükelçimle bir toplantım var, dedi. Sizden ayrılmak zorundayım. Büyükelçime ilkbaharda saldırımızın normal olarak yapılabileceğini bildirebilir miyim?

Prens Lom Savath başını salladı.

— Size söz veremem. Ama köylü şeflerimi tarafınızda çarpışmaları için ikna etmeye çalışacağım.

Kendisine uzatılan yağlı ve tombul elleri sıkı. Uşak onu kapıya kadar geçirdi. Lom Savath'ın malikânesinin bahçesi diğer evlerinkinden çok daha bakımlıydı. Cy Villard

23

Lincoln'üne bindi, büyükelçiliğin yolunu tuttu.

Morali bozulmuştu. Görevi, elindeki olanaklarla birtakım adamlara karşı savaşmaktı fakat bu her zaman öyle kolay olmuyordu...

*

**

— Bana Jim Dough'u bulun, dedi Cy Villard sekreterine.

Sekreter elinde bir paketle içeri girdi.

— Biraz önce bu paketi size getirdiler, efendim.

Cy, paketi eliyle şöyle bir tarttı. Bomba için çok hafifti. Makasla keserek açtı. Paket yırtılır yırtılmaz bin kiplik banknotlar masanın üzerine döküldü. Lom Savath'ın imzalı kartviziti de paraların arasından çıktı.

"Sevgili dostum, sizin hesabınıza kumar oynadığımı ve şansın bize güldüğünü size söylemeyi unutmuşum..."

Amerikalı zorla güldü. Paketi ve paraları büyük sarı bir zarfın içine tıktırdıktan sonra sekreterini çağırdı.

— Bunu hemen Prens Lom Savath'a

• gönderin, diye emretti. Güvenilir biriyle.

Doğulu "dostları"mn teşekkürlerini belirtmeleri ilk kez olmuyordu.

*

**

Jim Dough "keşke havalanmasaydım'
diye düşündü. Kalkış kontrolünde sol motorda
yağ basıncının bir an düştüğünü farketmiş,
fakat birkaç saniye içinde her şey tekrar
normale dönmüştü. Kalkışını geciktirmemek
için Laoslu teknisyeni çağırılmamıştı. Kaçakçılı-

24

ğın Kudüs'ü olan Ban-Houey-Sai'ye gitmek
istiyordu. Orada çok ucuz fiyata Fransız
parfümleri, içkiler, sigaralar bulunabiliyordu.
Hatta Meoslann çıldırdığı Bask berelerinden
bile vardı. Haftalardır peşinde koşup kur
yaptığı Cynthia'ya bir galon Fransız parfümü
getireceğine söz vermişti. Cynthia, Purple
Porpoise'in patronuydu.

Şimdi ikaz lambası yine kırmızı yanıyordu:
Bu, yağ basıncının düştüğüne işaretti. Uçağın
tutuşmadığına şükrediyordu. Air America'
nın DC 3'leri artık pek genç sayılmazlardı.
Bazıları savaşa bile katılmıştı...

— Neredeyiz? diye sordu Laoslu yardımcı
pilotuna.

Öteki parmağıyla haritada bir noktayı
gösterdi. Vientiane'dan çok uzaktaydılar.
Neyseni Mekong'u izlemişlerdi. Jim, kendini
Lao Pathetlerle dolu balta girmemiş ormanda
düşündükçe fena oluyordu.

— Dakikada beş yüz fit kaybediyoruz,
dedi yardımcı pilot.

Ban-Houey-Sai'ye asla ulaşamayacaklardı.
Jim mikrofonu alarak telsiz frekansını Vientiane
kontrol kulesine ayarladı.

— Burası, N 765 ... Burası, N 765...

Motorlardan biri tekliyor... Uçağı terketmek
zorundayız. Durumumuz...

Buldukları koordinatları verdi. Vientiane
kontrol kulesindeki memurun sesi geldi.

— Burası Vientiane kontrol... Merkez
12'ye haber verdim, helikopter gönderecekler.
Yanınıza işaret fişegi alın ve Mekong'tan
uzaklaşmayın. İyi şanslar!

Merkez 12, CIA'nın Laos'taki gizli üslerin-

25

•
den biriydi ve Vientiane'dan yüz yirmi
kilometre kuzeyde, Long Chien'deydi. Oraya
da ancak hava yoluyla ulaşılabilirdi. İçi
rahatlayan Jim Dough paraşütünün kemerini
bağladı.

— Haydi! dedi.

DC 3, orman üzerinde, altı yüz metre yükseklikteydi.

26

III. BOLUM

Malko, Settah Sarayı'nın kapısı önündeki sundurmanın altında durdu. Bulduğu sokak, yağmur sularının çamur halinde aktığı dereye dönüşmüştü. Ralph Amalfi telefon ederek kendisiyle bulunamayacağını bildirmiş, akşam saat onda Lane Xang Caddesi'nde, büyük pazarın karşısındaki benzin istasyonunun önünde randevu vermiş ve yeşil bir Pontiac ile geleceğini söylemişti.

Malko önündeki çamur deresine dalıp dalmamakta tereddüt ederken, Settah Sarayı'ndan bir çift çıktı. İriyarı, kızıl saçlı bir Amerikalı ile ufak tefek Laoslu bir kız. Genç kız küçük göğüslerini saran siyah bluzu, daracık kalçaları ve son derece ince beliyle oyuncak bebeğe benziyordu. Etli dudakları, minik burnu ve iri gözleri ona çekici ve vahşi bir hava veriyordu. Malko, Amerikalının bir araba bulmak için uzaklaştığını gördü. Önünde beklediği Settah Sarayı'nın sarayla tek ilişkisi, sadece ismiydi. Bu ahşap, eski bina Amerikalı pilotların eğlence yeri idi.

Malko birden arkasında kuru bir ses duydu, hemen döndü, Laoslu küçük kız, gözleri kapalı, yerde sırtüstü yatıyordu. Malko ona doğru koştu ve kızın kollarına aldı. Genç kız gözlerini açtı ve kendi dilinde bir şeyler

27

mırıldandı. Sarhoşa benziyordu, ama alkol kokmuyordu. Çamurlar sıçratarak bir Toyota geldi ve Malko'nun önünde durdu.

Malko genç kızın taksinin arka koltuğuna yerleştirdikten sonra kendisi de yanına oturdu. Usulca adresini sordu.

Kız boynunu bükerek anlaşılmaz bir şeyler söyledi.

Şoför Mekong üzerindeki Fangum iskelesi'ne doğru hareket etmişti bile. Malko tereddüt etti. Kız ürkmüş bir hayvan gibi Malko'nun göğsüne sığınmış, gözlerini kapatmıştı. Settah Sarayı'ndan çıkan o seksi yaratıkla artık hiçbir benzerliği kalmamıştı. Genç adam ani bir karar vererek şoföre:

— Lane Xang'a çekin, dedi.

*

**

Geniş karanlık koridorları, eski püskü

görünüşüne rağmen Lane Xang Vientiane'm en lüks oteliydi. Pencereleeri sarı renkli Mekong Nehri'ne bakıyordu. Kolera veya tifoya yakalanmak isteyenler için yüzme havuzu bile vardı.

Malko kızı ikinci kata çıkardı, odasına girer girmez onu yatağın üzerine attı. Elini siyah bluzun içine sokunca kızın göğsünün pürüzsüz cildini hissetti. Parmaklarının altında küçücük kalbi küt küt atıyordu. Islak elbiseleriyle üşütebilir diye onu soymaya karar verdi. Bluzu ve pantolonundan başka üzerinde çamaşır namına siyah dantelden küçücük bir külot vardı. Malko kızın mükemmel vücuduna, dik ve küçük göğüslerine, yuvarlak kalçalarına ve saten gibi parlak tenine hayran kaldı. Kızda 28

hiçbir hareket yoktu. Acıklı hikâyesi neydi? Malko üstünü değiştirdikten sonra ayaklarının ucuna basa basa odayı ter ketti. Tabancası çantasında kilitli kalmıştı. İpek gömlek ve keten pantolonla üzerinde silah taşımaya çok komik olurdu.

Yağmur dinmişti. Happy Bar'a kadar yürümeye karar verdi. Burası esrar kaçakçılarının buluşma yeri idi. Bunu Frank Thorpe'un dosyasından okumuştı. Ralph Amalfi ile olan randevusuna daha yarım saat vardı. Bundan yararlanabilirdi.

*

**

Laoslu kızlar, Happy Bar'ın dip tarafında, duvardaki hedefe küçük oklar atan karga burunlu, iriyarı adamı seyrediyor, hedefe her isabet ettirişinde bağırıyorlardı. Müşterilerin hepsi Air America'nın pilotlarıydı. Acaba bu pilotların hangileri esrar kaçakçılığı yapıyordu? Malko hepsini tek tek inceledi. Bunlar paralı askerdi. Görevlerinin bir an önce bitmesini bekliyorlardı. Sonra buralardan gideceklerdi. İşleri hiç de kolay değildi. Pirinç, erzak, silah taşımak için her gün küçük uçaklarla Lao Pathetlerin" üzerinden geçiyor, günde ortalama otuz kez inip kalkıyorlardı. Ormana gizlenmiş bir makineli her an onları kalbura çevirebilirdi... Yan masadaki bir pilot arkadaşına her kalkış ve inişte on beş dolar için hayatlarını tehlikeye attıklarını anlatıyordu... Bu durumda esrar ve eroin taşımaları hiç de garip değildi. Malko cin toniğini içmeden

masaya bin kiplik bir banknot koydu ve dışarı çıktı.

29

*

**

Ralph Amalfi'nin randevu verdiği benzin istasyonu gece açık olan tek benzinciydi. Fakat Amerikalı gelmemişti. Malko etrafına baktı, elli metre kadar ilerde, koyu renkli Pontiac'a benzer bir araba farkettili. Hemen karşıya geçtili. Bu yeşil bir Pontiac idi, ama içi boştu. Pontiac'ın önünde bulunduğu iki dükkânın arasında bir geçit vardı.

Malko yaklaştı. Karanlık geçit, birkaç gaz lambasının aydınlattığı bir meydanda son buluyordu. Burası, bataklığa çakılmış kazıklar üzerinde duran bir gecekondu semtiydi. Ayağı bir kalasa takıldı. Evler arasında köprü vazifesi gören kalaslardan biriydi. Malko iğrenç labirentin içlerine doğru ilerledi. Arkasına döndü. Lane Xang sanki binlerce kilometre gerilerde kalmıştı. Az ilerden gelen soluk ışığa doğru gitmeye karar verdi. Birden sert bir cismin sırtına dokunduğunu hissettili. Bir ses:

— Ellerini başının üzerine koy ve sakın kıpırdama, dedi.

Şive hiç tartışmasız Amerikan şivesiydi. Adam usta bir hareketle Malko'nun ceplerini, bacak aralarını ve sırtını araştırdı. Bu adam bir profesyoneldi.

Bir el feneri Malko'nun yüzünü aydınlattı. Yabancı karşıındaki adamın bir beyaz olduğunu görünce:

— Burada ne yapıyorsunuz? diye sordu meraklı bir sesle.

— Sakın siz Ralph Amalfi olmayasınız? dedi Malko.

30

Adam öyle şaşırıldı ki, bir süre hiçbir şey söyleyemedi.

—Evet, ben Ralph Amalfi'yim. Ya siz kimsiniz?

— Benzin istasyonunda sizinle randevumuz vardı, dedi Malko. Fakat geciktiğinizi görünce biraz dolaşmak istedim.

— Kâğıtlar yanınızda mı?

Malko, pantolonunun cebinden Frank Thorpe'un Ralph Amalfi adına verdiği mektubunu çıkartarak Amerikalıya uzattı. Adam el fenerinin ışığı altında mektubu okuduktan

sonra Malko'ya iade etti.

— O halde Şirket'ten soruşturma için gelen adam sizsiniz?

— Evet benim, dedi Malko.

Adam pek memnun olmuşa benzemiyordu.

— Sorunun kökenine inmeye gerçekten niyetli misiniz? dedi adam.

— Bunun için buradayım.

Ralph Amalfi'nin gözünde kıvılcımlar çaktı.

— O halde herkesten çekimrielsiniz.

Malko adamın kemerinde 38'lik küçük bir Colt Cobra olduğunu farkettti.

— Birisini bekliyordum, dedi. Sizi o sandım.

Gecikti. Eğer beş dakikaya kadar gelmezse gideriz. Haber kaynaklarımdan biriydi.

Yola bakan boş verendaya geçip duvarın dibine çömeldiler. Amalfi fısıldadı:

— Şu salak büyükelçinin bana yaptığını biliyor musunuz? Buraya geleli dokuz ay oldu.

Kimliğim açıklanana kadar birkaç hafta gizli çalışacağımı sanıyordum. Oysa, aptal herif Vientiane'a Narkotik Büro'nun yeni ajanını

31

tanıtma amacıyla bir kokteyl vermez mi! O gün sıktığım ellerin yarıdan fazlası esrar kokuyordu... Böylece, hepsi beni tanımış oldu... Mekong, Vientiane'ın esrar yoludur. Ulusal Meclis başkan yardımcısı altı ay önce kırk kilo eroinle yakalandı.

Bir ses duyulunca sustu. Fakat bu bir fareydi. Malko Amerikalının söylediklerine şaşırılmıştı.

— İyi ama, Birleşik Devletler büyükelçisi eroin kaçakçısı değil ki, niçin böyle davrandı?

— Cy Villard diye biri ona akıl vermiş.

Çünkü Tanrının sağ eli sol elinin ne yaptığını bilmezmiş. Ona sorarsanız Başkan'ın artık eroin kaçakçılığı istemediğini söyler, ama CIA'nın adamları yine de Laos'u bırakmak istemiyorlar. Bunun için Meoslara ihtiyaçları var. Ve Meos demek, esrar demektir.

Vientiane'da hakimiyet CIA'nın elindedir.

Elçiliği bile CIA yönetiyor. CIA demek de

Villard demektir. Yani kısaca, benim ellerim

kollarım bağlı. CIA'ya karşı hiçbir şey

yapamam. Onların dokunulmazlığı var. Hükümetin

emri. Laosluların da dokunulmazlığı

var. Çünkü onlar bizim dayanağımız. Kısacası

benim elli kiplik kalitesiz esrar içen zavallıları

tutuklamaya iznim var...

— Eğer CIA'dan biri aleyhinde kanıt toplarsanız kim olursa olsun, bu olayın asla hasıraltı edilmesine izin vermem.

— Bunu bana daha önce de söylediler. Sonra siz deŞirket'tensiniz...

— Ben burada Başkan'ın emriyle bulunuyorum. Yalnızca ona karşı sorumluyum.

— Görürüz, dedi Ralph Amalfi. Benim

32

delikanlı yolu şaşırımıŞ olmalı, haydi gidip onu bulalım.

Amerikalının ağırlığı altında tahta kalaslar çatırdadı. Malko adımlarını ona uydurdu. Kalaslardan oluşan dar yol gecekondu semtinin ortasına doğru gidiyordu, iki yüz metre sonra diğerlerine çok benzeyen ahşap bir evin önünde durdular. Tahta aralıklardan dışarı sarı bir ışık sızıyordu. Evin çevresini dolaştılar. Amalfi, Malko'ya tahtalar arasındaki bir çatlağı gösterdi. Malko gözünü deliğe yerleştirdi.

Bir düzine Laoslu yere oturmuş, uzun bir çubuğu elden ele dolaştırıp içiyorlardı.

— Şeytanın bulduğu eğlencelerin en güzeli: khai. Eroinin aspirin ile fare zehirine karıştırılmış hali. Bu madde insanı altı ayda temize havale eder. Buna alışmak için üç kez içmek yeterlidir. Bir beyaz denedi, Avusturyalıydı. Üç ay sonra kendini Mekong'a attı. Bu zavallı adamların hepsinin işi bitik...

— Neden khai? diye sordu Malko.

— Bu, Laos dilinde "horoz" demektir, içenlere bir bakın, başlarını horoz gibi sallıyorlar...

Evden uzaklaştılar. Malko adamların hallerinden çok etkilenmişti. Birden tahtalar çatırdadı. Her ikisi de sustu. Biri yaklaşıyordu. Ralph Malko'ya fısıldadı:

— Uzaklaşın.

Malko karanlığın içinde birkaç adım uzaklaştı. Kambur bir siluet, hayalet gibi belirdi. Ralph Amalfi usulca ıslık çaldı. Adam durdu, sonra yavaşça geri dönerek Amerikalıya yaklaştı. Fısıltı halinde uzun bir konuşma oldu, sonra el değiştiren kâğıt paraların

33

hışirtısı duyuldu. Adam yavaşça geri dönüp uzaklaşınca Ralph Amalfi Malko'ya:

— Gelin, diye fısıldadı.

Sessizce yürüyüp Lane Xang Caddesi'ne çıkarlarken:

— önemli bir şeyler öğrenebildiniz mi? diye sordu Malko.

Amerikalı heyecanlı ve endişeli görünüyordu.

— Sanırım, dedi. Eğer adamın dediği doğruysa, bu kez CIA'nın esrar kaçakçılığına katıldığına dair kanıt bulacağım.

— Nasıl?

— Size henüz bunu söyleyemem.

— Ben size yardım etmek için buradayım.

Bana güvenin.

Ralph Amalfi birkaç saniye tereddüt etti.

— Peki, dedi sonunda. Yarın akşam Vat Tarp Ha diye bir yere gitmem gerek. Siz de benimle gelin. Oraya yalnızca Mekong üzerinden gidilebilir. Yük gemisiyle üç saat sürer. Yanımda olmanız beni çok mutlu edecek... İki şahit bir taneden daha iyidir.

— Muhbirinize güveniyor musunuz?

-Amerikalı omuzlarını silktilti.

— Bir nefes esrar için gözünü kırpmadan anasını doğrayabilecek birisine ne kadar güvenebilirsiniz, o kadar. Yarın sizi saat altıda bekleyeceğim. Havaalanına gider gibi yapıp Vat-Tai yolundan gelir, Üç Filler'in bulunduğu Caltex benzin istasyonundan sonraki küçük yola saparsınız. Bu yolu Mekong kıyısı boyunca izleyin. Bir yük iskelesi var, ben orada olacağım. Yanınıza silah alın. Malko'nun elini sıkıp Pontiac'a bindi ve hareket etti.

*

**

Laoslu genç kız çırılçıplak sırtüstü yatmış, mışıl mışıl uyuyordu. Malko endişeyle onu seyretti. Bu kız çok küçük olmalıydı. Klima cihazını açarak soyunmaya başladı. "Misafiri" ni rahatsız etmemeye çalışarak yatağın üzerine uzandı. Hiç uykusu yoktu. Ralph Amalfi'nin sözleri Frank Thorpe'un gizli raporuna uyuyordu. Malko uyku arasında kızın kalçalarının kıpırdadığını hissetti. Malko'dan ona sanki elektrik akımı geçmişti.

Aniden genç adama yapıştı. Malko kızın ince beline sarılırken onu incitmemek için özen gösterdi.

Kız fısıldadı;

— William...

Gözlerini açamıyordu. Malko sırtını oklarken kızda hiçbir tepki olmadı ve kız sanki William ile birlikteymiş gibi Malko ile sevişti.

O da hiç bozuntuya vermedi.

*

**

Malko gözlerini açınca sıcak ve tatlı bir çift siyah gözle karşılaştı. Laoslu kız giyinmiş, saçını taramış, makyajını yapmış, yatağın yanında ayakta duruyordu.

Genç adamın uyandığını görünce gülümsedi.

— Sizden özür dilemek istiyorum, dedi mükemmel bir İngilizceyle. Dün akşam çok kötü davrandım. Malko geceki kaçamağı hatırlayıp hatırlamadığını düşündü.

— Hastaydınız, dedi Malko. Sizi buraya
35

getirmemin daha iyi olacağını düşünmüştüm. Kız yatağın üzerine, Malko'nun yanına oturdu.

— Gerçekten bunun için mi beni buraya getirdiniz? diye sordu. Akşam sizin William olmadığınıza hemen anladım.

Bir süre sessiz durdular. Malko:

— Dün akşam bir şey içmiş miydiniz? diye sordu.

Kız başını eğdi.

— Khai içmiştim. William buna çok kızdı.

— Khai mi?

Malko bu güzel kızın o felaket getiren esrara kurban gitmesine bir türlü inanamıyordu. Laoslu zorla gülümsedi.

— Bunun kötü bir şey olduğunu biliyorum, ama o kadar kederliyim ki, artık hiçbir şey düşünmek istemiyorum.

— Niçin?

Genç kız içini çekti.

— Adım Ubol. Altı ay önce Tayland'daki köyümden buraya ablamın yanına geldim.

Onun burada küçük bir evi var. Bir iş bulmak istiyordum. Sonunda Settah Sarayı'nda çalışmaya başladım. Orada William ile tanıştım.

Önceleri bana çok nazik davranıyordu. Ben de onunla yaşamak için evine yerleştim. That Luang yolu üzerinde güzel bir evi var.

Böylesini hiç görmemiştim... Bana elbiseler ve bir Yamaha motosiklet aldı. Vientiane'dan ayrılırken beni de yanında götüreceğine dair söz verdi. Fakat geçen hafta, ailemin yağmur mevsimi yüzünden buraya gelip onun evinde kalacağımı söylemem üzerine beni dövdü.

36

Burada adettir, aileye yardım edilir. William

bana onlan dışarı atacağını söyledi. Eğer böyle davranırsa ben ne yaparım? Ailem onun beni sevmediğini' anlayacak. Ben de düşünmemek için khai içiyorum.

Gözleri yaşlarla dolmuştu, sustu. Malko heyecanını saklamaya çalışıyordu. Yalnızca Asya'da bu tür duygulara rastlamak mümkündü.

— Kaç yaşındasınız, Ubol?

— On altı.

— Bir ev kiralamak çok mu pahalı? diye sordu Malko. (Pantolonundan bir tomar para çıkarıp Ubol'a uzattı.) Aileniz için bir ev kiralar ve bu evi William'ın onlar için tuttuğunu söylersiniz.

— Şaka yapmıyorsunuz değil mi?

— Hayır.

Kız Malko'nun boynuna atılıp onu tüm gücüyle sıktı.

— Oh! O kadar iyisiniz ki! Ben ev aramaya gidiyorum. Onu görmeye gelecek misiniz?

Genç adam sağ elini kaldırdı:

37

IV. BOLUM.

Yağmur, Normandiya'nın meşhur sağanaklarından çok Niagara Şelalesi'ni anımsatıyordu...

Yağışlar bu yıl erken başlamıştı. Lane Xang'ın kapısında bekleyen Malko'nun içi içini yiyordu. Belki onuncu kez Laoslu şişko resepsiyon memuruna:

— Taksi ? diye sordu.

Memur bir şey yapamayacağıı belirtti.

Malko saatine baktı. Altıya beş vardı. Yirmi dakikadır bekliyordu. Ralph Amalfi onu almadan gidebilirdi.

Yapacak tek şey vardı: Cesaretle dışarı çıktı. Kendini düşün altına girmiş sandı. Acaba böyle bir havada Ralph Amalfi randevusuna gelecek miydi?

*

**

Malko ümitsizce iskeleyi inceledi. Ralpli Amalfi görünürlerde yoktu.

Bir saçığın altına çömelniş birkaç Laosluya baktı.

— Bir arkadaşı arıyorum, dedi Malko.

Benimle birlikte yük gemisine binip gidecek olan bir yabancıyı...

İngilizce konuşmuştu. Sözlerini Fransızca tekrarlardı. Adamlardan biri altın dişlerini

38

göstererek sırttı.

— Gırtı, dedi Mekong'u gösteren bir işaret yaparak. Çok oldu gideli.
Saat yediye on vardı. Elli dakika gecikmişti.
Temkinsizliğine öfkeleni. Amerikalı tropik yağmurlara göğüs gemesini öğrenmişti. Malko demir atmış teknelerden birini işaret etti.

— Ben de gitmek istiyorum.

Laoslu başını salladı.

— Yok imkân...

Malko ısrarında direndi. Karşısındaki adam ise bakışlarını Mekong'a dikerek hayale dalmıştı bile. Bir motor sesi duydu ve o tarafa döndü, bir taksi geliyordu.

İçinden Taylandlı bir aile çıktı. Araba hareket etmeden Malko atıldı.

— LaneXang'a.

Malko Lane Xang'ın kapısına adımını atar atmaz bir mucizeyle yağmur dindi.

Anahtarını alacağı sırada arkasında çekingen bir ses duydu. Dönünce, Ubol'un kendisini seyretmekte olduğunu gördü. Siyahlar giymiş olan genç kız elinde kendi boyundany büyük bir şemsiye tutuyordu. Yine her zamanki gibi şahaneydi.

— Sizi rahatsız etmiyorum ya?

Malko güçlkle gülümsedi.

— Hayır, fakat üzerimi değiştirecektim. Biraz ıslandım da.

— Ben de sizinle geliyorum.

Malko'nun odasına girince Ubol banyoya koşup büyük bir havluyla geldi.

— Bırakın ben yapayım.

Malko itiraz etmedi. Ubol maharetle Malko'yu soydu ve okşayarak kurulamaya

39

başladı. Malko'nun birden aklına bir fikir geldi.

— Vat Tamp Ha'nın nerede olduğunu biliyor musunuz? diye sordu.

Ubol'un yüzünde bir şaşkınlık ifadesi belirdi.

— Şelale Tapınağı'nı duydunuz mu?

— Evet duydum.

— Orada küçük bir rahip topluluğu var.

İçlerinden biri piyango'da kazanacak numaraları tahmin ediyor. Bir kez onu ziyarete gitmişim. Yeterince dua etmemiş olmalıyım ki, bana doğru numarayı söylemedi. Oysa boş yere beş yüz kipimi aldı...

Eğer kiliselerde altılı ganyan sonuçlan

günah çıkartma sırasında elde edilecek olsaydı, kiliselere gidenlerin sayısı kendiliğinden artardı...

— Vat Tamp Ha'ya gitmek istiyordum, dedi

Malko. Benimle birlikte gelir miydiniz?

Ubol elinde havluyla ayağa kalktı.

— Ne zaman?

— Şimdi.

— Şimdi mi? Fakat orası çok uzak. Bir saat sonra gece olacak. Rahipler yatacaklar. Onlar çok erken yatarlar.

— Ben rahiplere gitmeyeceğim. Oraya bir arkadaşla birlikte gidecektik, geciktiğim için beni beklemeden gitmiş. Çok önemli.

— Çok isterdim, dedi Ubol ince bir sesle, fakat bu çok tehlikeli...

— O halde boş verin, dedi Malko. Sizi tehlikeye atmak istemem. Fakat benimle oraya gelebilecek birini bulmamız gerek, iyi para vereceğim.

40

— Oh! Benim için tehlike yok, dedi Ubol. Tehlike sizin için. Tapınak Pathet bölgesinde. Bazen yabancıları tutuklayıp öldürüyorlar. Malko Derek Thorpe'u düşündü. Adamcağızın yalnızca başını bulabilmişlerdi.

— Bunun önemi yok, Ubol. Benim oraya gitmem lazım.

Laoslu bir şey sormak için ağzını açtı, ama sonra vazgeçerek kapattı. Malko, kuru bir pantolonunu, botlarını ve gömleğini hazırladı. Ubol, kemerine sıkıştırdığı tabancayı görünce:

— Onu çantama koyabilirim, diye teklifte bulundu.

— Korkmaz mısınız?

— Oh! Burada herkesin silahı var.

Savaşta. William'ın tabancası çok daha büyüktü.

Malko çantaya üç de şarjör koydu.

*

**

Eski dizel motorun gürültüsüne dayanmak çok zordu. Koca tanker Mekong'ta güçlkle ilerliyor, kum tepeciklerinin arasında zikzaklar çiziyordu. Diğer bütün tropikal ülkelerde olduğu gibi hava erken kararıştı. Yolda birkaç tekneyle karşılaşmışlardı, ama artık görünürlerde hiçbir şey yoktu. Teknenin arka tarafında yere çömelmiş olan Ubol başını Malko'nun bacağına koyarak uyumuştı. Genç adam ise pirinç çuvallarına yaslanarak ister istemez dinlenmeye çalışıyordu. Alçaktan uçan

bir uçak üstlerinden geçti. O da nehir boyunca ilerliyordu. Çeyrek asırdan beri CIA kuzeyin balta girmemiş ormanlarında kaçamak, kur-

41

naz, karanlık ve inatçı bir savaş veriyordu. Motorun gürültüsünden sersemleyen Malko'nun uykusu gelmişti. Amerikalıya oranla iki saatten fazla bir gecikmesi vardı. Ubol sayesinde Narkotik Büro ajanının onlarinkine benzer bir tekneyle gittiğini öğrenmişti. Yavaş yavaş gözlerinin kapandığını hissetti...

*

**

Malko sıçrayarak uyandı. Hafifçe sarsılıyordu. Gözlerini açınca derin bir uykudan uyandığını farkettiler. Ubol üzerine doğru eğilmişti.

— Geldik, dedi.

Tekne otlak bir sahile yanaşmıştı. Ay ışığında gökyüzü oldukça sakin görünüyordu. Karşıda Tai sahilinde birkaç ışık parıldıyordu, fakat Laos tarafı simsiyahtı. Malko Ubol'un peşinden indi, yamacı tırmandılar ve bir düzlüğe ulaştılar. Ralph Amalfi'den hiçbir iz yoktu.

— Arkadaşımın gemisi nerede? diye sordu Malko.

Ubol, sanki ondan bir şeyler saklıymış gibi cevap vermedi. Malko çevrelerindeki alacakaranlığa baktı ve kendi kendine "bu adam deli mi?" dedi. Vientiane'dan yüz kilometre uzakta tehlikeli bölgenin tam ortasındaydı... Ve hiç kimse onun nerede olduğunu bilmiyordu.

— Gemi geri dönmüş, dedi birdenbire Ubol. Geceyi burada geçirmek istememişler.

— Arkadaşım nerede?

— Bilmiyorum.

— Onu bulmalıyız.

42

Ralph Amalfi'nin muhbiri Kho acaba neden ona bu ıssız köşede randevu vermişti? Narkotik Büro ajanı önemli bir sebep olmadan bu tehlikeli bölgeye gelmezdi. Kayalara oyulmuş bir merdiveni tırmandılar. Yukarda bir düzlük, düzlükte de bir manastır vardı.

Ubol ile Malko manastırı hiç kimseye rastlamadan geçti. Rahipler uyuyordu.

—'Bir rahibi uyandırmak gerek, dedi Malko. Arkadaşımın nerede olduğunu öğrenmek istiyorum.

Ubol merdivenleri tirmandı. Bir rahip portakal renkli elbisesine sarınmış, açık havada uyuyordu. Malko alçak sesle bir konuşma duydu. Rahip gecenin bu geç saatinde karşısında ziyaretçi görünce şaşırmişti. Sonra Ubol aşağıya indi.

— Hiçbir şey bilmiyor, dedi. Bütün gün kulübesinde dua edip durmuş.

Ralph Amalfi her yerde olabilirdi. Belki de manastıra ait kulübelerden birinde uyuyordu. Gün doğmadan hiçbir şey yapılamazdı.

— Vientiane'a dönüp uyuyalım, dedi Malko. Yarın sabah erkenden geliriz. Mekong'a doğru ilerlemeye başladılar. Sahile geldikleri sırada Malko birden olduğu yerde durdu. Gemiye bıraktıkları yerde yeller esiyordu. Dişlerinin arasından bir küfür savurdu. Tayfalar motoru çalıştırmadan akıntının yardımıyla kaçmışlardı. Malko onlara paralarını peşin ödemekle hata yapmıştı. Ubol onu kolundan çekti.

— Ziyaretçiler için bir kulübe var. Orada yatabiliriz.

Manastıra geri döndüler. Ubol kulübeyi

43

hemen buldu. Verandada hasırlar vardı. Ubol Malko'yu uzanması için zorladı. Sonra kendisi de ayaklarının dibine çömeldi.

*

**

Dazlak kafalı bir rahip Mekong'a bakan bir kayanın üzerine oturmuş, bir şeyler okuyordu. Ne Ubol ne de Malko dikkatini çekmemişti.

— Ona sorun, diye fısıldadı Malko.

— Bir bağış yapsak, belki faydası olur. Bunlar çok fakirler.

Malko'dan aldığı bin kiplik bir banknotla Ubol şansını denedi. Rahip duasını yarım bıraktı. Malko hiçbir şey anlamadan onları dinledi. Ubol nihayet:

— Arkadaşınız dün akşam buradan geçmiş dedi. Bir Laosluyla buluşmuş, arkadaki patikadan ormana dalmışlar.

— Bu yol nereye gider?

— Hiçbir yere, dedi Ubol. Bu tarafta köy yok.

Malko telaşlandı. Ralph Amalfi deli değildi ya! Acaba şimdi neredeydi? Rahip parayı katladıktan sonra duasına devam etti. Malko Ubol'un elinden tuttu.

— Haydi gidip bakalım.

Saniyeler ilerledikçe güneşin sıcaklığı da artıyordu. Yağmur tüm izleri silmişti. Ralph Amalfi'nin oradan geçip geçmediğini anlamak olanaksızdı.

Yarım saat sonra Malko durdu. Kalbi hızla atıyordu. Narkotik Büro ajanından hiçbir iz yoktu. Ubol'un kendisini deli sandığını düşündü. Ellerini ağzının kenarına koyarak seslendi:

44

—Amalfi!

Sıcakta boğulan sesi öndeki birkaç ağacın ötesine bile ulaşamamıştı. Yeniden yola koyuldu. Bir kilometre daha gittiler. Nihayet patika balta girmemiş bir ormanda son buluyordu. Malko durdu. Cesareti kırılmıştı.

Ralph Amalfi nereden geçmişti? Vientiane'a dönmekten başka çare yoktu.

Bir motor sesiyle başım yukarı kaldırdı.

Aynı anda bir DC 3 görüldü. Ağaçların tam tepesinden uçmaktaydı. Malko uçağın daireler çizerek sağ tarafa doğru birkaç yüz metre yükseldiğini far ketti.' Sanki bir şeyi inceliyordu. Onları görmemişti. Demekki başka bir şeye bakıyordu...

Malko birden ağaçlar arasında bir delik olduğunu farketti: Anayola dikey açılmış ve ormanın içine doğru giden yeni bir patikaydı bu. Uçak hâlâ tepede dönüp duruyordu. Malko önde, Ubol arkada, patikaya daldılar. Yol bir tepeye çıkıyordu. DC 3, elli metre kadar üstlerinden geçti. Bu, çevrede hiçbir Lao Pathet olmadığına işaretti. Yoksa, bu kadar alçalmazdı. Malko hemen uçağın numarasını aldırNC 951.

Ayaklarının ucunda ilerleyen Malko birden sağ tarafta parlak bir ışık çaktığını gördü. Hemen sarmaşıklara tutunarak bir ağaca tırmandı. Sevincinden neredeyse bir çığlık atacaktı. Yüz metre kadar ötede bir boşlukta bir uçağın kalıntılarını gördü. Yere atlayarak gördüklerini Ubol'a anlattı.

Beş dakikada oraya ulaştılar. Malko ağaçların ortasında bir pervane ve bir tekerlek buldu. Bunlar bir Douglas DC 3'e aitti. Uçağın

45

geri kalan parçaları ağaçları ezerek etrafa yayılmıştı. Kanadın biri gövdeden ayrılmıştı. Kaza yeni olmuş sayılırdı, çünkü parçaların üstünü henüz sarmaşıklar sarmamıştı. Malko pilot kabininin önünde durdu. Telaşlanmıştı.

DC 3'ün orman üzerinde uçuş nedeni belli olmuştu. Fakat Narkotik Büro'nun ajanı neredeydi? Yeniden seslendi:

— Amalfi! Ralph Amalfi!

Hiç cevap yok.

Ubol hayretten faltaşı gibi açılmış gözlerle uçağa bakıyordu. Malko silahını çekip uçağın çevresini dolaştı. Birden durdu ve Ubol'a olduğu yerde kalmasını söyledi.

Ralph Amalfi artık cevap veremezdi.

Amalfi'den geriye kalanlar uçağın arkasındaki bir ağaca çarpmışa gerilir gibi çivilenmişti.

Malko yaklaştı. Amerikalının kafası gövdesinden ayrılmış, akan kanlar gömleğini kıpkırmızı yapmıştı.- Elleri ağacın gövdesine iri çivilerle tutturulmuştu. Sineklerin uğultusu Malko'nun kulaklarına doldu. Bakışları biraz daha aşağıya indi.

Arkasında acı bir çığlık duydu. Ubol gelmiş, her şeyi görmüştü. Amalfi'nin sağ böğründe büyük bir yara vardı. Malko tiksintisini yenerek yarayı incelemek için biraz daha yaklaştı.

— Karaciğerini sökmüşler, diye mırıldandı Ubol.

Malko az daha kusacaktı. Koku iğrençti.

Birden arkalarında bir hışırtı duydular. Malko aniden döndü ve tabancası elinde, dikkatle ormana baktı. Ralph Amalfi'yi öldüren katiller pek uzaklaşmış olamazlardı.

46

V. BÖLÜM

Malko tetiğe basmak üzereyken dalların arasında bir rahip belirdi. Az önce Ubol'un konuştuğu adamdı bu. Ter içindeydi. Buraya nasıl gelmişti? Ralph Amalfi'nin parçalanmış cesedini hiçbir tepki göstermeden seyretti. Sonra Ubol'a döndü ve kendi dilinde bir şeyler söyledi. Laoslu kız Malko'ya tercüme etti.

— Sizin tanıdığınız adamın bu olup olmadığını soruyor.

— O! Onu kimin öldürdüğünü biliyor mu?

Ubol tercüme etti. Rahip dudak ucuyla cevap verdi.

— Manastırın dışında olup bitenlerle ilgilenmediğini söylüyor. Ama bu cinayeti hiç onaylamıyor.

Narkotik Büro ajanı ormana düşmüş olan bu uçakta ne aramaya gelmişti?

Malko, uçağa doğru giderken ayağı bir cisme takıldı. Eğildi ve yerden İsrail yapısı bir

Uzi makineli aldı. Şarjör takılmıştı, onu çıkardı. İçinde iki kurşun kalmıştı. Bu muhtemelen Narkotik Büro ajanının silahıydı. Rahip yalan söylemişti: Silah seslerini duymamış olamazdı...

Uçağın parçalanmış gövdesine yaklaşınca pis bir koku duydu. Ne olduğunu önce anlayamadı. Ekşi ve keskin, kimyasal bir

47

kokuydu. Eğilince kalın cam kırıkları gördü. Diğerlerinden çok daha büyük olan bir cam parçasını eline aldı. Üzerinde etiket vardı: "ASETİK ASİT Tehlike". Malko bir an kalakaldı. Çok şaşırılmıştı. Derek Thorpe'un Phnom Penh'den asetik asit yüklü bir tekneyle hareket etmesinden sonra, şimdi de aynı madde yüzünden Ralph Arrialfi ölmüştü. Bu unutulmuş garip ülkede eroin imalatıyla kim uğraşıyordu?

Ezilmiş pilot kabini bomboştu. Ekip kazadan hemen önce paraşütle atlamış olmalıydı. DC 3'ün yan tarafında siyah harflerle Air America yazılıydı. Malko, Ralph Amalfi'nin heyecanını şimdi anlamıştı. CIA kontrolü altındaki bir uçağın asetik asit taşıması demek, aydınlanması gereken pek çok şey var demekti.

Uçağın numarasını belleğine kaydetti. Pilotun taşıdığı yükün cinsini bilmesi, Malko için büyük şanstı. Onu, Ralph Amalfi'nin katillerine götürecek tek ipucu buydu. Kuşkusuz, Derek Thorpe'u da aynı kişiler öldürmüştü. Ubol gövdenin yanında, yere çömelmiş uslu uslu bekliyordu. Çok korktuğu belliydi.

Malko:

— Gelin, dedi. Burada yapacak işimiz kalmadı.

Ubol'u alarak patikaya doğru yöneldi. Ağzında kül tadı vardı. Manastıra kadar hiç konuşmadan yürüdüler. Rahipler ortadan kaybolmuştu. Malko ile Ubol Mekong'un kıyısına kadar indiler. Yarım saat kadar sonra, bir yük teknesi geldi ve kaptan iki bin kipe

• 4 8

onları Vientiane'a geri götürmeye razı oldu. Ubol yolculuğun bu kadar pahalıya patlamasına çok kızdı. Mekong'u geçmek elli kip, yani bir esrar piposu fiyatı.

*

Vientiane haritaları üzerinde, Birleşik Devletler'e ait Na-Hai-Dio Yardım Teşkilatı'

nın yerini bulmak imkânsızdı. Oysa, teşkilat üç hektarlık yay biçiminde bir alana yayılmıştı. Malko, ana kapıya ulaşıncaya kadar, duvarlar ve dikenli tel örgüler boyunca bir kilometre ilerledi. Laos'taki CIA yetkilisi ve ülkenin en güçlü adamı Cy Villard, Na-Hai-Dio'da bulunuyor ve Malko'nun da hemen onu görmesi gerekiyordu.

Kapıda, Laoslu bir nöbetçi onu durdurdu.

— Bay Villard'ı göreceğim, dedi Malko.

Asker Volkswagen'in geçebilmesi için demir engeli kaldırdı. Villard, Air America, Laoslular, Meoslar ve CIA ajanları dahil olmak üzere herkese hükmediyordu. Kısacası Lao Pathetler dışında herkese...

— Şurası, dedi asker.

Malko arabasını park ettikten sonra iki katlı bir binaya girdi. Birinci katta, üzerinde "Villard" yazılı kapıyı vurduktan sonra tokmağa çevirdi. Gözlüklü, at suratlı bir kız başını kaldırdı.

— Bay Villard? diye sordu Malko.

Amerikalı kız soğuk bir ifade takındı.

— Randevunuz var mıydı? Bay Villard çok meşgul.

— Ben de çok meşgulüm. Bay Villard'a Frank Thorpe tarafından gönderildiğimi söyleyiniz?

Beni bekliyor.

Sekreter kalktı ve içeri girdi. Frank Thorpe'u tanıyordu.

Kapı hemen açıldı.

— Bay Villard sizi bekliyor, dedi kız.

Malko, klima cihazı sayesinde buzdolabına dönüşmüş bir büroya girdi. Duvarda üzeri kırmızı iğnelerle işaretlenmiş büyük bir Laos haritası asılıydı. Cy Villard, Henry Kissenger'a benziyordu, ama bir fazlalığı vardı: kamburu. Malko'nun elini hararetle sıktı.

— Vientiane'a hoş geldiniz! dedi heyecanla.

Frank Thorpe sizinle ilgili bir teleks gönderdi.

Sizi burada görmekten çok mutluyum.

Bu hararetli karşılama Malko'nun içini ısıttı. Başkan'ın mektubu artık gereksizdi. Villard akıllı birine benziyordu. Malko'yu büyük beyaz bir kanepeye oturtuktan sonra karşısına geçti.

— Size nasıl yardım edebilirim?

— Senato komisyonu, Laos'taki CIA ajanlarının esrar kaçakçılığına karıştıklarını

iddia ediyor. Burada, bunun doğru olup olmadığını öğrenmek için bulunuyorum. Cy Villard birden gülmeye başladı. Sevimsiz, kurnaz ve son derece rahat bir kahkahaydı. — Bunlar saçma birer iftiradan ibaret. Belki birkaç dolar için biraz esrar taşıyan pilotlar vardır, ama hepsi bu kadar. Onları da yakaladık mı, Birleşik Devletler'e geri gönderiyoruz. Biz burada kaçakçılığa karşı savaşıyoruz. Üç ay önce burada olsaydınız, Vientiane futbol sahasının tam ortasında ele geçirdiğimiz eroini nasıl yaktığımızı görürdünüz. Büyükelçi

50

de oradaydı... Zaten burada artık eroin imal edilmiyor...

Birkaç saniye içinde, Malko'nun kafasında her şey açığa çıktı. Cy Villard'ın açıklaması buram buram yalan kokuyordu.

Adam neredeyse Laos'un İzlanda'dan daha az eroin ürettiğini söyleyecekti!

— Sizden söz ettiklerini duymuştum, dedi Villard. Şirket'e çok büyük hizmetleriniz geçmiş. Komünistlere karşı burada daha iyi işler yapabilir, zamanınızı böyle masallarla boşa geçirmezsiniz. Bu zaten Narkotik Büro'nun işi.

Malko gözünü bile kırpmadı.

— Burada temsilcileri var mı?

Cy Villard başını salladı.

— Hem de altı aydan beri. Ralph Amalfi adında biri. İyi biri, ama herkesi kaçakçı sanıyor.

Malko neredeyse o "iyi adamın" şu anda Laos ormanlarında bir ağaçta çarmıha gerili olduğunu söyleyecekti, vazgeçti.

— Anlıyorum, dedi. Anlaşıldığına göre burada o kadar önemli bir eroin sorunu yok...

— Tam üstüne bastınız, diye atıldı Villard.

— Air America'yı da kontrol ediyorsunuz elbette?

— Onlarla ilgili eksiksiz raporlarımız var...

— 'Çok uçak kaybediyor musunuz?' diye sordu Malko kayıtsız bir ifadeyle.

Cy Villard'ın tebessümü genişledi.

— Altı aydır bir tek kayıp yok! Komünistler gitgide daha kötü nişan alıyorlar... Jarres Ovası'nda Laoslular iki T 28 kaybettiler.

— Kaza filan da yok mu? diye sordu

51

Malko. .

— Dünyanın en iyi üç yüz pilotu bizde, dedi

gururla Villard.

Malko cevap vermedi, DC 3'ün parçalarını düşünüyordu. CIA şefi uçağın kayboluşunu bilmemezlikten gelemezdi. Villard merakla ona bakıyordu.

— Bir şey mi söylemek istiyordunuz?

— Şey... Evet, dedi Malko. Sizden bir yardım isteyecektim.

— Memnuniyetle! Buyrun!

— Bu sabah NC 951 numaralı uçakla uçuşa çıkan pilotun adını söyleyebilir misiniz? Sizin uçaklardan biriydi.

Cy Villard'ın gözleri kısıldı. Karşısındaki öyle hafife alınacak biri değildi. Kaşlarını çattı.

— Bu pek kolay olmaz, dedi kaçamak bir cevapla. O kadar çok uçağımız var ki...

— Uçuşa çıkmadan önce her pilot bir uçuş planı bildirmek zorunda değil mi? Sekreterinizin uçuş kontrol kulesine bir telefon etmesi yeter.

— Olabilir, dedi Cy Villard. Fakat uçuş planları her zaman düzenli değildir. Bu bilgiyi niçin istiyorsunuz?

Sesinde gerilim vardı. Malko saf görünmeye çalıştı.

— Emrinizdeki kimi kişilerin size yalan söylediğini sanıyorum. Ama yanılmış da olabilirim...

Villard interfonun düğmesine basıp sekreterinden konuyla ilgili bilgi almasını istedi.

Nihayet, sekreterin metalik sesi duyuldu.

— Jim Dough imiş, efendim.

52

Cy Villard sakın bir ifadeyle Malko'ya döndü.

— Bu kadar bilgi sizin için yeterli mi?

— Sanırım yeterli.

Ayağa kalktı. Cy Villard onu merdivenlere kadar geçirdi, hararetle uğurladı.

— Birlikte bir akşam yemeği yesek, dedi.

Size telefon ederim. Eğer herhangi bir şeye ihtiyacınız olursa, sekreterime telefon edin.

— Merak etmeyin, diye söz verdi Malko.

Dışarı çıkınca o dayanılmaz sıcakla karşılaştı.

Malko'nun kafası karışmıştı. Cy Villard ya adamları tarafından atlatılıyordu ya da onları koruyordu. Güvenilir kişiler bulmadan önce, cevaplanması gereken ilk soru buydu.

Bu da Vientiane'da pek kolay olmayacaktı.

Ralph Amalfi bu denemeyi hayatıyla ödemişti.

53

VI. BÖLÜM

Kho!

Vientiane'ın yüz elli bin kişilik nüfusu arasında bir Laosluyu bulmak oldukça güçtü. Ralph Amalfi kendisini ölüme götüren adamlarla buluştuğunda, ona böyle hitap etmişti. Bu yabancı Malko'nun elindeki tek ipucuydu. Bir diğeri de uçakla üstlerinden geçen pilot Jim Dough idi. Fakat Jim Dough'un Ralph Amalfi'nin ölümüyle bir ilgisi olmayabilirdi. Malko onu kolayca bulabilirdi. Onu bulmak için dolaylı bir yol tercih etti. Ubol, havlusuna sarınmış olarak banyodan çıktı. Bu haliyle çok çekiciydi. Malko'nun hayran bakışlarını hemen farkettiler ve yatağa yaklaşarak genç adamın, çıplak vücudunu seyretmesine izin vererek, diz çöktü.

— Sevişmek istiyor musunuz? diye sordu nazikçe.

— Ben, Kho adında birisini bulmak istiyorum, dedi Malko ciddiyle.

— Kho, çok yaygın bir isim. Başka bir özelliği var mı?

— Evet, khai içiyor.

— O halde kolay. Vientiane'da khai içilebilecek bir düzine yer var. Hepsini bilirim. Seni oraya götürebilirim.

Ubol mini bir elbise ve küçük bir külot

54

giydi, saçlarını topuz yaptı, çantasını aldı. Çıkmaya hazırıldı.

*

**

Sovyet Kültür Merkezi'nin heybetli binasının önünden sağa, Khon Boulom'a saptılar.

Burası Vientiane'ın merkezini çevreleyen küçük bir bulvardı. Malko Volkswagen'i dar bozuk bir yola soktu. Sağda, solda kazıklar üzerinde evler vardı. Yol az ilerde, tarlalar içinde son buluyordu. Ubol Malko'ya durmasını söyledi. Sonra onun eşliğinde küçük evlerin arasındaki bir labirente daldı, bir süre sonra da tahta bir kapının önünde durdu. Israrla kapıya vurdu, ama cevap alamadı. Oradan geçmekte olan bir Laoslu alçak sesle bir şeyler söyledi.

— Polis burayı kapatmış, diye tercüme etti Ubol.

— Bravo, demek esrara karşı hâlâ

savaşıyorlar.

Ubol bir kahkaha attı.

— Oh, hayır! Buranın sahibi bu ay polise parasını ödememiş de ondan...

Lane Xang Caddesi'nin alt kısmına doğru gittiler. Büyük postanenin arkasında yeniden pis kokulu bir labirente girdiler. Bu kez, açık olan bir içim evi buldular, fakat içerde hiç müşteri yoktu. Yaşlı bir Laoslu afyon paketleri hazırlamakla meşguldü. Adama kandırmak için Ubol üç yüz kiplik afyon satın aldıktan sonra adama Kho'yu tanıyıp tanımadığını sordu. Malko onları izliyordu. Nihayet Ubol tercüme etti.

— Onu tanıyor, ama gündüz nerede

55

bulabileceğimizi bilmiyor. Akşam, yeni pazarın arkasındaki ölümler kentinin içim evlerinden birine gidiyormuş.

— Niçin "ölümler kenti" deniyor?

— Çünkü orası eski bir sömürge mezarlığının üzerine inşa edilmiş, dedi Ubol.

Lane Xang Caddesi'ne geri döndüler.

— Oraya tek başıma gideceğim, dedi Malko. Bu iş tehlikeli. O içim evini biliyorum, daha önce arkadaşımla oraya gitmişim. Sahi, Amerikalı çok pilot tanır mısın sen?

— Oh! Evet, William sayesinde pek çok tanıdım. Fakat, onları benden çok daha iyi tanıyan bir kız arkadaşım var. White Rose'da çalışıyor. İstersen White Rose'da bir bardak bir şey içmeye gideriz.

— Hayır, yapacak işlerim var.

Ubol, Malko'ya güzel bacaklarını göstererek arabadan inip evine yürüdü.

*

**

Pazar çevresindeki Çin lokantaları kapanmaya başlamıştı. Malko pis kokuyu farketmemeye çalışarak cesaretle gecekondu bölgesine daldı.

Tedbir olarak yanına tabancasını ve bir el feneri almayı ihmal etmemişti. Bu pis kokulu labirentte kendini çok rahatsız hissediyordu. Tahta kalaslardan yapılmış köprüyü kolayca buldu. İçim evini ancak geçtikten sonra tanıyabildi. Köprüden ayrılıp merdivenleri çıkmak ve hol gibi bir yerden geçmek gerekiyordu. Sınırları iyice gerilmişti. Hol bomboştu, ilerledi. Birden, kapı açıldı. Yaşlı bir Laoslu kayıtsız gözlerle Malko'yabakmaktaydı.

Malko adama tebessüm ederek Fransızca sordu:

— Kho'yu arıyorum. Burada mı?

Sanki duvarla konuşuyordu. Adam gözünü bile kırpmamıştı. Malko sorusunu tekrarladı, ama pek bir şey elde edemedi. Birden karanlığın içinden çıkan gölgeler Malko'nun etrafını sardı. Üstü başı dökük, zayıflıktan kemikleri çıkmış vahşi bakışlı khai tiryakileri ateş saçan gözlerle Malko'ya bakıyorlardı. Onlar için tüm yabancılar birer hazine sembolüydü. Malko bu sessiz ve vahşi tehlike karşısında korktuğunu hissetti.

Siyah gür saçlı genç bir Laoslu ileri çıkarak mükemmel bir Fransızcayla sordu:

— Bana biraz avans verir miydiniz, bayım?

Delikanlının sağ eli karnındaki geniş saplı hançerin üzerinde hazır bekliyordu. Genç adamın ses tonundaki nezaket ile davranışlarındaki kabalık arasındaki zıtlık Malko'nun sinirine dokundu ve gülmemek için kendini zor tuttu. Sonra, cebinden bin kiplik bir banknot çıkardı. Adamın sol eli hemen qne uzandı.

— Teşekkür ederim, bayım, dedi Laoslu tatlı bir sesle.

Geride üç Laoslu daha vardı. Gözlerindeki yalvaran ifâde Malko'ya dokundu. Hemen cebinden üç banknot daha çıkartıp adamlara dağıttı.

Adamlar hiçbir şey söylemeden odaya hücum ettiler. Malko da onları izledi, önce, belirsiz silüetler gördü. Oda, üç gaz lambasıyla aydınlanıyordu. Khai tiryakileri odanın çevresine çömelmişlerdi. Kimse Malko'ya dikkat etmedi.

57

Gözleri karanlığa alışan Malko tiryakileri incelemeye başladı. Hepsi birbirine benziyordu, yine de her Laosluya bir bir baktı.

Malko'yu hançeriyle tehdit eden adam bir khai tanesini çanağının içinde eritmeye başlamıştı bile. Aleve doğru eğilmiş olan yüzü ter içindeydi..

Malko onun yanındakine bakınca, birden kalbi duracak gibi oldu. Lambaların ışığı dışında kalmaya çalışarak yaklaştı. Sonra yavaşça seslendi:

— Kho!..

Adam sıçradı. Başını kaldırınca Malko bir çift iri gözbebeğiyle karşılaştı. Laoslu birden

sıçrayarak kendini kapıya attı ve karanlıkta kayboldu.

Malko da adamın arkasından dışarı fırladı.

Kho tahta köprünün üzerinde koşuyor, çıplak ayaklarının çıkardığı sesler duyuluyordu.

Malko tabancasını çekti, ama ateş etmeye cesaret edemiyordu. Kho'nun ölüsü ne işe yarardı? Biraz sonra adam bir köşeyi döndü, gözden kayboldu. Fazla uzaklaşmış olamazdı. Malko, Önüne gelen ilk verandanın basamaklarını temkinle çıktı ve karşısındaki kapıyı itti.

Kapı gıcırdayarak açıldı.

Burası bir çeşit kayıkhaneydi, içerde benzin bidonları, sökülmüş motorlar vardı. Hepsi Tai usulü uzun kalaslarla nakledilmişti. İlk bakışta Kho'yı göremeyen Malko odanın içinde biraz ilerledi. Arkasında bir gürültü duydu ve hemen döndü. Kho kapının arkasında yere çömelmişti. Elleri titriyordu ve Malko'ya dayak yemiş bir köpek gibi korkmuş gözlerle bakıyordu.

58

- Kho, size hiçbir kötülük yapmayacağım, dedi Malko.

Laoslu cevap vermedi, daha da büzüldü.

Malko silahını ona doğrultunca kapıdan dışarıya kaçacağı yerde birden odanın içine doğru seyirtti. Malko, adamın takma deniz motorlarından birini masanın üzerinden alıp kaldırdığını gördü. Motor kendisinden daha ağırdı, ama esrarın etkisiyle gücü iki katına çıkmıştı. Sol eliyle motorun ipini çekince, motor mavi dumanlar çıkararak homurdanmaya başladı. Kho, Malko'nun karşısına dikildi. Motorun uskuru son hızla dönüyordu. Kho yavaş yavaş ilerlemeye başladı. Çelik pervane Avusturyalının karnını yarıp bağırsaklarını parçalamaya hazırdı. Malko kapıya kadar geriledi. Neyseki motorun ağırlığından Kho çok yavaş ilerliyordu. Birden öne hamle yapmasıyla Malko kendini güç bela yana attı. Pervane odanın iç duvarının çürük tahtasını tiz bir sesle biçti.

Kho, şimdi kapı boşluğunda duruyordu.

Kayıkhane motordan çıkan egzoz gazıyla dolmuştu. Kho, pervaneyi duvardan kurtarıp döndü ve birkaç santimetreyle Malko'yu ıskaladı. Göğsünden aşağı terler akıyor, üzerine çevrilmiş tabancayı sanki görmüyordu. Artık kaçmayı bile unutmuştu.

Malko gömleğini çıkardı, pervanenin yaklaşmasını bekledi ve gömleği fırlattı. Fakat gömlek Kho'nun omzundan yere kaydı. Bu kez Kho, tam cepheden saldırdı. Malko bir an pervanenin rüzgârını karnında hissetti. Gözlerini indirince kan gördü. Pervane derisini hafifçe sıyırmıştı. Bir santimetre daha

59

derine sapsansa, bağırsakları paramparça olacaktı. Artık ölümlü oyun oynayamazdı. Silahını kaldırıp tetiği çekti. Kurşun Kho'nun sol bacağına saplandı. Fakat Laoslu hiçbir şey hissetmemişti. Khai ile tamamen uyuşmuş olan Kho yeni bir saldırıya geçiyordu. Malko silahını Laoslunun göğsüne doğrultarak tetiğe bastı. Mermilerin Kho'nun sağ göğsünün üstüne ve sol omuz kemiğine isabet ettiğini gördü. Sonra, ani ve sert bir darbeye silahı yere fırladı. Pervane tabancaya değmişti. Kho şaşırarak durdu. Göğsünden kanlar akıyordu, ama hiçbir şey hissetmiyordu. Birden ileri atıldı. Malko kaslarını gererek çömeldi. Öldürücü pervaneyle arasında iki metre vardı. Kho'nun saldırısıyla yana kaçınca bir çatırtı oldu ve altındaki taban tahtası çöktü. Sağ bacağı baldırına kadar tahtalara gömüldü. Acı bir çığlık attı. Bacağını delikten çıkartmak isterken koca bir kıymık baldırına battı. Olduğu yere mihlanmıştı. Başını kaldırınca üç metre ötede duran Kho'nun sallandığını gördü. Laoslunun çoktan ölmüş olması gerekirken, khainin etkisiyle hâlâ ayakta duruyordu. Sendeleyerek adım adım Malko'ya doğru ilerledi. Tüm kasları gerilmiş, pervaneyi Malko'nun yüzüne ayarlamıştı. Gücü kalmayan Malko gözlerini kapattı, pervanenin yaklaşmasını görmek istemiyordu. Beyninden bütün düşünceleri atıp Alexandra'nın kıvrak ve altın rengi vücudunu düşünmeye çalıştı. Khoonu solucan gibi ortadan ikiye bölecekti.

Böyle ölmek çok saçmaydı! Dişlerini sıktı ve dirseklerine dayanarak tahtaların arasından

60

kurtulmak için toparlandığında, kapıdan içeri iki silüet süzüldü. Bir seri patlama oldu. Kho sendeledi, geriledi ve motoru elinden bıraktı. Pervane, zemin tahtalarına saplandı ve motor durdu.

*

**

Kho'nun kalbine bir şarjör dolusu kurşun dolmuştu. Ölü haliyle daha da zayıf görünüyordu, ama yüzünde hiç acı ifadesi yoktu. Acı çekmeden ölmüştü, sırrını da beraberinde götürmüştü.

içeri giren iki Laoslu aralarında konuşular.

Biri Malko'ya yardım ederken, diğeri de bir köşede bulunduğu gaz lambasını yaktı.

— Siz kimsiniz? diye sordu Malko.

Ateş eden Laoslu:

— General Khammouane'ın özel grubundasınız, dedi.

Malko General Khammouane'ın kim olduğunu bile bilmiyordu.

— Buraya gelmenizi size kim söyledi?

Laoslu hafifçe güldü.

— Buradan geçiyorduk, gürültüyü duyduk...

Malko tabancasını almak için eğildi.

Silahta derin bir çizik meydana gelmişti.

Laoslular merakla tabancaya baktılar. Sonra, iriyarı olanı:

—Gelip generali görmeniz gerek, dedi.

Hemen şimdi.

Malko da zaten bundan başka bir şey istemiyordu.

**

61

General Khammouane'ın bürosunun sarı badanası kabuk kabuk dökülmüştü. Odanın içi kâğıt yığınlarıyla doluydu. Hatta bir tanesi telefon altlığı vazifesi görüyordu. Malko, Laoslu bir subayın bu geç vakte kadar çalışabileceğine inanmazdı.

General ufak tefek bir adamdı. Kısa kesilmiş siyah saçları, canlı parlak gözleri vardı. Üzerinde paraşütçü üniforması taşıyordu. Malko'nun elini hararetle sıkması Avusturyalının hoşuna gitti.

—Vientiane'a hoş geldiniz! dedi General Khammouane. Merakımı bağışlayın, ama kimlerle işimiz olduğunu bilmek isteriz... Benimle birlikte bir bardak çay içer miydiniz?

İtiraz etse, kabalık etmiş olurdu... Lao'slu general Malko'nun macerasına hiç şaşırılmamıştı.

Tam tersine onu zevkle dinliyordu. Bir sigara yaktıktan sonra sakın sakın:

— Bu akşam sizi öldürebilirlerdi, dedi. Bu adamlar khai içince çok tehlikeli olurlar.

— Hayatımı adamlarınıza borçluyum...

General Khammouane gülümsedi.

— Hayır, siz Bay Ralph Amalfi'ye borçlusunuz.

Malko'nun şaşkın yüz ifadesini görünce devam etti:

— Şaşırmakta haklısınız. Geçen gün Bay Amalfi bana sizden bahsetmiş, sizi izlememi ve ilişki kurduğunuz kişileri kaydetmemi istemişti. Kendisiyle aynı işi gerçekten yapmak isteyip istemediğinizden emin olmak istiyordu...

— Fakat, siz kimsiniz? diye sordu Malko. Niçin eroin ve esrarla ilgileniyorsunuz? Bunun

62

için burada özel bürolar yok mu?

— Var, diye onayladı general. Ama ben de esrarla ilgileniyorum. Dokuz ay önce yeni kanunlar kabul edildi ve onları uygulayacak birisi arandı. Hiç kimse bu görevi istemeyince bu işin başına beni getirdiler, işte, Bay Amalfi'yi böyle tanıdım. Uzun süre beraber çalıştık.

— Amalfi öldü, diye kesti Malko.

General sigarasını kül tablasının içinde ezdi.

— Biliyorum. Bugün öğrendim. Siz nereden biliyorsunuz?

Malko, gerçekleşmeyen ilk randevudan Kho'yu aramasına kadar her şeyi generale anlattı. Hikâyesini bitirince Laoslu subay başını ciddiyetle salladı.

— Burada eroine dokunanın hayatı tehlikeye girer. Şimdi Amalfi'nin ölümünü Pathetlerin üzerine atacaklar," ama onu kaçakçıların öldürdüğünden eminim.

— DC 3'ün içinde asetik asit vardı, dedi Malko. Siz bir şey yapamaz mısınız?

— Sanmam. Bugün adamlarım oraya gittiler. Hiçbir iz kalmamış. Bu göreve geldiğimden beri günde en az dört tehdit mektubu alıyorum... Baskıları saymıyorum... Herkes bana karşı. Altı ay önce, evinde kırk beş kilo eroin bulduran bir vekili tutuklamıştım. Fakat meclis, dokunulmazlığını bir türlü kaldırmak istemedi. Hâlâ serbest geziyor.

Malko generali çok iyi anlıyordu...

— Ben de hükümetin bir şeyler yaptığını sanıyordum, dedi. Hatta meydanda eroin

63

yakıldığını bile duymuştum...

General güldü.

— Polis yalnız rüşvet vermeyen satıcıların

eroinini ellerinden alır. Fakat o gün eroinden çok tahta parçası yakıldığına eminim. Benim vatandaşlarım deli değil. Bu fakir ülkede, para eden bir şeyi yok etmezler.

Malko Laoslu generalin zor bir görev yüklendiğine inanmaya başlamıştı.

—Hayatınızdan endişe etmiyor musunuz? diye sordu.

Laoslu ayağa kalktı ve masasına gitti.

— Bakın, dedi.

Malko'nun şaşkın bakışları altında ilk iki çekmeceyi açtı. Birinde bir Colt, diğerinde ise bir Uzi makineli vardı.

— Benim çok iyi ateş ettiğimi bilirler, dedi.

Bir yere giderken yanıma iki fedaimi alırım.

Uzun süre iki bin paraşütçüye komutanlık yaptım, içlerinden pek" çoğu bana gönülden bağlıdır. Dövüşmesini iyi bilen "Siyah Çadırlar" birliğinde yetiştim...

Hikâyesini anlatmaktan mutlu olan general, Malko'nun bakışları arasında koltuğuna dönüp oturdu.

— Şimdi, diye sordu, size nasıl yardım edebilirim?

Malko tereddüt etti. Kho ölmüştü. Geriye uçak pilotu Jim Dough kalıyordu.

—DüşenDC 3'ün pilotunun adım istiyorum, dedi.

General yüzünü buruşturdu.

— Bu konuda size pek fazla yardım edemem? Bay Villard'ı görmeniz gerekecek.

— Onu gördüm, dedi Malko. CIA'nın esrar 64

kaçakçılığına gerçekten karıştığını düşünüyor musunuz?

General Khammouane acı acı güldü.

— Hiçbir şey bilmiyorum, fakat Laos'ta

CIA'sız bir şey yapılmaz.

Malko şimdilik tek başına olduğunu nihayet anlamıştı:

65

VII. BÖLÜM

Yarı karanlıkta salınan genç kız sakin

hareketlerle seyircilerinin önünde onbeşinci sigarayı da cinsel organına sokunca, kendisine yardım eden diğer Laoslu kız onu da yaktı.

Kızın cinsel organından çıkan mavimtrak dumanlar White Rose'un zaten bozuk olan havasını daha da kirletmişti. Bambu koltukların içine gömülmüş olan Air America pilotları hararetle alkışladılar. Amerika'da bu tip

gösterilere pek rastlanmazdı... Barda oturan yaşlı Fransız ziraatçının Fransız kaynaklı bu son gösteri karşısında soluğu kesilmişti. Biraz huzursuz görünen Ubol, Malko'ya doğru eğildi.

— Anh'ı nasıl buluyorsunuz?

— Usta! dedi Malko kısaca.

Anh gelip Malko'nun önünde durdu. Genç adama birkaç santimetre mesafedeydi. Amacı, herhangi bir hile yapmadığını ve dumanın nereden çıktığını kanıtlamaktı. Ubol'a bir göz kırptı, sonra o çırılçıplak haliyle sahnede kıvrılmaya devam etti. İri ve çıkık beyaz* dişleri ona daha seksi ve vahşi bir hava veriyordu. Vücudu zarif, göğüsleri kalkık ve iri, kalçaları dar, bacakları sütun gibiydi. Başını arkaya atarken yaptığı işten gurur duyduğu belli oluyordu. Uzun siyah saçları omuzlarına

66

düşüyordu. Şahane bir kızdı ve yaşı da yirmiden fazla değildi. Tahrik olan bir başka çıplak kız Malko'ya doğru koştu.

— Masaj ister misiniz?

Ne yazık ki, kız Anh kadar güzel değildi. Fakat Malko, White Rose'a bu Fransız sömürge folklorunu seyretmeye gelmemişti. Bacağındaki yara hâlâ ağrıyordu. Gece geçirdiği onca heyecandan sonra ertesi gün ancak öğleden sonra üçte uyanabilmişti. Ve soruşturmasına tek başına devam etmeye hazırdı. Khammouane samimi ve açık yürekli bir insandı, ama CIA ona kıyasla çok daha güçlüydü.

Cy Villard'a gelince, o adam Malko için küçük parmağını bile oynatmazdı.

Air America'nın pilotu Jim Dough hakkında daha fazla bilgi toplamaktan başka çare yoktu. Bunun için de Ubol ile arkadaşları yararlı olacaklardı.

White Rose Mekong'a dikey inen, Manh Tathourath Sokağı'na gizlenmişti. Lane Xang'a pek uzak sayılmazdı. Salona müşteri özellikle Anh'in gösterileri için geliyordu. Bir paket sigarayı değişik tarzda içebilen tek kız, Anh idi. Akli başında kişiler, hatta Ubol bile, burada rahatsız oluyordu.

Anh kararlı bir hareketle sigaraları bacaklarının arasından aldı, bir tablaya attı ve barın arkasında kayboldu. Hemen arkasından da "yardımcısı" masa masa dolaşarak gösteri ücreti olarak ikişer bin kip topladı.

— Anh ile yatmak için on bin kip ödeyen pilotlar bile var, diye fısıldadı Ubol saygıyla.

Asya'da zenginliğe saygı gösterilirdi.

67

— Korkma, dedi Malko nazikçe. Anh ile yatmak istemiyorum. Benim yalnızca bilgiye ihtiyacım var.

— Oh! Bence bunun hiç zararı yok, dedi Ubol.

Çoğu Asyalının aksine, Ubol pek çekingendi. Malko'ya Vientiane'da ne yaptığını bir kez olsun sormamıştı.

Anh yeniden ortaya çıktı. Üzerinde kısacık bir etek vardı. Her adım atışında siyah külotu görünüyordu. Sutyensiz bir bolero, kıyafetini tamamlıyordu. Hiç teklifsiz gelip Malko'nun kucağına oturdu ve Ubol'u öptü. İki kadın Laosça fısıldaştılar. Ubol Malko'yı anlatıyor olmalıydı. Anh kolunu genç adamın boynuna doladı.

— Beni Spot'a götürür müsünüz? Dans etmeye bayılırım.

— Memnuniyetle, dedi Malko.

Anh kucağından kalktı.

— Gidip bir pantolon giyeyim.

Anh geri döndüğünde, üzerinde daracık bir pantolon vardı.

— Gidiyor muyuz?

Fransızcası mükemmeldi. Tahrik edici dudaklarıyla geniş yüzü ona gururlu bir hava yeriordu.

White Rose'dan çıktılar. Ubol, Malko'yu yanağından öperek:

— İyi akşamlar, ben ayrılıyorum, dedi.

Malko'ya itiraz fırsatı bile vermeden bir çekçeğe atlayıverdi. Anh bir kahkaha attı.

— Ubol çok naziktir. Benim sizin gibi bir erkeğim olsa, onu arkadaşlarıma asla tanıştırmazdım...

68

Malko'nun koluna girdi, ona yaslanarak yapıştı. Malko kızın vücudunun sıcaklığını hissediyordu.

— Yürüyerek gidelim, diye teklifte bulundu.

Pang Kham Sokağı iki adım ötede.

O kadar çok çukur vardı ki, sanki sokak B 52'lerin bombardımanına tutulmuştu. Bileğini her burkuşunda Anh yarı Fransızca yarı Vietnamca küfürler savuruyordu.

Su gibi parfüm sürmüştü ve her parmağında bir yüzük vardı. Sam Sen Thai Sokağı'nın köşesinde pantolonlu bir kız ısrarla onlara bakıyordu. Anh kıkırdadı:

— Şu kız hoşunuza gitmedi mi?

— Niçin? diye sordu Malko.

— Bu bir orospudur, dedi Anh nefretle.
Happy Bar'da bunlardan sürüyle var. Bütün
Bombaylar köşelerde sürünür.

— Bombaylar mı?

Anh bir kahkaha attı.

— Yerlileri burada böyle çağırırlar. Bütün
ticaret, özellikle mücevhercilik onların elindedir.
Çinliler'den daha güçlüler, fakat ben
Çinlileri tercih ederim. Bombaylar hem
pistirler, hem de hırsız...

Yüz metre ilerde çevredeki küçük ahşap
evlerin arasında haşmetle yükselen büyük yeşil
bir binanın önünden geçtiler.

— İşte, Vientiane'in en zengin adamının
evi, diye belirtti Anh. (Sesinde bir hayranlık
ifadesi vardı.) Lo Shing bir Çinlidir. On iki
karısı var. Hiç dışarı çıkmazlar. Lo Shing
geçerken Bombayları görmelisiniz. Ayakkabısının
tozlarını yalıyorlar...

— Ne iş yapıyor?

69

Anh hafifçe güldü.

— Burada parasının nereden geldiğini hiç
kimse bilmez. Laos fakir bir ülke, fakat buna
rağmen Lo Shing, nehir kıyısında büyük bir ev
yaptırdı. Bu ona milyonlarca kipe mal oldu...
iri taneli damlalar düşmeye başlamıştı. Anh
Malko'nun elinden tuttu ve koşmaya başladı,
tabii bu arada ayağındaki yüksek topuklara
sövmeyi de ihmal etmedi.

*

**

— Annem Haiphong'un en büyük sokak
kadınıydı, diye belirtti gururla Anh. Mavi
gözlü sarışın erkekler onunla yatmadan
edemezlerdi. Şimdi artık aşk yapamayacak
kadar yaşlı, o da kumar oynuyor ve hep
kaybediyor. Parası kalmayınca çok sinirleniyor.
Böylece benim de ona para vermem
gerekiyor. Yoksa evi yakıyor... Neyseki,
kızkardeşim de Saygon'da orospuluk yapıyor.
Aksi halde ben tek başıma yetişemezdim.
Malko bu çeşit laflara ve dertlere pek alışıık
değildi.

Anh, genç adama yapışmış, göğsü göğsünde,
karnı karnında Malko'yu elde etmeye
çalışıyordu. Tek başına bir şişe şampanyayı
kafasına dikmişti. Bu yüzden dili peltekleşmiş
tam çakırkeyif olmuştu. Şimdi o ani ve sert
hareketleri, daha uysal yumuşaktı. Bu da

Malko' nun sinirlerini ayağa kaldırmaya yetiyordu.

Bazen kalçalarını sallayıp cilveler yaparak Malko'dan uzaklaşıyor, bazen de sülük gibi genç adama yapışıyordu. Malko'nun, Filipinli şarkıcı Johnny'nin yaptığı numaraları görme-
70

sine engel oluyordu. Sadece adamın söylediği şarkıların ritmine göre dans ediyorlardı.

Salon, White Rose'unki kadar karanlıktı, fakat burada daha çok Amerikalı vardı.

Girişte üç güzel kıza rastlamışlardı. Kızların yanında erkek yoktu. Fakat Air America pilotlarıyla arkadaşlık eden kızların çoğu tatlı, çekingen, acemi köylü kızlarıydı. Yalnızca Laos dilini konuşabildikleri için bütün gece susmak zorunda kalırlar, sekiz yüz kiplik viski içmeye de cesaret edemezlerdi.

Müzik durdu. Malko ile Anh bir masaya oturduklarında, siyah uzun bir elbise içinde, son derece makyajlı, uzun tırnaklı, minik burunlu Laoslu bir kızla karşılaştılar. Anh Laos dilinde birtakım hakaretlerle kızı kaçırmayı başardı.

— Tıpkı bir sokak kızına benziyordu, dedi Anh nefretle. Bu kızları nasıl burada yalnız başına bıraktıklarına şaşıyorum doğrusu. Pistte biraz dans ettiler. Anh gittikçe Malko'ya daha da çok yaklaşıyor, bu işi sonuna kadar götürmeye kararlı görünüyordu. Müzik durunca:

— Gidiyor muyuz? diye sordu.

Malko, Anh'a fazla soru soramadığı için pek bir şey öğrenememişti. Sadece, Air America pilotları tarafından beğenilen biri olduğunu öğrenmişti*. Zaten, onu öpmek ya da dansa davet etmek için masalarına bir düzine pilot gelmişti.

— Gidelim, dedi Malko.

*

— İşte şurası, dedi Anh.

71

Malko, Volksvagen'i karanlık ve dar bir sokakta durdurdu. Fransız Büyükelçiliği'nden pek uzakta sayılmazlardı. Genç kız birden içini çekti.

— Benimle sevişmek isterdiniz, değil mi?

Sonra, Malko'ya doğru uzandı ve onu şehvetle öptü. Sıcak dili Malko'nun dilini ararken eliyle de genç adamı okşuyordu. Malko Volksvagen'de sevişmenin eklem yerleri

için zararlı olacağını düşündü. Fakat Anh yüzünü buruşturarak birden geri çekildi.
— Siz beyazlar hepiniz birbirinize benziyorsunuz.
Bir sarı benizli kız gördüğünüz an hemen üzerine atlıyorsunuz.
İyice sarhoş olmuştu... Malko'nun aklına ani bir fikir geldi.
— Sizden hiçbir şey istemiyorum, dedi soğuk bir ifadeyle. Sadece bir bilgi. Jim Dough adında bir pilot tanıyor musunuz?
Anh hayretle başım çevirdi.
— Jim Dough? Tabii tanıyorum, içlerinde cebi en dolu olanıdır.
— Ona güvenilebilir mi?
— Ne demek istiyorsunuz?
— Dikkatli ve cesur bir pilota ihtiyacım var.
— Ne için?
Anh'ın sesindeki tatlılık kaybolmuştu.
— Bu sizi ilgilendirmez.
— Jim kazancını mültecilere pirinç çuvalları atarak sağlamıyor... dedi Anh.
— Beni onunla tanıştırebilir misiniz?
Kız sıçradı.
— Kendiniz halledin bunu. Her akşam

72

Happy Bar'a gelir. Köşedeki hedefe ok atan en iyi nişancı odur. Ya da Purple Porpoise'dadır. Onu elinde tutan sarışın şıllık için deli oluyor. Birden arabanın kapısını açtı.
— Size çok bile söyledim, dedi. Cesedimin Mekong'da bulunmasını hiç mi hiç istemem... Hoşça kal. Ubol'a cömert davranın, buna çok ihtiyacı var, beni bulmak isterseniz White Rose'a gelin.
Bütün çekiciliği uçmuştu. Malko bu kızın usta ve ateşli bir kumbara olduğunu düşündü. Fakat ilginç bir şey öğrenmişti.
Anh, parmaklıklı bahçe kapısının ardında kayboldu. Malko Happy Bar'a gidebilirdi.

*

**

Kaldırımında birkaç kız pilotlarla kırıştırıyordu. Happy Bar'a girdi. Hedef ve ok oyunuyla oynayan kimse yoktu. Sadece büyük bambu kanepeler üzerinde flört eden birkaç çift vardı. Barmene yaklaştı.
— Bu akşam Jim'i görmediniz mi?
Laoslu kız kaşlarını çattı.
— Jim? Jim ne?
— Oklarla oynayan.

— Ah, evet. Uğradı. Belki Purple Porpoise'a gitmiştir. Malko teşekkür edip çıktı. Purple Porpoise yüz metre ilerde, Fangum İskelesi üzerindeydi. Kendisine aşk teklif eden beş kızdan güçlkle kurtuldu... Fangum İskelesi bomboştu, fakat Purple Porpoise'ın fiçı biçimindeki kapısının üzerinde küçük bir ışık yanıyordu.

73

VIII. BÖLÜM

İlk önce düzgün bir çift bacak göründü. Ardından, aşk Tanrıçasını bile kışkındıracak biçimli dolgun kalçalar... Bütün bunlar yeşil bir pantolonun içinde gizlenmişti. Buz almak için barın üzerine eğilmiş olan genç kadın doğruldu ve başını kapıdan yana çevirdi. Malko uzun kirpiklerin çevrelediği bir çift mavi gözle karşılaştı. Kadının ağzını sanki Vargas çizmişti: Dolgun, çekici ve vahşi dudaklar. Hafifçe yukarı doğru gerilmiş üst dudak bembeyaz dişlerini meydana çıkartıyor, bu da ona vahşi bir hava veriyordu. Purple Porpoise'ın patronu Cynthia çok mükemmeldi. Ve bu Asya ortamında güzelliği daha da belirginleşiyordu. Malko'nun bakışları kadının dik ve iri göğüslerini olduğu gibi belli eden siyah bluzaya kadar indi. Kadın yüksek topukların tepesinde dikilince, Malko ile aynı boyda olmuştu. Aydınlık bir tebessümle: — İyi akşamlar! dedi kadife gibi yumuşak bir sesle. -

Bu şahane görüntü karşısında, Malko yeryüzüne inebilmek için epey çaba sarf etti. Salonun bir köşesinde bir koltukta uyuklayan barmen hariç bar bomboştu.

Bir de genç kadının karşısında oturan adam vardı. Aralarında yeşil bir çuha ve üzerinde

74

oyun kartları vardı. Cynthia'nın karşısındaki adam Malko'ya hiç dikkat etmedi. Fakat Malko, adamın Jim Dough olabileceğini düşündü. Basık bir alını, geniş ve kaba ağzı, boksörlerinki gibi yassı bir burnu vardı. Kollarını uzun siyah kollar kaplamıştı. Bileğindeki Rolex saat pırıl pırıl parlıyordu. Malko bara doğru ilerledi. Gizli bir hoparlörden klasik müzik yayınlanıyordu. Malko gözlerini bu çok güzel yaratığa çevirdi. Dünyanın bir ucundaki bu barda bu kadını bulmak çok garipti.

Hani tahrik edici davranışları da olmasa,
Cynthia bar işleten bir kadın değil de,
kalburüstü misafirlerini ağırlayan bir hanımefendiyi
andırıyor olacaktı.

— İyi akşamlar! dedi Malko.

Malko'nun sesini duyan adam başını
kartlarından kaldırıp ona baktı, sonra:

— Yahu oyununa baksana sen. Bırak,
müşterilerle barmenin ilgilen, diye homurdandı.

Cynthia yüzünü buruşturarak elindeki kartı
bıraktı. Her oyuncunun önünde kapalı beşer
kart vardı.

— İyi oynayamıyorsun, Jim. Beş dakika
dinlen. Ne içmek istersiniz?

Mavi gözler Malko'ya dönmüştü. Bu,
Malko'ya kasti gibi geldi.

Cynthia barın arkasına geçmek için arkasını
dönünce Malko ikinci şoku yedi. Saint Antoine'ın
günahı, Cynthia'nın yanında ikmale
kalırdı. Malko böyle bir kadının varlığını hiç
düşünemezdi. Cynthia'nın yaşını tahmin etmek
olanaksızdı.

75

Avusturyalı gözlerini ondan ayıramıyordu.
Vientiane'da bir bar tezgâhının ardında ne işi
vardı bu kadının? Dünyanın neresinde olursa
olsun, medeni bir yerde onu mücevher, kürk
ve paraya boğmak için milyarderler yarışarlardı...

— Votkanız varsa, dedi Malko, harika
olur...

— Ben harikalar yaratırım, dedi Cynthia.

Rus mu, Amerikan mı yoksa Polonya votkası
mı, hangisini istersiniz?

— Rus votkası olsun.

Malko, kadının şişeler ve buzlarla akrobat
gibi oynayışını seyretti. Dahası bu kadın votka
servisi yapmasını çok iyi biliyordu. Önce
bardağa ezilmiş buz parçalarını attı ve Jim'in
kızgın bakışları altında bir süre bardağı
döndürdü, sonra üzerine votkayı boşalttı. Jim
Dough ise artık Malko'ya kin dolu bakışlarla
bakıyordu... Küçük siyah bir sigara yaktı ve
uzun bir nefes çekti. Malko buzlu bardağını
aldı, bir yudum içti. Cynthia gidip taburesine
oturdu, kartını eline aldı, bakmadan:

— Seni dinliyorum, dedi.

Şeytani bir gülüşle Jim'in ağzı buruştu.

— Ful!

Cynthia dudaklarını büktü.

— Bir ful ha! Sanırım, ben kazandım Jim.

Bende renk var.

Jim dişlerinin arasından bir küfür savurdu, sonra elini cebine daldırıp buruş buruş yüz dolar çıkardı ve tezgâhın üzerine attı.

Cynthia parayı açık duran bir çekmeceye kaydırды, sonra kartları topladı ve büyük bir ustalıklarla onları karıştırmaya başladı.

76

\ Bu sırada kapı açıldı ve içeri bir beyaz girdi. Dipteki masaya oturmadan önce başıyla Jim'i selâmladı. Oturur oturmaz portatif bir telsizi kılıfından çıkartıp masanın üzerine koydu.

ABD Büyükelçiliği'nin yüz on dört askeri danışmanından biriydi bu ve diğerleriyle sürekli irtibat halindeydi...

Barmen gözünü açtı, koltuğundan kalktı.

— Bir el daha, dedi Jim.

Genç kadın melek gibi gülümsedi.

— Yarın sabah erken kalkacağını ve uçacağını söylemiştin bana. Yorulacaksın. Sonra biliyorsun, ben hile yaparım.

— Ah, saçmalama! dedi Jim kızarak. Sen hile yapamazsın, haydi dağıt.

Cynthia başını Malko'ya çevirdi. Mavi gözlerinde bir sevinç ışığı parladı.

— Bizimle birlikte oynamak ister misiniz?

Jim homurdandı:

— Benim fikrimi de sormalıydın.

— Sen ev sahibi değilsin ki, dedi Cynthia.

Bu beyefendi yalnız ve canı sıkılıyor.

— Onun bir beyefendi olduğunu nereden biliyorsun? diye sordu Jim alay ederek.

— Görünen köy kılavuz istemez.

— Sizi rahatsız etmek istemem, dedi

Malko.

— Bizi rahatsız etmezsiniz, dedi Cynthia.

Size Air America'nın en iyi pilotu Jim

Dough'u takdim ederim...

Jim istemeye istemeye elini uzattı. Gecikmiş, ama yine de gerçekleşmiş bir tanışmaydı bu!

— Prens Malko Linge, dedi

— Memnun oldum, dedi Cynthia. Biz

77

Vientiane'da prenlere böyle pek sık rastlamayız.

Şu şişko domuz Lom Savath dışında... Bu akşam gecikti. Belki de yemekten patlamıştır.

— Ne oynuyorsunuz? diye sordu Malko havayı rahatlatmak için.

Cynthia gülümsedi.

— Poker.

— Fakat fişiniz yok mu?
— Fişe gerek yok. Rölans da yok. Her elde Jim yüz dolar koyar, ben de kendimi... Jim kazanırsa, beni o akşam evine götürür.
Mantıklı, bir anlaşma, değil mi?
Malko hayal kırıklığını gizlemeye çalıştı.
Bu durumda Cynthia o güzel vücudunu yüz dolara satmaktaydı. Oysa satılık bir kadın için kendinden çok emin ve gururlu görünüyordu.
— Aslında bu çok güzel bir kumar, dedi Malko.
— Sizin için iki yüz dolar, dedi Cynthia kesin bir tonla. Fakat fazla umutlanmayın. Jim uzun zamandan beri benimle oynuyor ve henüz hiç kazanmadı... Anlaştık mı?
— Anlaştık.
— Kim dağıtıyor?
Jim kartları aldı ve oyunu Cynthia'yâ verdi.
— Dağıt.
Cynthia kartları aldı ve çabucak karıştırdı, Jim'e uzattı.
— Kes.
Amerikalı kadının dediğini yaptı ve Cynthia kartları hemen dağıttı. Her oyuncuya beşer tane verdi. Malko elindeki kartlara baktı.
— Kart isteyen? Bizim kurallarımıza göre kart istemeden önce oyundan çekilebileceğinizi
78
size bildirmeliyim. Bu durumda hiçbir kaybınız olmaz...
Malko tereddüt etti. Bu kartlarla yüzde doksan, iki yüz doları kaybedecekti. Fakat Jim Dough ile ilişkisini koparmaya değmezdi.
— İki kart istiyorum, dedi.
Cynthia iki kart verdi. Malko ejine kupa ası ile ruası gelince şaşırıldı.
Cynthia:
— Üç rua! dedi
— Kaybettin, diye kişnedi Jim Dough.
Bende renk var.
Cynthia'nın bakışları Malko'nun altın rengi gözlerine takıldı.
— Dostumuz henüz daha elinde ne olduğunu bildirmedi, diye belirtti.
Malko:
— Benim de rengim var, dedi.
— Neli? diye gürlledi Jim Dough.
Hiç cevap vermeden Malko kupa asını çevirdi. Bir saniye sessizlik oldu ve Cynthia'

nın tatlı kahkahası bu sessizliği bozdu.

— Bravo, siz kazandınız!

79

IX, BÖLÜM

Jim Dough eliyle tezgâha vurarak:

— Tanrı cezasını versin| diye bağırdı.

Bütün düşüncelerini tam olarak ifade etmediği belliydi... Yüz hatları gerilmiş, masanın üzerindeki kartlara bakıyor, sanki bakışlarıyla onları yok etmek istiyordu.

Barın öbür ucundaki telsizli adam sıçradı.

Malko böyle bir gerilim ifadesi hiç

görmemişti. Birden, çok önemli bir fırsat yakaladığını farkettil.

— Sanırım, bu ödülü pek hak etmedim, dedi. Eğer ikiniz . de kabul ederseniz, bu zaferimi yarın akşamkiyle pekiştirmek istiyorum.

Jim Dough'un ağız bir karış açık aldı.

Konuşmakta güçlük çekiyordu:

— Yani Cynthia ile yatmak istemediğinizi mi söylemek istiyorsunuz?

— Aşağı yukarı öyle. Ama sakın canım istemiyor sanmayın, diye de ekledi.

Genç kadın buz gibi gözlerle ona bakıyordu.

Daha da güzelleşmişti.

— Belki yarın kazanamazsınız, dedi

Cynthia. Jim beni yenmek için uzun zamandan beri uğraşılıyor.

Oyunun başından beri ilk kez sinirli görünüyordu.

80

— Şans bana bir kez güldü ya!

Jim Dough:

- Bir rövanş teklif ediyorum, dedi zevkle.

Haydi Cynthia, içecek bir şeyler ver.

Genç kadın Malko'ya bakmadan tezgâhın

öbür tarafına geçti ve iki bardağa viski

doldurup her iki adama doğru itti.

— Ben içmiyorum, dedi Cynthia.

Birdenbire bardan ayrılıp yukacı çıkan

döner merdivene doğru gitti ve Jim Dough'un

aç bakışları altında ağır ağır yukarı çıktı.

Silueti çok güzeldik. Genç kadın tavandaki

kapağın ardında kaybolduktan sonra Jim

bardağını aldı ve şiddetle Malko'nunkine

tokuşturdu.

— Siz enayi adamın tekisiniz! dedi

Jim. Benim bütün arkadaşlarım Cynthia ile

yatabilmek için Louang-Prabang'a kadar

ellerinin üzerinde amuda kalkıp koşmaya

hazırlar. Oyun çok ciddiydi, siz de bunu

biliyorsunuz. Cynthia peşinizden gelecekti.

— Buna eminim, dedi Malko, fakat ben Vientiane'da kızların peşinde koşmak için bulunmuyorum.

— Ne yapıyorsunuz?

Malko cevap vermedi. Cynthia merdivenlerden aşağı tasmalı kocaman bir köpekle birlikte indi. İki adamın önünde Tanrıça gibi kayıtsız bir ifadeyle geçerken:

— Confucius'u gezdireceğim, dedi. Sonra kapatıyorum.

Cynthia karanlıkta kaybolduktan sonra:

— Gidip dışarda bir şeyler içelim, diye teklif etti Jim. Cynthia'nın kafası kızdı. Size bir şeyler ikram etmek istiyorum...

81

— Vientiane'da hâlâ açık olan yerler var *mi* diye sordu Malko.

Amerikalı tezgâhın üzerine bir tomar kip bırakıp, omuzunu silkti.

— Oh, elbette! Dong-Palan'ın sokak kadınlarıyla dolu barları var, ama pek zevkli sayılmaz. Vieng-Ratry'ye gitsek daha iyi. Bazen nefis kızlar bulunuyor.

Malko- onu izledi. Hava hâlâ çok sıcaktı. Jim Dough kanarya sarısı bir Cafnaro'nun kapısını açtı.

*

**

Cynthia Mekong kenarındaki toprak yolda ağır ağır yürüyordu. Confucius'u çözmüş, tasmaını elinde sallıyordu. Durdu. Az ilerde birkaç Laoslu genç gitar çalıyordu. Uzun zamandan beri ilk kez kendine hakim olamıyor, buna da çok kızıyor ve endişe ediyordu.

Bu akşam onu reddeden adam kimdi?

Değişik biri olduğu belliydi. Fakat kendisini reddedecek kadar cesur olabileceğini hiç düşünmemişti...İçindeki burukluk, gururunun sınırını bilmesinden ileri geliyordu. Ona ikinci bir şans tanımayacaktı. Hafif bir ıslık sesiyle döndü. Bir siluet yaklaştı. Düz saçlı, çok genç ve esmer, Asyalı bir kızdı bu. Önce etrafına bakındı, sonra gelip Cynthia'ya sarılarak başını göğsüne koydu.

Sonra genç kız başını Cynthia'ya doğru kaldırdı ve hayran bir ifadeyle onu seyretti.

Cynthia bir palmyeye yaslandı ve yıldızlı gökyüzüne baktı. Asyalı kız usta ve çabuk bir el hareketiyle Cynthia'mn pantolonunun

fermuarını açtı. Cynthia pantolonda iz yaptığı için külot giymesini sevmezdi. Asyalı kızın ince narin parmakları vücudunu okşarken gözlerini yıldızlardan ayırmadı, fakat nefes alıp verişleri hızlarıydı. Sanki düşünüyormuş gibi alnında derin bir çizgi meydana geldi. Elleri kendisine zevk veren kızın omuzlarına yapıştı. Palmiyeden uzaklaşıp kıza yaklaştıracakları gevşemiş, kalp atışları hızlanmıştı.

Asyalı kız parmaklarının hareketlerini değiştirdi, Cynthia birden çok hoşlandı.

— Evet, evet... devam et, diye mırıldandı.

Ardından tek şey söylemeksizin, ağzı açık öyle durdu. Sonra, birden kendisini okşayan elleri yakalayıp itti. Artık hiç kimsenin ona dokunmasını istemiyordu. Var gücüyle dudaklarını ısırды. Yavaş yavaş nefesi düzeldi, gözlerini garip bir duyguyla açtı. İlk kez doyusya mutlu olamamıştı. Oysa, Asyalı kız mükemmel bir eşti.

— Hoşlanmadınız mı? diye sordu genç kız.

Genç kadın fermuarını kapattı. -

— Yoo, hayır, dedi samimiyetle. Çok güzeldi.

Bal rengi gözleri olan adamı düşünmekten kendini alamıyordu. Şu an, gerçek bir erkek istiyor, vücudunun vücuduna değmesini arzu ediyordu. Asyalı kız endişeli bekliyordu.

— Yarın akşam?

— Sanırım, dedi Cynthia.

Confucius'u çağırdı ve gezintisine devam etti. Şimdiye kadar Fangum İskelesi'nde karanlıkta yapılan bu kaçamaklar onu hep son derece mutlu ederdi... Bunun kızıdan mı yoksa buldukları yer ve durumdan mı kaynaklan-

83

dığını kendi de bilmiyordu.

*

**

Bütün gözler dans pistinden geçen iki beyaza çevrildi. Vieng-Ratry'de, Malkö ile Jim Dough'dan başka yabancı yoktu. Filipinli orkestranın yanındaki barda, Laoslu kızlar gevezelik ederek müşteri bekliyorlardı. Jim, Malko'nun fikrini sormadan iki viski ısmarladı, sonra bir dikişte bardağını bitirdi.

— Cynthia'nın beni deli ettiğini biliyorsunuz, dedi. Şimdiye kadar bin dolarımı iç etti...

— Peki buna neden izin veriyorsunuz?

Jim ne olduğu belirsiz bir ses çıkarttı ve

masaya doğru eğildi.

— Çünkü onunla yatmak için sabırsızlanıyorum.

Bunu denemeye kalkışmayan tek bir pilot yok. Onlara ağız açma fırsatı bile vermiyor... Sevdiği hiç kimse yok. Confucius hariç. Bir akşam onunla yatmak için beş yüz dolar teklif ettim. Paraları tezgâhın üzerine bıraktım. Paraları alıp yırtmaya başladı. Çok kızmıştım. O zaman bana poker oynayarak bir şans tanıyacağını söyledi. Bana hile yapacağını ve asla kazanamayacağını bildirdi.

— Hile mi yapıyor?

Jim omuzlarını silkti.

— Sanmam! Hep ellerine bakıyorum.

Tuhaf bir şans var. Fakat bu hep böyle devam etmeyecek. Bu akşama bakın. Onunla yatabilirdiniz. Şansı dönmüş olmalı. Yarın da şans bana gülecek.

— Umarım, dedi Malko.

Amerikalı farkında olmadan boş bardağıya oynuyordu. Birden sordu.

84

— Vientiane'da ne yapıyorsunuz? Sizi hiç görmedim...

— Geleli çok olmadı.

— Ne iş yapıyorsunuz?

Malko belirsiz bir hareket yaptı.

— Oh, iş işte...

Jim Dough'un gözleri parladı.

— Ne tür yani?

— Biraz tehlikeli işler. Şu ara çok para kazanmaya hazır birini arıyorum, dedi.

Jim, Malko'ya doğru eğildi.

— Bunu bana herhangi biri söylese ses çıkarmazdım. Ama Cynthia'yı reddeden mert bir delikanlı için iş değişir. Konu nedir?

— Birmanya'dan yakut getirmek, dedi Malko. Teslim boş bir arazide yapılacak, sonra buraya dönülecek. Bir uçakla iyi bir pilot gerekiyor.

— Benim bir uçağım var, dedi Jim Dough. Dahası, sizinle çalışmak da çok hoşuma gider...

— Air America'da kaç para kazanıyorsunuz?

— Ayda yirmi dört saatlik uçuşa karşılık iki bin dört yüz dolar. Ayrıca tehlikeli yerlere gittiğimizde prim alırsınız. Fakat burada hem paslanıyoruz, hem de çok masraf yapıyoruz. Arkadaşların çoğu yirmi dört saatini on beş günde doldurup memleketlerine gidiyorlar.

Benim hiç kimsem olmadığı için burada kalıyorum.

— Ayda iki bin dört yüz dolarlık maaşla mı Cynthia ile poker oynuyorsunuz?

Jim Dough kaçamak bir hareket yaptı.

— Yan gelirler var.

85

— Yoksa yan geliriniz eroin mi? diye fısıldadı, Malko.

Jim Dough cevap vermeden gülümsedi.

Aynı anda giriş kapısının yanında bir gürültü oldu ve birkaç delikanlı bir Asyalının çevresini sardılar. Asyalının yanında kalkık burunlu, aptal suratlı, genç bir melez kız vardı.

— İşte Vientiane'ın en zengin adamı Lo Shing, diye fısıldadı Jim Dough.

— Onu tanıyor musunuz?

Jim başını salladı.

— Şahsen değil. Yabancılarla hiçbir ilişkisi yoktur. Buraya bile seyrek gelir.

Vieng-Ratry'deki hava oldukça değişmişti.

Çinlinin gelişiyle bardaki kızlar yüzlerini salona dönmüşlerdi. İçlerinden üç tanesi bardan ayrılıp Lo Shing'in masasına oturdu.

— Yanındaki kız, diğerlerini kıskanmaz mı? diye sordu Malko.

— Bu gösteriş, diye açıkladı Jim. Bir Çinli her zaman rol yapar. Metresi bu kızlardan hiç gocunmaması gerektiğini bilir. Onlar Lo Shing'e göre değiller.

Gerçekten de Çinli onlara bakmıyordu bile... Jim atıldı.

— Ban Houey-Sai'den Moet et Chandon getirdim, dedi. Gelin, bize gidip bir şeyeyi mideye indirelim! Cynthia'nın şerefine!

*

**

Jim Dough boşalan ikinci şişeye de sesli bir öpücük kondurduktan sonra onu bir köşeye attı.

— Selam, Cynthia!

Malko kibarca gülümsedi. Amerikalı iki

86

şişeyi tek başına içmiş, dut gibi sarhoş olmuştu. Birden, buğulu gözleri parladı ve parmağını Malko'ya doğrulttu.

— Siz de mi kaçakçılık yapıyorsunuz?

— Öyle denebilir, dedi Malko.

— Burada herkes kaçakçılık işinde, dedi Jim.

— Tehlikeli değil mi?

Amerikalı omuz silkti.

— Pöh! Gümrükçüler uçaklarımızı çok nadiren ararlar. Eğer Narkotik Büro işe karışırsa, kule bize haber verir, biz de gidip başka bir yere ineriz.

Bir süre Malko'ya baktı, sonra:

— Yine de çok esrarengiz bir adamsınız, dedi. Şimdi, artık arkadaş olduğumuza göre bana masal anlatmayın da doğruyu söyleyin.

Kuzey Birmanya'da yakut yoktur. Burada niçin bulunuyorsunuz?

Malko hızla düşündü. Klasik bir yöntemle başvurarak esrar alıcısı numarası yapmayı düşündü. Ama Jim kim olduğunu hemen öğrenebilir ve izini kaybettirebilirdi. Amerikalının soluk yüzüne dikkatle baktı.

— Narkotik Büro hesabına çalışıyorum.

**

Jim Dough'un kanlı gözlerinde bir panik ışığı çaktı.

— Şaka yapıyorsunuz?

— Şaka yapmıyorum, dedi Malko. Laos'ta esrar hakkında soruşturma yapmak için bulunuyorum.

— İyi ama, diye kendini savundu Jim, bu işle ilgilenen yalnız ben değilimki! Herkes gibi

87

ben de biraz kendimi kolluyorum tabii...

Yakayı ele vermişti. Malko bir anda daha ileri gitmeyi düşündü, şansını denedi.

— Asetik asit dolu bir DC 3 uçağıyla uçmanızı size kim emretti? dedi. Şu ormanda parçalanan uçak hani...

Jim gözlerini kocaman açmış, ona bakıyordu.

— Fakat, Tanrı aşkına, nasıl...

— Bir başka DC 3'e atlayıp ne olduğunu görmeye geldiniz, diye devam etti Malko. Sizi gördüm.

Amerikalı dizlerini sıktı:

— Beni gördünüz ha!

— Evet, DC 3'ün enkazı arasındaydım.

— Orada ne yapıyordunuz?

Malko Jim Dough'un bakışlarını aradı.

— Vientiane Narkotik Büro ajanlarından Ralph Amalfi'nin cesedini bulmuştum. O uçağın ne taşıdığını keşfettiği için de öldürüldü.

Uzun bir sessizlik oldu. Jim Dough

Malko'ya direnmeye çalışıyor, fakat daha çok açık veriyordu.

— Öldürüldü ha! diye tekrarladı.

— Kafasını kesip ciğerini sökmüşler, dedi

Malko. Bu görevi kimin için yapıyordunuz?

Jim:

— Neden söz ettiğinizi bilmiyorum, diye geveledi. Ben o uçağı hiç kullanmadım.

— Siz bir cinayetın suç ortağısınız, dedi

Malko. Size o yükü taşıtanlar kendilerini kurtarmak için Amalfi'yi öldürdüler. Bana yardım edin. Aksi halde sizi de soruşturamama dahil edeceğim. DC 3'ün uçuş planını bulmak

88

çok kolay olacak. Pilotun adını da tabii...

Jim Dough iyice şaşırılmış, donakalmıştı.

Başını salladı.

— Buradan gidin!

Malko ayağı kalktı.

— Yarın akşama kadar size izin veriyorum, dedi. Otele telefon eder ve bütün bildiklerinizi söylerseniz, sizi temin ederim endişelenmenize, gerek kalmayacak. Yoksa sizin için her şey biter.

Arkasına bakmadan odadan çıktı. Jim

Dough başını ellerinin arasına almıştı. Malko'nun saldırısı onu yıkmıştı.

Malko otele doğru yürümeye koyuldu.

*

**

Malko otelin kilitli bahçe kapısını sarsmaktan ter içinde kalmıştı.

Birden, bacaklarına bir şey süründü.

Gözlerini aşağıya indirdi, iri sarı bir köpeğin silüetini gördü. Ardından da sarı saçlarla, yeşil bir pantolon...

— İyi akşamlar, dedi Cynthia'nın ahenkli sesi. Çok geç döndünüz...

89

X. BÖLÜM

Malko'nun şaşkınlığı bir anda daha güzel bir duyguya dönüştü. Bu bir tesadüf olamazdı.

Cynthia burada olduğuna göre onu yaklaşık iki saatten beri bekliyor olmalıydı.

— Ne güzel sürpriz! dedi Malko.

Cynthia tebessüm ederek yaklaştı.

— Confucius gece gezinmekten hoşlandığı için şanslı sayılırsınız.

— Niçin şanslı?

— Çünkü otelin gece bekçisini uyandırmanız imkânsız.

Malko karanlık bahçeye baktı. Parmaklıkların üstünden atlayabilirdi, fakat bu pek uygun olmazdı...

— Teklifiniz?

Cynthia gülümsedi.

— Eğer köpeğimden ve benden korkmazsanız,
sizi evimde ağırlayabilirim.

Malko, genç kadının şahane vücuduna
baktı, boğazı düğümlendi.

— Sizden korkmak için hiçbir sebep
göremiyorum.

Cynthia köpeğinin tasmaını bacağında
şaklattı.

— Demek ben yanılmışım... Biraz önce
yani...

Şimdi gülümsemek sırası Malko'daydı.
90

— Kolay kazanılan zaferleri sevmem.

Tesadüfler çok daha güzel sürprizler getirir.

Cynthia ona alaycı gözlerle baktı, sonra
koluna girdi.

— Gelin, az ilerde oturuyorum. Amerikalıların
Beş Bloklar dediği yerde.

Malko hiç uykusu olmadığına sevindi
birden.

*

**

— Bana rövanş mı teklif ediyorsunuz?

Cynthia gülümseyerek elindeki kartlarla
oynuyordu. Bina, kazıklar üzerine oturtulmuş
tipik bir Laos eviydi. Tavanda büyük
vantilatörler, yerde hasırlar vardı. Mobilyalar,
minder ve alçak koltuklardan meydana
gelmişti. Duvarı, gümüş kın içinde büyük bir
Birmanya kılıcı asılıydı. Malko ile genç kadın
masanın çevresindeki alçak bambu iskemlelere
oturmuşlardı. Cynthia, o davetinden sonra,
Malko'ya tahrik edici hiçbir davranışta
bulunmamıştı. Tam tersine, davranışlarında son
derece asil bir hava vardı.

— Rövanşı kabul ediyorum, dedi Malko.

Cynthia işi nereye getirmek istiyordu? Genç
kadın kartları karıştırıp dağıttı,

— Partisi yüz dolara, diye bildirdi... Ama,
sizi kesin yeneceğim...

— Ne demek oluyor bu?

— Eğer kazanacağıma emin olmasam,
kendi üzerime poker oynar mıyım sanıyorsunuz.

Ben bu kartlarla her istediğimi yaparım.

Vientiane'da kalmamın nedeni bu. Dünyanın
bütün gazinolarında bana kumar oynamak
yasaktır. Profesyonel kumarbazların hepsi

'91

beni tanır. Maharetim artık işe yaramıyor.

Sadece birkaç safı kandırarak kendimi eğlendiriyorum,
o kadar.

— Peki niçin bilerek kaybettiniz?

— Bu akşam iki nedenim vardı, tik önce şu

kaba Jim Dough'a bir ders vermek, sonra da sizinle sevişmek istemiştim.

— Şimdi istemiyor musunuz? diye sordu Malko.

Genç kadın tereddüt etti.

— Bilmiyorum. Bu akşam o Jim aptalıyla gideceğinize benimle gelmeliydiniz.

— öyle davranmamı gerektiren nedenlerim vardı, dedi Malko. Ama, beni gelip otelin kapısında beklemeniz bir tesadüf değildi. Cynthia başını kaldırıp ihtirasla Malko'ya baktı.

— Bu doğru. Kendimi, kandırmasını sevmem. Peki, Jim Dough'u memnun etmek için neden bu kadar uğraştınız? Onun için benimle sevişmekten bile vazgeçtiniz. Kendinizden bu kadar emin misiniz?

Malko başını salladı.

— Neden o değil. Fakat şimdilik size hiçbir şey söyleyemem.

Cynthia omuz silkti.

— Pekâlâ, bunu burada keselim. Gelin, size odanızı göstereyim. Otele dönmeniz için vakit çok geç oldu.

Malko genç kadının peşinden küçük bir odaya girdi. Odada cibinlikli bir yatak vardı. Cynthia Malko'ya döndü, göğüsleri genç adamın gömleğine birkaç santim mesafedeydi. Bu hali çırılçıplak narinden daha seksiydi.

— İyi geceler.

92

Malko daha fazla tahammül edemedi.

Cynthia'yı kendine çekti. Genç kadın karşı koymadı. Dudakları birleşti, Malko kadının sıcak dudağını hissetti. Fakat Cynthia birden geri çekildi, gözlerinde garip bir ışık vardı.

— Hayır, istemiyorum, diye mırıldandı.

Malko'dan ayrılıp kapıya doğru yöneldi.

Kapatmadan önce döndü:

— Umarım horlamıyorsunuzdur... Confuçius geceleri çok vahşileşir ve benim yanımda uyur.

Kibarca bir uyarı... Malko, Cynthia'nın nefis vücudunu ve kurnazlığını düşünerek gömleğini çıkartmaya başladı. Görevi bitince, bu rövanşını mutlaka almalıydı. Güzellikle ya da zorla. Cibinlikli yatağa uzanarak uyumaya çalıştı.

*

**

Cy Villard elçilikteki bürosundan Jim

Dough'un çıkmasını bekledikten sonra direk telefonu açtı. Bu numarayı çok az kişi biliyordu. Çünkü sekretere bağlı değildi. Laosluların tembelliği ve araç gereç yetersizliği düşünülürse telefonun dinlenme tehlikesi de çok azdı.

Cy Villard hem endişeli hem de çok sinirliydi.

Karşı taraf telefonu açtı. Bir ses Çince cevap verdi.

— Burası Bay Lo Shing'in malikânesi.

— Lo Shing ile konuşmak istiyorum, dedi Cy Villard İngilizce. Amerikan Elçiliği'nden Bay Villard.

Karşı tarafta uzun bir sessizlik oldu, sonra

93

Çinlinin kurnaz sesi duyuldu.

—Sizin sesinizi duymak ne güzel, Bay Villard! Size bir yardımım dokunabilir mi? Amerikalı ona kendisi için yapabileceği en büyük hizmetin "Harakiri" olduğunu söylemek istedi, ama ne yazıkki Lo Shing, kendi taraflarında çarpışan Meosların Prensi Lom Savath'ın yardımcısıydı...

— Şimdi pilotlarımdan biri büromdan çıktı, dedi. Sizin yüklerinizi taşıyan uçaklardan birinin pilotu. Narkotik Büro'dan bir ajan ona giderek uçağıyla asetik asit naklettiğinden haberdar olduğunu söylemiş. Umarım, bu bir blöftür ve dilerim itimadımı kötüye kullanmamışsınızdır.

Çinlinin hararetli itirazları yüzünden Cy Villard ahizeyi kulağından uzakta tutmak zorunda kaldı. Birkaç saniye dinledikten sonra sözünü kesti.

— İyi. Sizin bu işle ilginiz olmadığını öğrendiğime memnun oldum. Eğer pilotun sözleri doğruysa, adınızı Narkotik Büro'ya vermek zorunda kalacağım.

— Elbette, elbette, diye tasdikledi Lo Shing. Yine de, şu pilotun adı nedir?

— Jim Dough.

— Teşekkür ederim.

Çinli uzun nezaket formalitelerinden sonra telefonu kapattı.

Cy Villard bakışlarını boşluğa daldırıp birkaç saniye öylece kalakaldı. Bazen kendinden iğreniyordu.

94

XI. BÖLÜM

Bay Lo Shing son derece titiz ve temkinli

bir adamdı. Bu özellikleri de ona bugüne dek ayakta kalmasını ve başarılı olmasını sağlamıştı. Hong Kong'un yüzen kasabası Aberdeen' de, en ufak bir dalgada batmaya hazır eski püskü bir yük teknesinde dünyaya gelmişti. Çok küçük yaşında insan hayatının ne kadar değersiz olduğunu öğrenmek zorunda kalmıştı. On altı yaşına gelinceye kadar et niyetine oltayla yakaladığı sıçanları ve Kai-Tak Restoranı'ndan aşırıldığı balıkları yemişti. Şimdi klimalı bürosunda koltuğuna oturmuş kara kara düşünüyordu. Masanın üzerinde Çince yazılı bir kâğıt duruyordu. Cy Villard'ın telefonu onu telaşlandırmaktan çok canını sıkıyordu, Narkotik Büro'nun Jim Dough ile ilgilenmesine de çok kızmıştı. Onunla aralarındaki ilişki kanuni değildi, ama emniyetliydi. Fakat Lo Shing sızıntısız ilişkileri tercih eder, ateşle oynayan insanları sevmezdi. Tek sorun tehlikenin büyüklüğünü öğrenmekteydi. Piyonu ortadan kaldırmak gerekir miydi? Yoksa Narkotik Büro hesabına çalışanı mı? Ya da her ikisini de mi? İnsan yaşamına büyük bir saygı duymasına rağmen, Lo Shing hep kesin çözümlere 95 başvururdu. Bunun nedeni sadece parasal menfaatten doğuyordu.

*

Lane Xang Caddesi'ndeki gümüş satıcıları mücevher tezgâhlarını toplamışlardı. Yanlarında Vientiane'daki tek gazete Bangkok Post vardı. Laos dilinde basılan bu günlük gazetede yalnızca yerel haberler yazılırdı. Malko Boun Sokağı'na kadar yürümeye karar verdi. Sabah uyandığında, Cynthia Confucius'u alıp gezdirmeye çıkmıştı. Dilsiz ve buruşuk yüzlü Laoslu hizmetçi Malko'ya çay hazırlamıştı. Şimdi Jim Dough'un dönüşünü beklemekten başka yapacak bir şey yoktu. Eğer Air America'nın pilotu konuşmayı kabul edecek olursa, Malko Laos'da CIA'nın âdını kirleten şebekeyi ortaya çıkarabileceğini ümit ediyordu. O kadar ileri gitmeliydi. Ubol onu, Anbo Otel'i'nin karşısındaki Tan-Dao-Vien'de öğle yemeği için bekliyordu. Burası en iyi Çin lokantasıydı. Malko'nun canı Çin yemekleri yemek istemişti. Zaten Vientiane'da Çin çorbası ile kurutulmuş balık veren bir alay ucuz ve kötü lokantadan başka hiç

Laos restoranı yoktu ki!

Tan-Dao-Vien, yeşil plastikten yapılmış ara bölmelerle otuz adet locaya bölünmüştü.

Ubol, pencere kenarındaki küçük localardan birine oturmuştu.

— Gelmeyeceksin diye çok korktum, dedi Malko'yu öperken.

Yine her zamanki siyah takımını giymişti. İçinde hiçbir şey yoktu ve gözleri sevinçten

96

pırıl pırıl parılıyordu.

— Annemle babam çok memnun, diye bildirdi. Evi çok mükemmel buldular.

Hiç olmazsa Malko'nun Vientiane seyahati bir işe yaramıştı. Fakat, şu CIA muhasebecileri Malko'nun gizli fonu yerlilere ev kiralamak için kullandığını bir bilselerdi!...

— Çok memnun oldum, dedi Malko.

— Fakat senin gelip onları görmen gerek, dedi Ubol. Seni kesinlikle tanımak istiyorlar.

— Beni tanımak mı? Ama niçin?

Ubol bir kahkaha attı. Bu Asyalılarla da sıkıntı ifadesiydi. Sonunda itiraf etti:

— Seni William sanıyorlar. Seninle evlenmemi istiyorlar.

Malko sarardığını hissetti. Ne iğrenç numaraydı! Fakat Ubol elini Malko'nun bacağına üzerine koydu.

— Korkma, sadece onlar için. Küçük bir tören düzenleyip biraz içki içeriz. Böylece onları mutlu ederiz.

Ubol öyle çaresiz görünüyordu ki, Malko onu üzmemek istemedi.

— Yapmam gereken bir işim var, onu tamamlar tamamlamaz gelirim, diye söz verdi.

Fakat bugün olmaz.

— İşlerin nasıl gidiyor? Aradığım kişileri buldun mu?

— Aşağı yukarı, dedi Malko.

— Arkadaşımı kimin öldürdüğünü öğrendin mi?

— Hayır.

Ubol çubuklarını bıraktı.

— Ben biliyorum, dedi ciddiyetle.

97

Malko çubukları havada öyle kalakaldı.

— Sen biliyor musun? Fakat nasıl?

— Vientiane'da her şey bilinir, dedi. Arkadaşımı LoShing öldürmüştü. Uçakta kendisine ait bazı şeyler varmış. Cinayeti çekçek sürücülerini işlemiş. Adam başına on beş bin kip almışlar,

diye ekledi.

Malko şaşırmişti.

— Bunu sana kim söyledi?

. Ubol alçakgönüllü bir ifadeyle gülümsedi.

— Vientiane'daki tüm çekçek sürücülerinin patronu benim arkadaşımıdır. Bana o söyledi.

O çok şey biliyor.

Malko hiçbir ipucuna boş vermemesi gerektiğini düşündü.

— Beni o arkadaşınla karşılaştı, diye teklif etti Malko. Bana çok yararlı olabilir.

Ubol güldü. Çekingen ve telaşlıydı.

— Evlendikten sonra...

*

**

Jim Dough pistte ilerlerken, Hanoi'ye uçacak olan CIC*'in Stratocruiser'i ile karşılaştı. Pilot onu eliyle selamladı, Jim de dalgın dalgın karşılık verdi. Bütün gün Cy Villard ile görüşmelerini ve kendisini bekleyen sorunları düşünmüş, bu yüzden intihar etmeyi bile aklından geçirmişti. Hatta alana inerken dalgınlığından piste kısa düşmüş ve tel örgüleri söküp peşinden sürüklemişti. Eğer yirmi santimetre daha kaçırarsa, yere çakılacaktı. Hem de yükü olan sekiz tonluk patlayıcı ile...

(*) Uluslararası Kontrol Komisyonu.

98

Terminalin önüne geldi, uçağı döndürdü, sonra motorları susturdu. Villard'ın davranışlarından bir şey çıkarmıştı: Herhangi bir tehlike durumunda, tek başına kalacaktı. CIA'nın patronu, Çinlinin yükünü taşıması için ona emir veren sanki kendisi değilmiş gibi masum numaralara yatmıştı... Jim Dough sinirinden köpürüyordu. Bu göreve daha fazla devam etmesine gerek yoktu, çünkü ona bir dolar bile bırakmıyordu. Bir içim evine beş kilo afyon götürmek daha zevkliydi ve kimseye de zararı yoktu.

Koltuğundan kalktı, uçuş karnesini aldı.

*

**

Malko otelin holüne girerken resepsiyondaki Çinli kız ona telefon ahizesini uzattı.

— Size, dedi.

Malko, Jim Dough'un sesini hemen tanıdı.

Amerikalı sinirli ve yorgundu.

— Dün akşam bana söylediğiniz hâlâ geçerli mi?

— Evet, dedi Malko.

— İyi. Ben şimdi Vat-Tai'deyim. Evime gitmem gerek. Yarım saat sonra buluşabilir miyiz?

Malko heyecanını güçlkle bastırabildi.
Dakikalar geçmek bilmeyecekti.

— Nerede?

Telefonun öbür ucunda Jim'in tereddüt ettiğini hissetti. Sonra Amerikalı:

— Bombaylar Sokağı'nı biliyor musunuz?

Orada bir eczane var, tam karşısında da Mekong Bar. Beni orada bekleyin.

— Niçin evinizde değil? diye sordu Malko.

i

99

— Eczacıyı görmem gerek, dedi Jim

Dough. O da sizi ilgilendirebilir.

Bu esrarengiz cümleden sonra telefon kapandı.

*

**

Jim Dough Camaro'suhu kendi özel yerine park etti, uçuş çantasını aldıktan sonra parmaklıkları kapısını itti. Dosdoğru buzdolabına gitti ve bir bira çıkartıp bir dikişte bitirdi. Malko ile buluşmadan önce bir duş alacak kadar zamanı vardı. Duşun suyunu açıp gömleğinin düğmelerini çözmeye başladı. Birden odada birisinin varlığını hissetti. Kaçmak istedi, ama artık çok geçti. Tanımadığı üç Asyalı üzerine atlayıverdiler. Zayıflıklarına rağmen çok güçlüydüler. İçlerinden ikisi Jim'i kollarından tutup yatağın üzerine itti. Yüzüstü düştü, çığlıkları çarşafın arasında boğuldu. En son hissettiği şey, namlunun şakaklarındaki soğukluğuuydu. Bir patlama oldu ve Jim Dough için her şey bitti.

*

**

Malko, sodalı konyağından bir yudum aldı. Kapının yanına oturmuştu. Buradan eczanenin girişini izleyebiliyordu. Jim kırk beş dakika gecikmişti! Yanılmış olamazdı: Bombaylar Sokağı'nın tek eczanesi karşısındakiydi. Beklemekten yorulan Malko, Jim Dough'un evine gitmeye karar verdi. Yolda karşılaşırsalar bile yine onu bulmuş olacaktı. Tezgâhın üzerine beş yüz kip bıraktıktan sonra Volkswagen'ine bindi.

On beş dakika sonra eve girdiğinde, barut

100

kokusu henüz odadan gitmemişti. Malko yatağın üzerinde yüzükoyun yatan cesede doğru eğildi. Sağ şakaktan giren kurşun sol kulağın üzerinden çıkmış, kafatasını parçalamıştı. Çarşafın üzerinde beyin parçaları vardı.

Anında öldüğü kesindi. Ağzı açık kalmıştı. Malko ölünün 45'lik tabancanın kabzasına yapışmış sağ elini inceledi. Hiçbir zorlama ve kavga izi yoktu. Jim Dough intihar etmişe benziyordu. Birden, bir ses duydu. Su akıyordu. Banyonun kapısını açınca kalakaldı. Duş akıyordu. Jim Dough'un intihar etmediği belliydi. İnsan intihar etmeye karar verince duşu açık bırakmazdı. Hele henüz duşa girmemişse. Jim Dough giyinikti. Üzerinde hâlâ pantolonu vardı. Malko banyodan çıktı. Sinirinden boğulacaktı. Bir kez daha karşı taraf elini çabuk tutmuştu. Jim Dough ya bir tedbirsizlik etmişti, ya da Malko ile ilişkisi tesbit edilmişti.

*
**

Salondan çıkarken, yaklaşmakta olan bir siren sesi duydu. Ses kapıda kesildi. BM W sinden inen General Khammouane ile burun buruna geldiler. Laoslu, Malko'nun üzerine yönelen gorillerine bir işaret yaptı. — Burada ne arıyorsunuz? — Jim Dough randevusuna gelmedi. Ben du buraya geldim. Ölmüş. General Khammouane eve girdi, peşinden Malko da içeri daldı. Polisler hemen her tarafı araştırmaya başladılar. Malko ile Laoslu cesedin önünde durdular. General Colt'u ölünün elinden alıp inceledi. Şarjör, doluydu.

101

Polis memurlarından biri elinde bir valizle odaya girdi. Yatağın üzerine koyup açtı. İçindeki torbacıklarda beyaz bir toz vardı. General Khammouane birini eline alıp açtı ve tozdan bir parçasını diliyle tattı. Sonra yorgun ve alayca bir ifadeyle Malko'ya baktı. — İkimiz de çok geç kalmışız, dedi. On dakika önce bana Jim Dough'un evindej araştırma yapmamı isteyen bir telefon geldi. Eroin bulacağımı ve Jim'in kaçakçı olduğunu söylediler... Elimden geldiğince acele ettim... — Telefon eden kimdi? — Hiç bilmiyorum. Adam hemen kapattı, Siz de bana daha önce ondan söz etmiş olduğunuz için hemen geldim. Malko, Jim Dough'un cesedine baktı. Bildiklerini itiraf etmesinden korktukları için öldürüldüğü kesindi. Cezasını çekmişti. — Dikkatli olmanız gerekir, dedi düşünceli

düşünceli General Khammouane. Henüz daha size saldırmadılar, fakat bu yakındır. Malko birden kendini çok yorgun hissetti, Araştırmasına başladığı günden beri hep yumuşak bir duvara çarpıp duruyordu. İpucu verebilecek olan tüm insanları ortadan kaldırıyorlardı. Dokunulmazlığı olan kişileri bile...

*

**

Purple Porpoise gürültülü bir şekilde tartışmakta olan Amerikalılarla doluydu. Cynthia salonun öbür ucunda, müşterilerle konuşmaktaydı. Beyaz puanlı mini etekli bir elbise giymişti.. Sırtı oldukça açık, güzel bacakları da olduğu gibi ortadaydı.

102

Malko barın taburelerinden birine oturdu. Cynthia genç adamın yanından geçerken dudaklarını kıpırdatmadan sordu:

— İyi uyudunuz mu?

Malko onu kollarına almamak için kendini zor tuttu. Cynthia bunu farketmiş olmalı ki, biraz geriledi ve eliyle bir öpücük gönderdi.

— Şimdi çok meşgulüm.

— Görüyorum, dedi Malko. Moralimi yükseltmek için çok buzlu bir votkaya ihtiyacım vardı yalnızca.

Genç kadın kaşlarını çattı.

— Ne oldu?

Malko altın rengi gözlerini Cynthia'ninkilere çevirdi.

— Jim Dough artık bir daha poker oynayamayacak. Bugün öğleden sonra intihar etmiş.

Cynthia hiç kesmeden dinledi. Sonra usulca ve nazikçe sordu:

— Bu sizi üzdü mü?

— Çok, dedi Malko. Çünkü her oyunu kaybetmek istemiyorum.

Cynthia gülümsemeye çalıştı. O an, Purple Porpoise'in kapısı açıldı. Malko başını çevirdi.

Kabak kafalı, fiçı gibi iriyarı bir. Laoslu kapıdan geçmeye çalışıyordu.

Sıcağa rağmen kaki denilen çelik bir yeğin içine sıkışmıştı...

— Bak, işte Prens Lom Savath, diye fısıldadı Cynthia.

Cynthia elini uzatarak Laosluya doğru ilerledi. Adam genç kadının elini ellerinin arasına alarak iştahla ağzına götürdü. Malko bir an kadının elini yutacak sandı. Genç kadının

göğüsleri gözlerinin seviyesine ulaşıyordu.
— Yine her zamanki gibi çok güzelsiniz!
dedi prens.

Küçük elini genç kadının kalçasına koyunca
Malko'yu saçma bir kıskançlık duygusu aldı.
Şişkonun arkasındaki saçlı ve sakallı Asyalı,
prensın çelik yeleğini çıkarttı. Prens kendini
büyük bir bambu koltuğa bıraktı. Gözleri
Cynthia'nın bacaklarındaydı. Genç kadın
gülümsedi.

— Ne arzu edersiniz, ekselans?
Laoslu işaret parmağını Cynthia'ya doğrultarak.
— Sizi! dedi.

Sonra sevimsiz bir kahkaha patlattı.
Malko votkasını bir dikişte içtikten sonra
taburesinden indi. Sorunununu çözmeye çalışıyordu:
Jim Dough'u öldürenleri bulmak.
Amerikalının bir cümlesi geldi aklına:
Bombaylar sokağındaki eczacı hakkındaki
söyledikleri. Ubol'un arkadaşı belki yardım
edebilirdi. *

**

Cy Villard'ın rengi sapsarıydı. Jim Dough'
un ölümünü bildirmeye gelen General Khammouane'ın
önünde iyi numara yapmıştı. Şimdi
yalnız kalınca durumu daha iyi kavırıyordu.
Lo Shing'e telefon etmek istedi. Fakat neye
yarardı? Çinli reddedecekti. Ve zaten kendisinin
de adamı son çarelere başvurmaya mecbur
etmeye niyeti yoktu...

Narkotik Büro'nun ajanı Ralph Amalfi'nin
ölümü onu kayıtsız bırakmamıştı. Fakat tek
sorumlu kendisi değildi. Jim'e gelince içinde

104

Jim'in kimliklerinin bulunduğu küçük pakete
baktı ve midesi bulandı. Belki bir gün bütün
bunlar düzeltilebilirdi. Bu arada, vatanına
hizmet etmek ve ellerini kirletmek zorundaydı.

*

**

Malko, gözlerini pis bezlerle sarılmış olan
kesik bacadan ayıramıyordu. Sürekli hareket
ediyordu.

Ubol'un arkadaşı Ngo'nun sağ bacağı
dizinin az üzerinden kesilmişti. Tavanı oluklu
saçtan yapılmış olan hangarın içi pedallı
çekçeklerle doluydu. Ngo'nun küçük siyah
gözlerinden zeka fışkırıyordu.

— Size yardım etmekten çok mutlu
olacağım, dedi sert ve kaba bir Fransızcayla.

Malko ona doğruyu söylemiş, Jim ile gerçekleşmeyen randevuyu anlatmış Ve şu an içinde bulunduğu durumdan söz ederek eczacı hakkında bir şeyler bilip bilmediğini sormuştu. Laoslunun tepkisi onu biraz şaşırtmıştı. Bu kadar tezahüratla karşılanacağını ummamıştı. Vientiane'da esrar kaçakçılarını izleyenlere iyi gözle bakılmazdı.

— O eczacıyı tanıyor musunuz?

İnce bir tebessümle Laoslunun altın dişleri karanlık hangarın içinde parıldadı.

— Bay Truong'u çok iyi tanırım, dedi usulca. Savaşta her ikimiz de Kuomintang Ordusu'nda Japonlara karşı çarpıştık. Ben çavuştum. Truong ise sağlık hizmetindeydi. Malko anlamıyordu.

— Onun hakkında pek iyi düşünmüyor gibisiniz.

105

Lâoslu gülümsedi.

— Bay Truong çok becerikli bir adamdı, dedi. Mükemmel bir tüccardı. 1945 yılında komutanlık onu Hanoi'den ilaç getirmekle görevlendirdi. Buna çok ihtiyacımız vardı. Antibiyotikler karaborsada altın fiyatına satılıyordu... Bay Truong bir daha hiç geri dönmedi. Savaş bittikten seneler sonra onu burada tekrar buldum. Kendi eczanesinde. Fakat benim artık tek bacağı vardı. Yaramı iyileştirecek penisilin bulunamadığı için ayağımı kesmek zorunda kalmışlardı...

Bay Ngo'nun siyah gözlerinde kin vardı.

— Bu Truong denilen adamın esrar kaçakçılığına karışmış olabileceğini düşünür müsünüz? diye sordu Malko.

— Bay Truong bir dolar için her şeyi yapar. Fakat çok kurnazdır. Eğer kendisiyle ilgilendiğinizi far keder se kendini hemen emniyete alır.

— O halde ne teklif edersiniz?

Vietnamlı, koltuk değneklerini alıp güçlkle doğruldu.

— Benim hesabıma birçok adam çalışır. Onlara Truong'u izlemelerini söyleyeceğim. Eğer haber alırsam size bildireceğim.

— Nasıl?

— Çok temkinli olmak gerek. Bay Lo Shing'in her tarafta dostları vardır. Bir çekçek yanınızda durur da sizi El Morocco'ya götürmek için ısrar ederse, onunla gideceksiniz. Malko, Ngo'nun elini hararetle sıktı.

Vietnamlının boyu ancak omzuna geliyordu.

— Umarım, Bay Truong'un başı iyice belaya girer, dedi mırıldanarak.

106

Dışarı çıktığında Malko sıcaktan sarhoş olmuştu. Ubol Malko'nun elinden tuttu.

— Memnun musun?

Sesinde öyle bir sitem vardı ki, Malko etkilendi.

— Umarım, arkadaşın ciddi biridir.

— Bana hep Truong'dan nefret ettiğini ve bir gün onu öldürebileceğini söyler...

— Beklemekten başka çaremiz yok.

XII.BOLUM

Malko otelden çıkarken, bahçede duran bir çekçek yerinden hareket edip yanına geldi. Sürücü o kadar kötü Fransızca konuşuyordu ki, Malko ara kelimeleri bile anlamakta güçlük çekti.

— El Morocco... El Morocco...

Bu, ay yüzlü, eksik dişli, yırtık pırtık" elbiseli tipik bir Laoslydu. Malko arabaya bindi. Adam hemen pedallara basıp sağa Fangum İskelesi'ne saptı.

Ngo ne öğrenmişti acaba?

*

**

Ngo, hangarının içinde büyük bir kalasın arkasına gizlenerek yere uzanmış, tüm gözlerden uzakta keyifle esrar içiyordu. Malko ile konuşmadan önce piposunu bitirdi, birkaç saniye gözlerini yumdu ve düşüncelere daldı. Sonra ağır ağır:

— Bay Truong, bu akşam iki yüz kilo asetik asiti Lo Shing'e teslim edecek.

Vientiane dışında bir yerde. Onu izleyebilirsiniz, hiçbir şeyden şüphelenmiyor. Saat altıda kamyonetiyle gidecek. Kamyonet şimdi eczanenin önünde duruyor. Eski bir Peugeot 403, dedi.

Mutlu bir ifadeyle konuşmuştu. Malko

108

nihayet bir ipucu bulmuştu.

— Şüphelenmediğinden eminsiniz değil mi?

Ngo gülümsedi:

— Size söz veriyorum, bayım. Saat daha dört, plan yapacak zamanınız var.

Malko yerinde duramıyordu. General Khammouane'a haber vermek gerekiyordu, çünkü Malko'nun araştırma yapmaya hakkı yoktu. Ngo'nun elini sıktı.

— Teşekkür ederim, size haber vereceğim.
Vietnamlı dudaklarını piponun ağızlığına
yapıştırdı. Onun için Malko artık başka bir
dünyadaydı sanki. Avusturyalı hangardan
çıktı.

*

**

Kolları sıvayıp işe girişmesi için iki saat
vardı. Yolda generalin bürosuna uğradı.
General Khammouane yoktu. Yardımcısı da
öyle. Malko teşekkür edip çıktı. Yine tek
başına kalmıştı. Volksvagen'e bindi ve otele
yöneldi. Tabancasını alacak kadar zamanı
vardı.

*

**

Malko, Laos Hava Kuvvetleri Karargâhı'na
giren Dodge kamyonu atlattıktan sonra hızını
artırdı. Eczacının Peugeot kamyoneti iki yüz
metre öndeydi. Gri saçlı, zayıf ve kuru bir
Vietnamlı olan Truong saat tam altıda şehir
merkezinden hareket etmişti. Malko kamyonette
asetik asit olduğunu umuyordu.

Yol Mekong'u izliyordu. Yavaş yavaş
modern binalar seyrekleşti. Yerlerini ormanlara
ve kazıklar üstündeki evlere bıraktı. Malko,
109

kamyonetin arkasındaki taksiyi izlemeye karar
verdi. Fakat üç kilometre sonra taksinin lastiği
patlayınca şoför arabayı kenara çekip durdu.
Artık aralarında başka araç kalmamıştı ve
kamyonet Volkswagen'den daha yavaş gidiyordu.
Yapacak tek bir şey vardı: Malko hızını
artırıp kamyoneti geçti. Yanından geçerken
Truong'un profilini gördü, ağzında bir sigara
vardı ve gözleri yoldaydı.

Etrafına hiç dikkat etmiyordu.

Az ilerde yol hafifçe dönüyordu. Malko bir
kilometre daha gitti, gözü dikiz aynasındaydı.
Gelen yoktu. Vay canına! Kamyonet ya
Malko'nun görmediği bir yola sapmıştı, ya da
bilinmeyen bir nedenle durmuştu. Malko yol
kenarında durup kaputu açtı. Virajdan bir
kamyon çıktı, fakat bu Peugeot değildi.
Arabaya bindi, geri döndü. Tuhaf! yol dümdüz
ve bomboştı. Sadece Vientiane'a doğru giden
bir bisikletli vardı.

**

Yarısı silinmiş tabela güçlkle okunabiliyordu:
US AID. 1/2 mil. Bu tabela Mekong'a
doğru bir ormanın içine giren çamurlu yolun

girişindeki ağaca çakılıydı. Peugeot buradan başka yerde olamazdı. Yarım mil yaya olarak on dakika çekerdi. Eczacı eğer bir motor sesi duyarsa şüphelenebilirdi.

Malko, arabayı kilitleyip çamurlara daldı. Balta girmemiş ormana dikkatle bakındı. Çevre bir tuzak için çok uygun bir yerdi.

*

**

Mekong kıyısına inşa edilmiş olan hangarım lar, yükselen sıcak havayla titrer gibi görünüyordu.

Hepsi de bomboş gibiydi. Malko özenle ilk hangara doğru yöneldi. Duvarın kenarında durdu. Sac duvar sıcağı aksettirdiği için burada sıcaklık daha da boğucuydu.

Malko, eczacının kamyonetini buluncaya kadar temkinle ilerledi.

Kamyonetin arka kapıları açıldı ve iki Laoslu büyük bir damacanayı çıkartmaya çalışıyorlardı. Küçük adımlarla Malko'ya en uzak olan hangara girdiler.

Görünürde başka kimse yoktu. Malko, iki Laoslunun girdiği hangara koşarak gitti ve sıcak saclara yapıştı. Duvarları inceledi. Saclar şişmiş ve aralıktı. İki tabakayı birbirinden ayırıp içeri girmek çok kolaydı. Hangarın içi en az 50° idi! Sandık yığınlarının arkalarına saklanıp etrafı inceledi. Sandıkların üzerinde mavi büyük harflerle "US AID" yazılıydı. Tahta bir direğe çivilenmiş kırmızı bir yazı gördü.

"Dikkat. Bu hangardaki bütün malzeme Amerika Birleşik Devletleri'ne aittir. Yer değiştirmek ve götürmek yasaktır."

Sesler duyunca sandıklara yapıştı. Önünden iki Laoslu geçti. Çektikleri arabanın üzerinde iki büyük damacana vardı. Damacaneleri büyük bir sandığın arkasına bıraktılar, sonra ayaklarını sürüyerek gittiler. Malko yaklaştı, etiketi okumak için bir tanesini çevirdi. Kırmızı yazıyla: "Asetik asit... DANGER" yazısını okudu.

Bu kez tamamı. Bunlar belki de Derek Thorpe'un ölümüne neden olan damacanalardı. Eczacının getirdiği bu miktar ancak eroin

iii

imali için kullanılabilirdi. Oysa, US AID'in hedefi kesinlikle bu değildi. Şimdi sıra Bay Truong'a damacaneleri buraya depolamayı kimin söylediğini öğrenmeye geliyordu. Çünkü adam hiç de gizli çalışmıyordu. Usul ,usul

sacların aralık olduğu yere gitti. Dışarı çıkmak üzereyken hangarın giriş kapısından çığlıklar duydu. Şüphelenerek ne olduğunu öğrenmek için geri döndü.

İki Asyalı eczacının çevresini sarmış, otomatik silahlarını ona çevirmişlerdi. Truong ince tiz bir sesle itiraz ediyordu. Diğer iki hamal ise durmuş olayı seyrediyorlardı. Malko şaşırmişti. Kimdi bu silahlı yabancılar? Birden sivil birçok Laoslu daha olduğunu farketti. Onlar da silahlıydı. Az ilerde duran minibüsten iniyorlardı, içlerinden biri Truong'a yaklaşarak bir şeyler söyledi ve eczacı hemen sustu. Üç adam hangarın içine yöneldiler.

Malko güç bela kendini aralıktan dışarı atabildi. İhanete uğramıştı! Bunun başka bir açıklaması yoktu. Fakat niçin Truong kötü durumda kalmıştı? Malko dikenli telleri aştı ve ağaçların gövdesine sürüne sürüne ağaçların sık olduğu yere ulaştı. Tanrıya şükür burada üç metre ötesi seçilmiyordu. Yola ulaşmak için bitkilere karşı mücadele vererek beş dakika kadar, silah elde, var gücüyle koştu. Volksvagen'i görünce • hızını artırdı. Direksiyona geçerken bir motor sesi duydu, başını çevirdi: Minibüs çamurlu yoldan geliyordu.

Malko, motoru çalıştırıp gaza sonuna kadar bastı. Öteki araba yola çıktığında, Malko otuz metre öndeydi. Fakat Volksvagen

112
80 km'den fazla sürat yapamıyordu. Minibüs «ittikçe yaklaşıyordu. Malko, minibüsün pencerelerinde alevler farketti. Üzerine ateş açmışlardı. Yol bomboştu. Üç Fil İstasyonu' ndâki çatalda Malko'nun aklına bir fikir geldi. Geniş bir cadde olan Settathirath'a devam edeceğine, birdenbire Tai Yolu'ndaki girişi yasak olan Sam Sokağı'na sapıverdi! Şehir merkezi bir kilometre mesafedeydi. Birden, Volksvagen teklemeye başladı ve araba yolun ortasında kalakaldı.

Ne yapacağını şaşırın Malko, birden tek yönden gelen minibüsü gördü. Nereye gittiğini bilmeden var gücüyle koşmaya başladı. Yol tahta duvarlar arasında zikzaklar çizerek ilerliyordu. Yüz metre sonra arkasına dönüp baktığında peşinde birtakım siluetler gördü. Bu karanlıkta tabancası hariç peşindekilerin merhametine sığınmıyordu. Birden dalgalanan

bir bayrak farketti. Vietnam'ın sarı-kırmızı bantlarını hemen tanıdı. Kuzey Vietnam Büyükelçilik binasının tam karşısındaydı. Cynthia'nın evi ise hemen onun yanındaydı. Hemen saptı ve evde ışık olduğunu görünce yüreğine su serpildi.

İki adımda tahta merdiveni çıktı ve kapıyı çaldı.

— Kim o? diye bağırdı Cynthia.

— Malko.

Kısa süren bir tereddütten sonra genç kadın ona içeri girmesi için seslendi.

*

**

— Sakin ol, Confucius!

113

Köpek biraz daha homurdandı ve az sonra sahibesinin hamağının altına yattı. Cynthia hamağın içinde "Çıplak Maymun"u okuyordu.

Kitabı çıplak göğüslerinin üzerine bırakarak Malko'yu inceledi. Üzerindeki ince elbisenin altında yalnızca lacivert minicik bir külot vardı. Malko Cynthia'nın göğüslerinin güzelliğine şaştı. Sanki mermer bir heykeldi. Azıcık makyaj yapmış, uzun sarı saçları omuzlarına dökülmüştü.

— Ne istiyorsunuz? diye sordu buz gibi bir sesle. Habersiz rahatsız edilmekten hoşlanmam. Malko'nun yırtık gömleğini görünce alay ederek güldü.

— Kıskanç bir Laoslu ile mi çıktınız?

Genç adam cevap vermedi. Bu ev birdenbire ona dünyanın en hoş yeri gibi görünmüştü, fakat ilk karşılaşmalarındaki sıcak ilgiyi görememişti Cynthia'dan. Genç kadın kalktı.

— Yine de size içecek bir şeyler ikram edeceğim. Votka değil mi?

Çıktı ve birkaç saniye içinde geri döndü.

Üzerine uzun şeffaf şifon bir elbise giymişti. Hamağına yerleşip Malko'ya bardağını uzattı. Genç adam sert ve soğuk içkiden bir yudum aldı. Atlattığı her tehlikeden sonra, daima içinde bir cinsel arzu duyardı. Cynthia bunu anlamış gibi:

— Hamakta asla sevişmem, dedi. Ziyaretinizin sebebi buysa, hayal kırıklığına uğrayacaksınız. Malko, genç kadının kendinden emin konuşmasından çok etkilendi. Cynthia'ya

114

doğru eğilerek onu öpmek istediğinde genç kadın yüzünü çevirince, Malko saçlarını sıkıca kavradı ve başını zorla çevirdi. Dudakları

buruştı ve genç kadın Malko'nun öpücüğüne ustalıkla cevap verdi. Yine de bakışlarında alaycı bir ifade vardı.

— Tecavüz etmekten vazgeçin de soğuk bir duş alın, daha iyi edersiniz. Flört etmesini severim, ama bana tecavüz edilemez. Elbisesinin ince kumaşından güçlü ve uzun bacakları belli oluyordu. Malko kendisini tahrik eden bu afeti çok istiyordu. Onu yeniden öptü ve okşamaya başladı. Kadının titrediğini hissetti. Öpüşmeleri daha sert ve uzun oldu. Malko'nun eli elbisenin eteklerini topladı. Uzun elbisenin etekleri beline kadar çıkmıştı. Malko Cynthia'ya yaklaşmaya kalkınca hamak tehlikeli bir şekilde sallanmaya başladı: Onu hamaktan indirmek istiyordu. Genç kadın kendini teslim etmeye hazır görünüyordu. Malko CIA'yı ve az önce atlattığı tehlikeyi unutmuştu. Tüm nezaket kurallarını unutarak Cynthia'yı bileğinden yakalayıp hamaktan aşağıya çekti. Genç kadın gözlerini açtı.

— Gelin, dedi.

— Nereye?

— Hamaktan aşağı. Onu yerinden koparmak istemem.

— Canım sevişmek istemiyor, dedi sakın sakın. Kendimi çok iyi hissediyorum.

Malko'nun suratının ifadesine güldü.

— Siz hepiniz aynısınız! Bir kadına tecavüz edilmesi gerektiğine inanırsınız... Çok gururlusunuz. Bir süre önce bir Amerikalı

115 tanıdım. Bir akşam buraya geldi ve soyundu. Erkekliğinin büyüklüğüyle gurur duyuyordu. Sonradan öğrendim ki, bana tecavüz edeceğine dair yüz dolara bahse girmiş. Onu kırbaçla kovaladım. Umarım, sizinle o duruma gelmeyiz..,

— Geçen akşam sizden yararlanmaktan vazgeçmemin çok önemli nedenleri vardı.

— O sizin hakkınızdı, dedi soğuk bir sesle Cynthia. Fakat kendimi iki kez ikram etmem. Elbisesi belinde, dirseklerine dayanmış, gözleri alev alevdi.

Malko onu hamaktan aşağı çekti. Cynthia dizlerinin üstüne yere düştü ve hemen ayağa kalktı, gözlerinde hain bir ifade vardı.

— Alçak!

Kaçacağı yerde Malko'nun üzerine saldırdı. Birlikte hasırın üzerine yuvarlandılar. Cynthia'nın tırnakları Malko'nun gözlerini ararken

birtakım patlamalar duyuldu. Confuçius korkuyla inledi. Yeni bir kurşun yağmuruyla bu kez havada tahta parçaları uçuşmaya başladı. Cynthia bir çığlık atarak ateş alanından kaçtı. Malko silahını eline almıştı bile. Tahtaların aralığından nişan alıp üç el ateş etti. Peşindekiler izini bulmuşlardı.

*

**

Cynthia'nın keskin bakışlarıyla karşılaştı. Birbirlerine yanaşmış, nefeslerini keserek öylece duruyorlardı. Genç kadın fısıldadı: — Sizden özür dilerim.

Hiçbir ses duyulmuyordu. Malko kapıyı gözlüyordu. Atışları düşmanlarını ürkütmüş olmalıydı. Sessizlikten cesaret alan Cynthia bir

116 saniye bile kaybetmedi. Bu kez Malko'yu kendine çeken o oldu. Öyle sert öpüştüler ki dişleri çarpıştı. Malko tabancasını bıraktı. Genç kadını arzuluyordu. Cynthia inleyerek tırnaklarını Malko'nun sırtına batırıyordu. — Seni istiyorum, al beni, diye emretti.

Haydi.

Ve Malko'nun kollarına atıldı. Malko fazla dayanamadı. Cynthia elbisesini yırtarak çıkardı, gözleri kocaman kocaman olmuştu.

**

Sevişme çok kısa, ama delice sürdü. Sonra genç kadın başını Malko'nun omzuna koydu. Ve öylece kaldı. Birkaç saniye sonra Malko onun ağladığını far ketti.

— Ne var? diye sordu.

— Confuçius.

Başını çevirdi. Köpeğin ölüsü kırmızı bir kan gölünün ortasında yatıyordu. Kurşunlardan biri burnuna isabet etmişti. Cynthia:

— Altı yıldır beraberdik, dedi. Beni her yerde izlerdi. -

Malko hiçbir şey söylemedi. Genç kadın çok üzülmişti. Yarı çıplak yerde yatıyorlardı, üzerlerine toz ve tahta parçaları dökülmüştü.

— Sizi neden vurmak istiyorlar? diye sordu-

— Uzun hikâye, dedi Malko.

— Size yardım etmek ve Confuçius'un intikamını almak isterdim, dedi Cynthia.

— Bu çok tehlikeli.

Cynthia Malko'ya sıkı sıkı sarıldı.

— Ben iyiyim.

Malko şaşkın şaşkın ona baktı.

— Fakat sizin...

Cynthia birkaç saniye sustu...

— Ben hiç zevk almam, dedi sonunda.

Fakat sevdiğim erkeği mutlu etmek isterim.

Ev sessizdi. Katiller uzaklaşmıştı. Malko

birden bütün sinirlerinin gevşediğini hissetti.

Cynthia ondan ayrılıp yere çömeldi ve genç adama doğru eğildi.

XIII. BÖLÜM

Cy Villard'ın bürosunun kapısı açılırken

Malko'nun artık canı sıkılmaya başlamıştı.

Malko'nun Şirket'in Laos yetkilisini bu ikinci

ziyaretiydi. Bu arada Jim Dough ölmüş ve

Malko'nun da soruşturması pek ileri gitmemişti.

Cy Villard bunu biliyor olmalıydı, odaya

girer girmez şikayetçi bir tonla sordu:

— Düşüncelerinizi soruşturabildiniz mi?

— Aşağı yukarı, dedi Malko.

Ngo'dan hiç bahsetmeden US Aid'de

yaptığı keşfi ve sonrasını anlattı...

Villard Malko'yu dinlerken elindeki kurşunkalemle

oynuyordu. Büronun serinliği

şehrin boğucu havasından çok daha güzeldi.

Göğü mantar gibi yağmur bulutları kaplamıştı.

Malko sustu.

— Bu tamamen olanaksız, dedi Cy Villard.

US. Aid'in depoları yabancılara yasaktır.

Malko soğukkanlılığını korumakta güçlük

çekiyordu.

— Rüya görmedim, dedi. Stokların

taşındığı yere sizi götüreceğim.

Malko'nun ses tonu öyle soğuktu ki, Cy

Villard hemen davranış değiştirmek zorunda

kaldı.

— Eğer bu doğruysa, durum General

Khammouane'ın teşkilatını ilgilendirir.

119

— Bundan ona söz ettim, dedi Malko.

Araştırma ve soruşturma da sizin de bulunmanızı istiyor.

Amerikalı canı sıkılarak saatine bir göz attı.

— Büyükelçiyi görmeye gitmem gerek, iki

saat sonra buraya gelip beni bulur musunuz?

— Randevunuzu iptal edip hemen gelmenizi

isterdim, diye teklifte bulundu Malko.

Çy Villard başını salladı.

— Olanaksız. Büyükelçime asilik edemem.

Oysa elçiliğin esas patronu kendisiydi!...

Malko gergin ve sinirli bir şekilde kalktı.

— Az sonra görüşmek üzere.

*

**

Truong Eczanesi'nin kalfaları, General Khammouane'ın BM W sinin sert fren sesiyle başlarını kaldırdılar. Malko dükkâna girdi, peşinden de Laoslu general geldi. Genç bir kadın müşterilerine hitap eder gibi onlara doğru ilerledi.

— Ne arzu edersiniz, baylar?

— Bay Truong'u görmek! dedi Malko.'

— Bay Truong burada yok. Fakat ben her türlü reçeteyi hazırlayabilirim.

Malko sabrının tükendiğini hissetti.

— Reçete için değil. Truong nerede?

Khammouane Laos diliyle müdahale edince kalfa kız ikna olmuş gibi görüldü.

— Bay Truong bugün gelmedi, diye itiraf etti. Nerede olduğunu bilmiyoruz.

— Onu en son ne zaman gördünüz? diye sordu Malko.

— Dün. Kamyonetiyle köylere ilaç dağıtmaya gitti. Lao Pathetler tarafından esir

120

edilmesinden korkuyoruz.

Malko'nun fikri başkaydı. Eczacı izlendiğini farketmişti. Fakat bu onu itham edenlere bir açıklama getirmiyordu.

— Haydi US. Aid'in deposuna gidelim, dedi. Truong'a ihtiyacımız yok.

Eczaneden çıktılar. Cy Villard'ın Lincoln'ü BMW'nin arkasında duruyordu. Malko generale:

— Ben de onunla gidiyorum. Siz bizi izleyeceksiniz, dedi.

Lincoln'ün kapısını açtı ve birinci kâtibin yanına oturdu.

— Truong ortadan kayboldu, diye belirtti.

Fakat orayı kolayca bulabilirim. Şoföre emir verin, hareket edelim.

Emre uymadan önce Cy Villard sinirli sinirli sigarasını ısırды.

121

XIV. BOLUM

Cy Villard'ın arabasındaki atmosfer, klima cihazından esen hava kadar soğuktu. Vientiane'dan ayrıldıklarından beri ne Villard ne de Malko hiç konuşmamışlardı. Khammouane'ın BMW'si peşlerindeydi. US AID'in depolarını gösteren tabela görüldü.

— Şuradan sapın, dedi Malko.

Koca araba çamurlu yola girdi. Malko'nun kalbi yerinde duramıyordu. Daha önce

eczaneye uğramışlar ve Truong'un işe gelmediğini öğrenmişlerdi. İki Laoslu asker kapıda nöbet tutuyordu. Araba durdu. Önden Malko, arkasından da Villard indi. Amerikalı Malko'ya döndü.

— Nerede?

— Şurada.

Askerler hiçbir şey sormadan kapıyı açmışlardı.

— Bu adamları tanıyor musunuz? diye sordu CIA şefi.

— Hayır. Dün burada yoklardı. İçeri girelim.

Khammouane ile birlikte sıcak hangara girdiler. Malko dosdoğru, damacaneleri gördüğü yere gitti. Birkaç boş sandıktan başka bir şey yoktu.

— Hepsini taşımışlar!

122

Villard nöbetçilerden birine döndü.

— Bu sabah gelen oldu mu?

— Hiç kimse, bayım.

— Saat kaçtan beri buradasınız?

— Yediden beri, bayım. Depo akşam saat altıya kadar beklenir.

Malko geldiğinde saat altıyı geçiyordu.

Villard alaycı bir gülüşle Malko'ya döndü.

— O halde şu sizin asetik asit damacanelerimiz nerede?

— Gece taşımışlar, dedi Malko. Rüya görmedim, buradaydılar.

Villard omuzlarını silkti.

— Siz kendinizi haklı çıkarmaya karar vermişsiniz. Ben adamlarımı iyi tanırım.

Hiçbiri esrar kaçakçılığına girişmez...

Bu Malko için bardağı taşıran son damla oldu.

— Ya Bay Lo Shing? diye sordu.

Cy Villard'ın gözleri hemen kısıldı, ama hiç renk vermedi.

— Ben bu işlerden anlamam.

Malko çok kızmıştı. Amerikalı aptal numarası yapıyordu.

— O damacaneleri mutlaka bulacağım, dedi Malko.

General Khammouane hiçbir şey söylemedi ve hangardan hep birlikte çıktılar. Arabanın önünde Villard Malko'nun karşısına geçti.

— Bir daha sefere beni boşu boşuna rahatsız etmeyin, dedi.

Malko'ya gelmesini teklif etmeden arabasına bindi. Malko General Khammouane'in yanına gitti. Laoslu hiç de şaşırılmıyordu.

— Kafanızı yormayın, dedi. Bu benim

123

başına belki en az on kere gelmiştir.
Damacaneleri bulsaydık bile sadece suç ortaklarını tutuklayabilecektik. Kendileri çok iyi korunuyorlar.

— O eczacıyı bulacağım, dedi Malko.

Vientiane'in bütün evlerini tek tek aramak zorunda kalsam bile.

Khammouane gülümsedi.

— Öğrenmeniz gereken daha pek çok şey var, Bay Linge. Onlar çok güçlü.

*

**

Ubol ne yapacağını şaşırmişti.

— Çok müthiş, diye geveledi, onun ihanet edebileceği hiç aklıma gelmezdi.

Malko'nun başına gelenlerden onun hiç suçu olmadığı ortadaydı.

— Ngo'yu görmek istiyorum, dedi Malko.

Çekçek deposuna kadar hiç konuşmadılar.

Ubol üzüntüsünü Malko da intikamını düşünüyordu...

Ngo her zamanki • gibi yine

aynı köşesinde, kasa niyetine kullandığı büyük

bir sepetin içine bin kiplik kâğıt paraları

tıkıştırmakla meşguldü. Malko'yu gören tek

bacaklı Vietnamlı sevincini belirtmekte gecikmedi.

— Günaydın, bayım, sizi gördüğüme çok

sevindim. Bana iyi haberler getirdiniz mi?

Öyle saf ve mutlu görünüyordu ki, Malko

şaşırdı.

— Bay Ngo, dedi. Tıpkı bana söylediğiniz gibi o eczacıyı izledim. Fakat o bir tuzaktı. Az

kaldı ölecektim, ve eczacı da ortadan

kayboldu... Bay Ngo, başıma gelenlerden

dolayı sizi sorumlu tutuyorum. Bilmediğim

124

bir nedenle bana ihanet ettiniz.

— Sanırım, bir hata yaptım, diye suçunu kabul etti Ngo. Truong'dan intikamımı almak

için öyle hırslıydım' ki!..Onun ihanet ettiğini

diğer kişilere de haber verdim. Ve sizinle

birlikte depoya gittiğini söyledim. Yalnızca

onu cezalandıracaklarını sanıyordum. Sizin

için çok üzgünüm, gerçekten çok üzgünüm. Bana

inanın.

Malko donakalmıştı. Ngo'nun kabına

sığmayan intikam hırsı bulduğu ipucunu

elinden kaçırtmıştı.

— Kime haber verdiniz? diye sordu.

Ngo boynunu büktü.

— Size söylemem hiçbir işe yaramaz. Bilgi verdiğim kişiyi size göstersem bile faydası yok. Fakat Lo Shing'in de bundan haberdar edildiğini ve çok kızdığını biliyorum... Ama Truong hâlâ yaşıyor. Eski Louang Prabang Yolu üzerinde Vientiane'a dört kilometre mesafedeki Tourakhom Köyü'nde saklanıyor. Tourakhom'dan sonra pirinç tarlalarının ortasında büyük bir kavşak var. Eğer orada beklerseniz, yarın öğleden sonra saat üçte biri gelip sizi oradan alacak ve köye götürecektir.

*
**

General Khammouane düşünceli görünüyordu. Sağ eliyle başını sıvazladı. Odasındaki klima cihazı bozuk olduğu için içersisi çok sıcaktı.

— Troung'un da kaçakçılığın içinde olmasından şüpheleniyordum, dedi. Eğer Lo Shing'e ihanet ettiyse, çoktan ölmüştür...

125

— Elbette, dedi Malko, fakat yine de o randevuya gitmek isterdim... Ne olacağını görmek için.

Laoslu başını salladı. O da aynı fikirdeydi.

— Size telsizli bir araba ile birkaç paraşütçü vereceğim. Bir kilometre uzakta bekleyecekler. Onlara haber vermek için üzerinizde portatif bir telsiz olacak.

— Randevu yerini biliyor musunuz?

— Evet, çok düzlük. Dürbünle rahatça gözetlenebilirsiniz.

*
**

Truong bağırma kalkıştı, ama- onu tutanlardan biri şiddetle ağzına vurdu. Lo Shing'in evinin bahçesindeydiler ve onları hiç kimse duyamazdı. Eczacı düşünmemeye çalıştı Lo Shing'in adamlarının US AID'e gelmelerinden beri her şey kâbusa dönüşmüştü. Kimse ona inanmak istemiyordu. Lo Shing'in bodrumunda uzun süre dayak yemişti. Bambu sopalar değdiği yerin etlerini koparıyordu. Acımasız ve alaycı Çinliler bir Vietnamlıya eziyet etmekten büyük zevk duymuşlardı. Her geçen saniye Lo Shing ile karşılaşmayı ve kendini temize çıkartmayı düşlemişti. Fakat Çinli görünmemişti bile. Truong'u, pirinç çuvallarıyla dolu bir kamyonu atmışlardı. Hâlâ hayatta olmasına

kendi de şaşırıyordu. Çünkü genellikle Lo Shing hainlere bu kadar özen göstermezdi. Birdenbire, avluda bir hareket oldu. İşkenceciler hemen açıldılar. Tüm heybetiyle Lo Shing geliyordu. Eski sömürge modasına ait beyaz bir kostüm giymiş, buna uygun bir

126

de şapka takmıştı. Bu haliyle çok komikti. Fakat Truong'un hiç de gülecek hali yoktu. — Lo Shing! diye bağırdı. Lo Shing, hocam, velinimetim, ben sana ihanet etmedim, sen de bilirsin...

Adamlardan biri koşarak Truong'un ağızına bir yumruk attı. Ezcacının patlayan dudağı kanamaya başladı.

— Senin suçlu, olmadığını biliyorum, dedi gülümseyerek Lo Shing.

Bir ümit ışığı Truong'u titretti.

— Senin adil bir insan olduğunu biliyordum, Lo Shing, dedi. Tıpkı geçmişteki gibi yine sana hizmet etmeye devam edeceğim.

Çinli esrarengiz bir şekilde gülümsedi.

— Bu doğru, bana hizmet edeceksin!

Birden Truong, Çinlinin kendisini suçsuz bulmasına rağmen ellerini neden çözmediklerini düşündü kendi kendine. Bu soruyu soracak cesareti gösterdi. Lo Shing ona kurnazca baktı. Daha çok yaklaştı, eczacıya bir karış mesafede durdu.

— Hayatında ben hariç herkese ihanet ettin, dedi. Eğer sana zaman ve fırsat tanısaydım belki bana da ihanet ederdin. Fakat şüpheyi yanına kâr bırakıyorum...

— Niçin ellerimi çözmüyorlar?

— Çünkü bana bir hizmette bulunacaksın.

Sana daha ihtiyacım var. Elveda, Truong. Arkasını döndü ve biraz uzaklaştıktan sonra adamlarıyla konuştu. Onlara Truong'un yeterince iyi bildiği Çince hitap ediyordu. Duyduğu şeyden neredeyse küçük dilini yutacaktı... Sonra Lo Shing eve doğru uzaklaşınca, haykırdı:

127

— Lo Shing! Lo Shing! Ben ölmek istemiyorum, ben hiçbir şey yapmadım. Çılgınlara kayıtsız kalan Çinli evine girdi. Adamları Truong'u kamyona bindirdiler. Tutuklu bağırmaya devam ettiği için adamlardan biri şakağına bir darbe indirdi.

Kamyonet sokağa çıkarken Truong sustu.

128

XV. BÖLÜM

Ubol'un kucağındaki seyyar telsiz sürekli ve düzgün bir hışırtı çıkartıyordu. Malko belki yüzüncü kez etrafına bakındı. Hiç kimsecikler yoktu. Kavşak da bomboştı. Ubol da gözleriyle aranıyordu. Bu kez siyah pantolon yerine, mini etekli keten bir elbise giymişti. Malko tehlikenin büyüklüğüne onu bir türlü inandıramamıştı. Ngo'nun hatasından kendini sorumlu hissediyordu. Son derece ağır ve aydınlık bir havaydı. Volkswagen'in plastik kaplı koltukları insanın tenine yapıştıyordu. Khammouane'nın adamlarının bulunduğu otomobil öndeki evlerin arasına gizlenmişti. Saat üç buçuktu ve randevu saati geçmişti. Sağındaki pirinç tarlalarını incelemekte olan Ubol birden sıçradı.

— Bak!

Hendeklerin içinde koşan biri vardı, onlara doğru geliyordu. Malko tabancasını hazırladı. Koşmakta olan silueti inceledi. Biraz daha yaklaşıncaya, adamın ellerinin arkadan bağlı olduğunu gördü. Elinde silahıyla arabadan çıktı ve yabancıya doğru koştu. Yaklaşıncaya, adamın başına torba gibi bir şey geçirilmiş olduğunu ve gözlerinin olduğu yerde bir çift delik gördü. Adamın çılgınlıkları bir insaninkine değil de, yaralı ve ölmek üzere

129
olan bir hayvaninkine benziyordu. Kaygan toprağın üzerinde dengesini güç tutabiliyordu. Malko koşan adama ulaştı. Başına siyah keten bir torba geçirilmiş ve boynundan bir sicimle bağlanmıştı.

Malko'nun yanında durdu, sesi hafifledi. Malko silahını kemerine sıkıştırdıktan sonra adamın başındaki torbanın sicimini çözdü, torbayı çıkardı ve hemen pişman oldu: Manzara korkunçtu.

Bu Truong idi ama yüzü kıpkırmızı ve şişti. İki santimetre boyunda koca koca karıncalar derisine ve saçlarının arasına yapışmış, karınlarını doyurmaya çalışıyorlardı. Her ısırışta etinden bir parça kopartıyorlardı... Sol gözkapağı, yarısı yenmiş bir durumda kanlar içinde sarkıyordu. Binlerce minik yaradan kanlar akıyordu.

Truong bağırarak için ağzını açınca Malko hâlâ kanamakta olan bir yara gördü... Dilini ikiye bölmüşlerdi... Ellerini sırtından sıkıca

bağladıkları ince tel etini kesiyordu. Malko adamın yüzüne bakmamaya ve soğukkanlılığını korumaya çalışıyordu. Truong'u kurtarıp şahit olarak kullanmak gerekiyordu. Yaralıyı kolundan tutup yola doğru çekiştirdi. Bu acıklı sahnenin neden oynandığını düşünememişti.

— Gelin, dedi arabam var.

Truong ne olduğu belirsiz sesler çıkarttı.

Birden, bir motor sesi duydu. Batıdan geliyordu. O tarafa baktı. Güneş ışığından bir şey göremedi. Motor gürültüsü her tarafı sardı. Başını kaldırıncı pirinç tarlalarının üzerinde pervaneli iki uçak gördü ve aynı anda uçaklardan birinin kanadından bir ışık çizgisi

130

koparak aşağıya indi, Volkswagen'de son buldu. Çeyrek saniye içinde müthiş bir patlama oldu. Arabadan geriye kırmızı bir ateş topu kaldı.

iki uçak gürültüyle Malko'nun üzerinden geçti. Öyle alçaktan uçuyordu ki genç adam kanatlara monte edilmiş olan roketleri gördü. Bunlar T 28'lerdi.

Yanan Volkswagen'in yanında, Ubol yolun ortasında sırtüstü hareketsiz yatıyordu...

Malko Truong'u bırakıp ona doğru seyirtti. Arkasına dönüp baktığında uçakların geri geldiklerini gördü.

Aynı anda kanatlardan alevler fişkırdı.

Mermiler öldürücü sinekler gibi üstüne doğru geldi. Malko kendini pirinç tarlasına attı. Son gördüğünde Truong patlamalardan aptala dönmüş, kımıldamadan öyle duruyordu.

Sonra nefesini tutarak pirinç tarlalarının serin çamurlarının içine daldı. Başını kaldırdığında Truong hendeğin tepesinde yoktu.

Güneşin altında pırıl pırıl parıldaayan T 28'ler geri dönüyordu. Tek şansı, beş yüz metre ilerdeki ağaç kümesine ulaşmaktı. T 28'ler tekrar başının üzerinde gürlendi. Fakat bu kez ayrıldılar. Yolun üzerinde Volkswagen Ubol'dan arta kalanın yanında hâlâ cayır cayır yanıyordu. Malko doğruldu. Yön değiştiren T 28 gözden kaybolmuştu, ama diğeri üzerine doğru geri geliyordu. Birkaç saniye içinde hedef olacaktı. Bunu atlatamayacağını anlayınca birden içinde bir rahatlık hissetti. Ani ve acısız bir ölüm olacaktı. Günün birinde hayatının böyle biteceğini biliyordu zaten. Uzak bir ülkede, tek başına, katilinin kim

131

olduğunu bile bilmeden.

Yaklaşan uçağa bakmak için kendini zorladı. Alçaktan uçan uçak yaklaşıyordu. Birden başını çevirince hendeğin içine uzandığını gördü. İlk önce hayal gördüğünü sandı. Sonra davrandı ve esmer tenli bir el bileğinden kavradı. Ve onu hendeğin içine kazılmış bir deliğin içine çekti. Malko karanlıkta yere çönelmiş bir silüet gördü. Burası çamur ve hayvan derisi kokuyordu. Bir kadın sesi Laos dilinde bir şeyler söyledi. Cümlesinin sonu mermi sesleriyle noktalandı. Yerden toprak fıskırdı. İkinci T 28 hendeğin tam üzerinden geçti, ama hedefi seçemediği için ateş etmedi.

Uçakların uğultusu uzaklaştı. Birkaç saniye sonra Malko'nun gözleri karanlığa alıştı ve yere çönelmiş Laoslu genç bir kız gördü. Üzerinde siyah bol bir pantolon ile bir bluz vardı ve saçlarını başında bir topuzla toplamıştı. Malko'nun yarım saat önce pirinç tarlasında çalışırken gördüğü kızlardan biriydi. Bombardımanlara alışık olan köylüler her tarafa sığınaklar kazmışlar di. Bu sığınaklardan birisinin yakınında olması Malko için büyük bir şanstı. Uçakların gürültüsü yeniden yaklaştı. Köylü kız başını omuzlarının arkasına çekti. Mermilerin vızıltısı yine çok yakından geldi.

Bir napalm bombasının müthiş patlaması duyuldu. Sonra birtakım vızıltı ve patlamaların sürekli konseri izledi. Malko'nun içinde bulunduğu sığınak pek öyle sağlam bir şey değildi. Ama küçük kız olmasaydı şimdi Avusturyalıdan geriye kanlar içinde birkaç et

132
parçası kalacaktı.

Sığınağın içi çok sıcaktı. Malko bir süreden beri uçak sesi gelmediğini farketmişti. Kulak kabarttı. Ses yoktu. General Khammouane'm adamlarını bulmak için sabırsızlanıyordu. Ubol'un yol üzerinde yatan cesedini düşününce içini kin bürüdü. Çamurlarını temizleyerek ayağa kalktı. Fakat köylü kız eli ile Malko'nun kolunu tutarak onu durdurdu. Aynı anda üstlerinden geçen T 28'in gürültüsüyle kulakları neredeyse sağır olacaktı. Yeni patlamalar oldu. Malko bombardıman arkadaşına sarıldı. İki uçak uzaklaştı.

Fakat T 28'ler bütün cephanelerini bitirmiş

olmalıydılar. On dakika sonra hâlâ dönmemişlerdi. Laoslu kız Malko'ya gülümsedi, birkaç saniye bir şeyler mırıldandı ve sığınaktan çıktı. Malko küçük kızın hızlı adımlarla çamurlara bata çıka pirinç tarlasında uzaklaştığını gördü. Kendisi de çevresini inceleyerek sığınaktan çıktı. Güneş ışığından gözleri kamaştı. Pirinç tarlası roketlerin patlamasıyla darmadağın olmuş, üç metre ilerdeki hendeğin kenarı kalbura dönmüştü...

*

**

Truong sağ gözünün kenarından bir mermi yemişti. Kurşun sağ gözü çıkararak başının sol tarafım tamamen parçalamıştı. Adamcağız hendeğin yanında kan ve çamur karışımı bir gölün içinde yüzüyordu. Malko bu tuzağı kimin hazırlamış olabileceğini düşündü. Air America'nın T 28'i yoktu. Laoslular mutlaka bu işin içindeydiler. Yola doğru koştu. Ubol'un yanına vardı-

133

ğında General Khammouane'ın adamları da gelmişti. Ellerinde makinelileriyle gökyüzüne bakıyorlardı. T 28'ler geri dönebilirdi. Malko Ubol'a bakmak için kendim zorladı. Bir roket parçası yüzünün yarısını koparmış, sol bacağını ikiye bölmüştü. Taşlı yolun üzerindeki büyük kan lekesi gittikçe genişliyordu. Kusmamak için kendini güç tuttu ve Khammouane'ın adamlarının arabasına doğru sürüklendi.

*

**

General Khammouane, telefonu kapattığında Malko'ya gülümsedi. Avusturyalı o sırada tatsız bir bardak çayı içmeye çalışıyordu. — Dinlenip kendinize gelin.

Malko kendini biraz daha iyice hissediyordu. Ama ne Truong ne de Ubol bir daha asla kendilerine gelemeyeceklerdi...

— Yeni bir haber mi var?

İki saatten beri Malko, Ulusal Haberalma Merkezi'ndeki küçük odada oturmaktaydı. Özel Soruşturma Grubu, bir arabayla iki kurbandan arta kalanları toplamaya gitmişti. Laoslu general bürosundan saldırıyı düzenleyenleri bulmaya çalışıyordu. Lo Shing Laos Hava Kuvvetleri'ne emir verecek kişi değildi.

— Yeni haberlerim var, diye belirtti General Khammouane.

Telaşlı görünüyordu ve Fransızcası da buna bağlı olarak daha da bozulmuştu. Malko diken üzerinde oturuyor gibiydi.

— Nedir?

— 9. Filo'dan size saldıran iki T 28 bu
134

sabah bir emir almış. Bir grup Lao Pathet bölge halkının da yardımıyla Tourakhom'a bir operasyon düzenlemiş. T **28'lere** de o noktada kıpırdayan her' şeyi imha emri verilmiş.

— Bu emri kim vermiş?

Khammouane gülümsedi.

— Ben.

Malko yanlış işittiğini sandı. **General** Khammouane güldü.

— Bu tip operasyonlar yalnız benim emrimle olur. Yani dün olanlar gibi. **Fakat** çoğu zaman burada bulunamadığım için, emir kâğıtlarının altını imzalayıp üzerini boş bırakırım. Bunun temkinsizlik olduğunu biliyorum, ama yukardan emir aldım.

— Onları kime bıraktınız? diye sordu
Malko.

Generalin gülümsemesi devam etti. .

— Çok güvenilir bir kişiye. Bay Cy Villard'a...

Bu itiraftan sonra, General Khammouane başını önüne eğdi.

— Söylediklerinizden emin misiniz? diye sordu Malko.

— Kesinlikle. Bu tip özel görevler, CIA ile benden sorulur... Neler hissettiğinizi **çok** iyi anlıyorum, ama size gerçeği söylemek zorundaydım.

Bay Amalfi'ye son derece saygım vardı. O da birtakım şüpheli durumlar keşfetmişti... Öldü. Tıpkı sizin başınıza gelenler gibi.

— Fakat nasıl olur? dedi Malko. Amerikalı bir yüksek memur o Çinliyle nasıl işbirliği yapar? Tamamen yoldan çıkmış olması

135

lazım...

Khammouane başını salladı.

— Bay Villard'ın satılmış ya da yoldan çıkmış olabileceğini sanmıyorum. Fakat Lo Shing ondan çok daha kurnaz biri. Ya da Lo Shing, Prens Lom Savath ile birlikte çalışıyor. Lom Savath, CIA için dövüşen Meosların şefidir.

Malko Villard'ı bulup ondan açıklama

istemek için içinde duyduğu arzuyu bastıramıyordu.
Ubol'un paramparça olmuş cesedini
hatırladı ve kalbi kinle doldu. Villard'dan önce
Ngo'yu cezalandırmak lazımdı.

— Devam edeceğim, dedi. Burada ne olup
bittiğini buluncaya kadar. Bununla uğraşmak
için aylar geçse bile.

Bürosunun lambasını söndürdü ve kapıyı
açtı. Kapıyı bekleyen paraşütçü ayağa kalkarak
hemen esas duruşa geçti. Khammouane
BMW'sinin direksiyonuna geçti ve Malko ile
aralarındaki koltuğa UZÎ makineliyi koydu.

— Lyne'e gidelim, dedi Malko'ya. Orad
ilginç kişilerle karşılaşabilirsiniz. Yemekleri d
pek fena sayılmaz.

*

**

Malko'nun kini içini kemiriyordu. Laoslu
subay hiç acele etmeden Lane Xang Caddesi'ni
tırmandı. Zafer anıtına gelince yavaşlayıp
Malko'ya:

— Şu anıtı görüyor musunuz? diye sordu.

Bu Laos'un sembolüdür. Her ülke şehitlerine
bazı anıtlar diktiği için, biz de bir anıtımız
olsun istedik. Sonunda hükümet bu zafer
anıtını diktirmeye karar verdi. Hangi şehitlere

136

ve hangi zafere ithaf edeceğimizi sonra
düşüneceğiz... İnşaatı on yıl sürdü. Eğer
hükümetin verdiği çimentoların hepsi kullanılsaydı,
bu anıt şimdi Keops piramidinden çok
dahi büyük olurdu... Ama çimentolar That
Luang Mahallesi'ndeki villaların yapımına
gitti.

Yaptığı şakadan gayet memnun olan
Khammouane takın çevresinde bir tur attıktan
sonra yokuştan aşağı indi. Lyna, Mekong
kıyısında ağaçlıklı küçük bir sokaktaydı.
Zafersiz zafer anıtının hikâyesi Malko'yu
neşelendirmemişti. Cy Villard'ın rolünü
anladıktan sonra şimdi onu nasıl gafil
avlayacağını düşünüyordu. Böyle bir şeyi
yaparsa çok iyi olurdu.

*

**

Cy Villard arabasının kapısını kapadıktan
sonra giriş kapısına doğru yöneldi. Karısı
Shane kapıyı açtı. Sıcağa rağmen gri füme
nylon çorap giymişti. Üzerinde siyah muslinden
hafif bir elbise vardı. Elbisenin beden
kısmı şeffaf, etekleri genişti. Elinde bir bardak

Martini vardı ve çok neşeli görünüyordu.
— Hoş geldin, sevgilim! dedi. Saat sekizde
Rus Büyükelçiliği'ndeki akşam yemeğine
davetliyiz.

Cy Villard evrak çantasını verandadaki
koltuklardan birine bıraktı. Karısı kollarını
boynuna dolayarak onu dudaklarından hafifçe
öptü.

— Benden hoşlanmıyor musun? Oysa senin
sevdiğin şeyleri giydim...

Shane, Villard'ın gözlerinden niyetini

137

okumak için kocasına iyice yaklaştı. On yıldır
evliydim, fakat hâlâ birbirlerine deli gibi
aşkıtlar. Shane iki ayda bir Bangkok'a elbise
almaya giderdi.

Cy gayret sarf ederek gülümsemeye çalıştı.

— Çok şahanesin, dedi. Beni affet, çünkü
bugün deliler gibi çalıştım, çok işim vardı.
Kadından ayrılıp dosdoğru banyoya gitti,
soyundu, duşun altına girdi. Ilık sudan çok,
yalnız kalmaya ihtiyacı vardı. Şimdiye dek
yaptığı garip işin ağırlığını hiç bu kadar
omuzlarında hissetmemişti. Bu oyunun kuralları
hiçbir kitapta yoktu.

Bir saat önce operasyonun başarısız
geçtiğini ve Malko'nun hâlâ hayatta olduğunu
öğrenmişti.

Her zamanki gibi yine hikâye kitabına
uydurulmuştu... Çok dikkat etmesine rağmen
Villard darbeyi atlatamamıştı.

Lom Savath büyük oynamıştı. Bir gün önce
bürosuna gelmişti. Bu şimdiye dek ikinci kez
oluyordu. Lom Savath. hüngür hüngür ağlamaya
başlamıştı! Tombul yanaklarından aşağı
akan yaşlar, gerçek gözyaşlarıydı.

Hıçkırıklar arasında içinde bulunduğu
tehlikeli durumu Villard'a anlatmıştı. Lo
Shing kendisine ihanet etmiş ve arkadaşlıklarını
kötüye kullanmıştı. Çinli, US. Aid'in
deposuna anhidrid asit koyduğunu itiraf
etmişti. Buraya kadar oyunda hiçbir yenilik
yoktu: Cy Villard'ın, Lom Savath ile Lo
Shing'in arasındaki ilişkiden hiç şüphesi
yoktu: Çünkü, çok iyi anlaşılardı. Fakat bu
dlağandıydı. Lom Savath daha önce bu iş
için Lao Pathetler ile birleşmek zorunda

138

kalabileceğinden bile söz etmişti. Şantajda hiç
bu kadar ileri gitmemişti.

— Eczacı Truong, diye açıklamıştı Cy

Villard'a, beni yok edeceğine dair yemin etti.
Beni de esrar kaçakçılığına dahil edeceğini
söyledi. Kendisi şu narkotik büro ajanıyla
anlaşmış tabii.

Sonra Lom Savath randevu yerini ve saatini
söylemiş ve hiçbir şey istemeden Amerikalının
bürosundan ayrılmıştı. Yalnızca elini sıkmış ve
"elveda" demişti. Sonucu Cy Villard'a
bırakmıştı. Vientiane CIA yetkilisi yalan dolan
dolu bu laf salatasının anlamını pekâlâ
anlamıştı: Lo Shing ile Lom Savath kendilerini
rahatsız eden iki kişiden kurtulmak istiyorlardı.
Bunlardan biri Teşkilat'ın bir ajanıydı.
İşin kötüsü Prens Lom Savath hiç düşünmeden
Lao Pathetler ile birleşebilirdi.

Cy Villard, Na-Hai-Dio'daki bürosunda
tek başına oturup bu sorunu üç saat boyunca
düşünmüştü. Meslek tecrübesi ona toplum
çıkarlarında bir kişinin hayatının önem
taşımadığını öğretmişti. Oysa görevi Vientiane'da
komünistlere karşı savaş vermektir.
Bürosundan çıkmadan önce Kraliyet Hava
Kuvvetleri Genel Müdürlüğü'nü telefonla
aramıştı. Tam yirmi dört saat önce.

*

**

Sıçrayarak kulak kabarttı. Duşun sesi
yüzünden kapının çalındığını duymamıştı.
— Cy, ne yapıyorsun? diye seslendi Shane.
Yarım saatten beri banyodasın. Geç kalacağız.
Amerikalı suyun altından çıkıp bağırdı:

139

— Geliyorum.

Silkelenip kurulanmaya başladı. Aynı
kolaylıkla beynini de yıkayabilmeyi ne kadar
çok isterdi. Hele Truong'un Lo Shing'in elinde
olduğunu Lom Savath'dan öğrendikten sonra.
Ayrıca operasyonun hedefi Malko Linge
hâlâ sağdı ve yakında Villard'a kadar
ulaşacaktı.

140

XVI. BÖLÜM

Lyne'deki akşam yemeği Malko'yu biraz
rahatlatmıştı. Geç saate rağmen, hediyelik
eşya satıcıları hâlâ yerlerde oturuyorlardı.
Tam yanlarından geçerken ısrarlı ve etkili bir
ses Malko'yu çağırdı.

— Bayım, bayım, gelin bir de benim
mücevherlerimi görün.

Gümüş Meos kolyeleri bulunan bir tezgâhın
başında çömelmiş bir adam duruyordu.

Bu Ngo idi.

Malko donakaldı. Bu Vietnamlı gerçekten de çok cüretkârdı! Malko'nun eli kemerindeki silahın kabzasına gitti. Ngo kafasına bir kurşunu hak etmişti. Vietnamlı, Malko'nun davranışını gördü, ama kıpırdamadı.

— Bayım, diye tekrarladı, mücevherlerime bakın.

Malko yaklaştı. Vietnamlı yüzü Malko'ya dönük olduğu halde duvara yapıştı. Ter içindeydi, yüz hatları gergindi.

— Beni zorladılar, diye mırıldandı. Eğer size haber verseydim beni öldürürlerdi.

— Truong'u öldürtmek mi istiyordunuz? dedi Malko.

Vietnamlı başını salladı:

— Hayır, hayır, yemin ederim, onu nasıl olsa öldüreceklerdi. Sizi, sizi öldürmek

141

istiyorlardı.

Yalvararak ve ağlayarak tir tir titriyordu.

— Ubol öldürüldü, dedi Malko.

Vietnamlı duvara biraz daha yapıştı. Acemi bir örümceğe benziyordu. Yüzü Malko'nünkinde birkaç santimetre uzaktaydı.

— Onun için geldim, diye fısıldadı. Bir şeyler biliyorum.

— Ah, hayır, dedi Malko. Şimdiye dek size iki kez inanmak gafletinde bulundum.

Laoslunun pis eli gömleğine uzandı.

Yalvaran bir ses tonuyla:

— Bayım, bana inanmalısınız, dedi.

— Ne biliyorsunuz?

Ngo, Malko'yu daha yakına çekti, öyle yavaş fısıldıyordu ki, Malko onu zor işitiyordu.

— Onların neden korktuklarını biliyorum, diye fısıldadı.

— "Onlar" kim?

— Lo Shing, prens ve Amerikalı arkadaşları.

Lo Shing, Altın Üçgeni'nin tüm mahsûlünü satın aldı. Şimdi kuzeyde bu mahsulü eroine

. çevirmekle meşgul. Gece gündüz çalışan jeneratörler getirtti. Bir hafta sonra bütün eroini satmaya başlar. On ton var.

— On ton mu?

— Hışt.

Ngo boş bahçeyi inceledi.

— On ton, diye tekrarladı. Eminim. İnanın bana.

Malko şaşırılmıştı.

— Nerede?

Vietnamlı kafası karışmış gibi ifade takındı.

Ümitsiz bir tebessümle sarı dişlerini

142

gösterdi.

— Tam olarak bilmiyorum, dedi. Ban-Houey-Sai'nin kuzeyinde. Bana sadece Lo Shing'in Çinlilerle bir anlaşma imzaladığım ye rafineriyi iki yüz kişinin beklediğini söylediler. Birkaç gün sonra çok geç olacak. Eroin gitmiş olacak. Uçaklarla, teknelerle ve kamyonlarla. Jeneratörleri sökecekler, gelecek yıla kadar bir daha hiçbir faaliyet olmayacak.

— Bir çaresine bakacağım, dedi Malko.

Vietnamlı duvardan ayrıldı.

— Güle güle, bayım! Bir şeyler yapmaya çalışın.

Mücevherlerini kare biçiminde bir keten parçasının içine topladı, koltuk değneklerini aldı ve basamaklardan aşağıya yavaş yavaş inmeye başladı, karanlığın içinde kayboldu.

143

XVII. BÖLÜM

Yeşil neon ışıkları içindeki Lane-Xang Bar'ı bomboştu. Yalnızca mini etekli barmen kızlar vardı.

Ngo'nun itirafları Malko'nun beyninin içinde dönüp duruyordu. Bunun ne kadarına inanmalıydı? Ngo'nun söyledikleri Malko'nun bildiklerini tutuyordu. Lo-Shing'in bu kadar çok asetik asit getirtmesinin nedeni belli olmuştu. Malko'yu bir tek kişi aydınlatabiliyordu: General Khammouane.

Ilık birasını bırakıp salonun dibindeki telefon kulübesine gitti. Laoslu general özel numarasını daha önce kendisine vermişti.

*

**

Malko, farlarının ışığında kavşakta duran BMW'yi görünce durdu. Khammouane arabasından inerek ona doğru geldi.

— Karşınıza çıkmasam beni asla bulamazdınız, dedi.

General, That Louang'ın batısındaki toprak yolun sonunda Amerikan Hastanesi'ne yakın bir yerde oturuyordu. Burası Vientiane'ın kuzey sınırındaydı. Beş dakika sonra Malko kendini Avrupa stilinde döşenmiş bir salonda buldu. Yukardan çocuk sesleri geliyordu. Malko ona Ngo ile karşılaşmalarını anlattı.

144

Khammouane da şaşkın görünüyordu.

— Gerçeğe çok uygun, dedi. Lo Shing tüm

mahsulü alabilecek güçtedir. Tehlikeyi atlatmak için harcadığı çabanın nedeni buymuş demek.

— O rafineriyi mutlaka bulmalıyız.

Laoslu eliyle kısa saçlarını sıvazladı.

— Bu olanaksız. Tayland'da Me-Sai'de bir rafineri tam üç yıl işledi ve asla yerini öğrenemedik. Hep تنها yerleri seçiyorlar. Orası yolu olmayan ulaşılması güç bir bölgedir. Zamana ve helikopterlere ihtiyaç var. Bunların hiçbiri bizde yok...

— Fakat, diye karşı çıktı Malko, siz kaçakçılığı önlemekle görevlisiniz. Helikopter isteyebilirsiniz. Zaten sizin adınıza helikopter isteme yetkim var.

— Elbette, dedi Khammouane. Fakat Laos Ordusu'nun sadece birkaç helikopteri var, onlarla da ancak savaşıyorlar. Air America'nın ise hiç helikopteri yok.

— Ngo bu kadarını öğrendiğine göre, belki sizin adamlarınız daha fazla bir şey öğrenebilirler. Laoslu üzgün üzgün baş:m salladı.

— Sanmam, iyi mevzilenmişler. Sizin de kendi gözlerinizle gördüğünüz gibi esarcılar çok temkinli davranıyor... Lo Shing'i lokma lokma doğrasanız tek kelime bile söylemez. Şu Lom Savath ödleğinin ise dokunulmazlığı var. Bana karşı bile. Eğer onu sorguya çekmeye kalksam başım belaya girer. Bunu bildiği için karşı çıkacaktır.

— O halde yapacak hiçbir şey yok, dedi acı acı Malko. Kuzeyde bir yerde on ton eroin

145 bulunduğunu biliyoruz ve elimiz kolumuz bağlı oturuyoruz.

General Khammouane sigarasından bir nefes çekti. Malko Laoslu generalin sinirli, güçsüz ve huzursuz olduğunu farkettiler.

— Olmuyor, diye itiraf etti. Bize bir mucize gerek.

Malko, oğlunu boş yere feda eden Frank Thorpe'u aklından geçirdi ve Villard'a gidip onunla erkek erkeğe konuşmayı düşündü. Sonra, Vientiane CIA şefini koruyan gizli fedailerini hatırladı.

— Bir mucize yaratmaya çalışacağım, dedi ayağa kalkarken.

— Bir fikriniz var mı?

— Tam anlamıyla çılgın bir fikir!

General Khammouane ısrar etmedi. Malko'yu

arabasına kadar geçirdi. Ellerinde otomatik tüfekleriyle dört paraşütçü karanlıkta nöbet tutuyorlardı.

Purple Porpoise'ın kapısını açar açmaz Malko'nun yüzüne müthiş bir gürültü çarptı. Bar, maaşlarını yeni alan CIA pilotlarıyla tıklım tıklım doluydu. Cynthia masa masa dolaşıyordu. Üzerinde siyah ipekten basit bir elbise vardı. Elbisenin bütün özelliği vücudunu sararak güzelliğini ortaya çıkar maşıydı. Malko 'yu görünce yüzü bir tebessümle aydınlandı ve konuklarını bırakıp genç adama doğru ilerledi.

— Beni terkettiğini sanmıştım, dedi.

Votkan seni bekliyor. ,

Malko buzlu votkasını hazırlarken onu
146

hayran hayran izledi. Kulaklarında hâlâ T 28'lerin makinelileri çınılıyordu. Bakışları karşılaştı. Altın rengi gözlerde yeşil lekeler farkedilen Cynthia usulcacık sordu.

— Ne var?

Malko güçlkle gülümsedi.

— Confucius'un intikamını almaya hâlâ kararlı mısın?

147

XVIII. BÖLÜM

Lom Savath asil bir kıpırdanışla başını yana çevirdi, bakışları birkaç metre ötede mavi ipeklere bürünmüş yuvarlak kalçalara takıldı. Cynthia yan masadaki Amerikalılarla gevezelik etmek bahanesiyle sırtını prene dönmüştü. Üzerinde mini bir elbise vardı. Beline bağladığı kalın kemerle elbise daha da kısalmıştı. Bacaklarının tamamen açıkta olmasından hiç rahatsız değildi. Eteklerini biraz daha açarak hafifçe kıpırdayınca Lom Savath'in ağzı anında kupkuru kesildi. İnsanın bir kadını bu kadar çok istemesi mümkün değildi.

Purple Porpoise çok kalabalıktı, ama yine de Cynthia prene barın tam karşısına düşen giriş kapısının yanındaki masayı vermişti. Lom Savath tüm,ayıpları göze alarak Cynthia'nın kalçasını okşamak için elini uzattı. Genç kadın arkasına dönüp alaycı bir tebessüm gönderdi. Çılgına dönen Laoslu heyecanlı gözlerini kırpiştırdı.

— Çok düşünceli görünüyorsunuz, dedi

Cynthia. Ne düşünüyorsunuz?

Lom Savath'ın kafası çok meşguldü.
Gözlerini Cynthia'nın kendisini tahrik eden
güzel vücudundan güçlkle ayırdı. ve içini
çekerek:

148

-Size deli gibi aşık olduğumu pekâlâ
biliyorsunuz... dedi.

Kibarca adamın karşısına oturdu. Bacak
bacak üstüne atınca prens gözlerini kapatmayı
tercih etti. Adamın heyecanı o kadar belliydi
ki, genç kadın gülmekten kendini alamadı.

Eğilip prensin kulağına:

— Sakin olun, aksi halde tıpkı liseli
oğlanlar gibi bana bakarak...

O kadar yaklaşmıştı ki, sarı saçları adamın
yüzüne değiyordu. Bacağı bacağına yaslanmıştı.
Sesinde alaycı bir ifadeden başka, bir de
samimiyet seziliyordu.

Barın öbür tarafından kendisini çağırın
müşteriye cevap bile vermedi.

— Eğer isterseniz, dedi Lom Savath, sizi
Vientiane'ın en zengin kadını yaparım.

Cynthia'nın dudakları masum bir tebessümle
aralandı.

— Bunun için ne yapmam lazım?

Lom Savath'ın bakışları değişti.

— Pekâlâ biliyorsunuz.

Cynthia neşeli bir kahkaha attıktan sonra
ayağa kalktı.

— Şaka yapıyorsunuz, prens. Beni o kadar
çok istemiyorsunuz ki!

—Çok ciddiym,dedi prens.Her şeyi vereceğim...

Cynthia'mn mavi gözlerinden bir ışık geçti.

— Beni şımartıyorsunuz, dedi. Bu durumda
size bir şans tanıyacağım.

Lom Savath bayılmak üzere olduğunu
hissetti.

— Meksika pokeri oynayacağız, dedi
Cynthia.

149

— Kaça?

— Kazanırsam, ağırlığımca gümüşe karşılık...

Bir saniye için Laoslunun gözlerinde
arzunun yerini açığözlülük aldı. Gözleriyle
Cynthia'nın ağırlığını ölçtü. Fakat ona karşı
duyduğu istek sonsuzdu.

— Tamam, dedi usulca.

Cynthia salona dönerek el çırpıttı.

— Beyler, dedi, biraz susun! Prens Lom
Savath beni pokerde kazanmak için şansını

denemeye karar verdi. Ağırılığımca gümüş
külçeye karşılık....
Müthiş bir alkış koptu. Cynthia gidip
bardan bir deste kâğıt alarak masaya döndü.
Kutudan kartları çıkardı ve Lom Savath'a
uzattı.

— Tek bir el, diye belirtti.

*

**

İnsan kendini Las Vegas'da zannediyordu.
Tüm pilotlar birbirleriyle iddiaya tutuştular.
Bütün müşteriler Lom Savath'ın masasının
etrafına toplanmıştı. Adam kartları karıştırıp
kesmesi için Cynthia'ya verdi. Sonra büyük
bir ölüm sessizliği içinde iki kart dağıttı.
Cynthia bir sinek dokuzlusu çevirdi. Prens
ise bir pik ruası.
İkinci dağıtımda Cynthia bir sinek valesi
Lom Savath ise bir karo yedilisi dizdiler.
Sonra yavaşça Cynthia bir sinek onlusu
koydu masanın üzerine. Rengi atan prens bir
kupa sekizlisi ilave etti oyununa.
Dağıtmak için tek bir kart kaldı.
150 Cynthia dudaklarında garip bir tebessümle
tereddüt etti ve önüne bir sinek sekizlisi
koydu.

Fısıldaşmalar oldu. Tek bir karta kadar
aynı renkti. Cynthia'mn kartlar üzerindeki
hakimiyetini herkes bilirdi... Lom Savath
karmakarışık bir halde ikinci ruasını koydu.
En iyi ihtimalle bir üçlü elde edecekti.
— Sıra sizde, dedi titrek ve boğuk bir sesle.
Cynthia yavaşça son kartı da çevirdi: Bir
karo altılısı. Değişik renkte. Bir sevinç
çılgılığıyla, Lom Savath bir kupa ruasını
masanın üzerine attı.

Cynthia'mn ağzı hafif bir tebessümle
buruştu.

— Kazandınız! dedi. Ağırılığımca gümüşü
alamayacağım.

*

**

Lom Savath cevap bile veremedi. Kalbi
göğsünden dışarı fırlayacak sandı. Bu olanaksızdı.
Hemen Cynthia'mn üzerine atlamak
istiyordu. Alkışlar ve tezahüratlar arasında
ayağa kalktı.

— Arabam dışarda, diyebildi güçlkle.

Cynthia kaşlarını çattı.

— Fakat, sevgili prensim, beni ne yerine
koyuyorsunuz siz?

*

**

Çelimsiz siyam kedisi mırıldanarak Malko'nun kucağına atladı. Genç adam kedinin yumuşak tüylerini zevkle okşadı. Cynthia'mn evi tamamen sessizdi.

Planını genç kadına açıklamak ve onun

151

yardımını istemekle iyi edip etmediğini düşündü.

Hakkında hiçbir şey bilmiyordu. Oyunda kazanabileceği serveti kaçırmamak için Lom Savath'a her şeyi anlatabilirdi pekâlâ. Bu durumda pabucunu pahalıya öderdi...

Kaderine boyun eğerek, votka bardağını kendine doğru çekti ve insan bir kez ölür dedi. Kedi burnunu Malko'nun eline sürttü ve daha kuvvetli mırıldadı. Sanki onu teskin etmeye çalışıyordu.

*

**

Lom Savath tüm hayallerinin yıkıldığını sandı. Gözleri yuvalarından fırlayarak, itiraz etti.

— Fakat siz kaybettiniz!

Cynthia soğuk soğuk sırttı.

— Belki de beni yerinde ve anında kullanmak istersiniz, mesela burada barın zemininde, diye iğneli iğneli konuştu. Prens başını salladı.

— Benim evime gidiyoruz.

— Hayır, benim evime gideceğiz, dedi sakın sakın Cynthia. Bu akşam saat on birden sonra sizi bekleyeceğim.

— Fakat ben geç vakit dışarı çıkmasını sevmem, çok tehlikeli olur.

— O halde, siz kaybedersiniz.

Genç kadın barın kapısını açmıştı. Lom Savath'ın Mercedes'i hemen yanaştı. Arabanın sol kuyruğunun üzerinde Laos amblemi olan kırmızı zemin üzerinde üç beyaz fil vardı.

Cynthia öpmesi için adama elini uzattı.

— Görüşmek üzere, dedi kesin bir ses tonuyla.

152

*

**

— Eğer gerekirse beni bütün gece burada bekleyeceksin, diye emretti Lom Savath. Mercedes, Cynthia'nın evinin önünde durmuştu. Evde ışık görünce prensin kalbi hafifçe çarptı. Genç kadın sözünü tutmuştu. Onu bekliyordu.

Kurşun geçirmez çelik yeleğinin de verdiği ağırlıkla güçlkle arabadan indi. Sonra tahta merdivenleri çıktı.

Kapıyı çalmasına gerek kalmadan Cynthia açtı. Mini elbisesini çıkarıp yerine daracık şeffaf uzun bir elbise giymişti. İçinde çamaşır olmadığı belliydi.

Bu durum Lom Savath'a iyi bir işaret olarak görüldü. Kendi kendine bir mutluluğun tek başına gelmediğini düşündü. Lo Shing operasyonundan kazanacağı o küçük servet ile birlikte bedavaya elde ettiği Cynthia-.

— Sizi bekliyordum, dedi Cynthia.

Prens içeri girebilmesi için kenara çekildi.

Lom Savath geçerken Cynthia'nın yuvarlak ve biçimli kalçasını okşamadan edemedi. Oda büyük sarı bir lambayla aydınlatılmıştı. Prens hemen çelik yeleğini çıkartarak bambu koltuklardan birinin üzerine koydu. Hava ılıktı.

Kendini alçak bir divanın üzerine bıraktı, Cynthia gelip başına dikildi. Terlememek için saçlarını tepesinde bir topuzla toplamıştı.

Fakat pek sakın görünmüyordu. Adam kadını elinden tutup kendine doğru çekince itiraz etmedi. Fakat onu öpmek isteyince başını yan tarafa kaçırdı.

— Ne var? diye karşı çıktı prens. Bana söz
153

vermişsiniz.

Genç kadının gözleri, tavadaki ağına tırmanmakta olan küçük bir örümceğe takılmıştı.

— Evet.

— O halde?

— O halde, dedi Cynthia, acil ve önemli bir sorun var...

— Fakat daha ne istiyorsun? diye sordu

Lom Savath sinirlenerek.

— Çok basit bir şey, dedi Cynthia rahatlıkla. LoShing'in kuzeydeki eroin rafinerisinin yerini. Sizden çıktığını hiç kimse bilmeyecek.

Lom Savath kafasına yıldırım düştü sandı.

Cynthia Narkotik Büro ile işbirliği mi yapıyordu?

Kalkmak istedi, ama Cynthia onu kolundan tuttu. Paniğe kapıldı ve kadına karşı duyduğu isteği unuttu.

— ihanet etmek o kadar güç mü? diye sordu Cynthia usulca.

Lom Savath bir küfür savurdu. Lo Shing'e

tehlikeyi bildirmeliydi. Yüzbinlerce dolar tehlikedeydi.

Bu kız bir yıldı! Ama, hâlâ çok güzeldi.

Oysa, onun bir anda çirkinleşeceğini sanmıştı.

Hafif bir tebessümle yüzü buruştu.

— Neden bahsettiğinizi bilmiyorum. Fakat madem ki sözünüzü tutmuyorsunuz, ben gidiyorum.

— Soruma cevap vermedikçe buradan çıkamazsınız, dedi Cynthia.

Lom Savath yerinden kalkmaya çalıştı, ama
154

genç kadın onu kanepenin üzerine itiverdi.

Cynthia sportmen vücutluydu ve kasları da kuvvetliydi.

Prens mırıldandı:

— Bırakın beni, bunun intikamını alacağım.

— Hemen konuşmanız gerek, dedi Cynthia kurnazca, yoksa size işkence etmek zorunda kalacağım.

Laoslu bir türlü inanamıyordu! Fakat genç kadın son derece ciddi görünüyordu. Birden, Cynthia'nın çekici dudaklarına rağmen, ne kadar sert olduğunu far ketti.

— Bunu yapamazsınız! diye itiraz etti.

— Zaten siz kendiliğinizden çıkmadıkça, şoförünüz içeri gelip sizi almayacaktır, dedi. Sizi konuşturmak için çok zamanımız var bizim.

— Bizim mi?

— Evet, dedi Malko odanın kapısını açarak.

Lom Savath, sağ elinde tabanca tutan sarı saçlı adama korkuyla baktı. Bu bir kâbus olmuştu. Onun kim olduğunu hemen anladı.

— Prens Lom Savath, dedi beyaz adam mükemmel bir Fransızcayla, sizi bekleyecek fazla zamanımız yok. Ve o bilgiye çok ihtiyacım var. Sizi konuşturmak için hiçbir şeyden kaçınmayacağım. Bu tip metotlardan nefret etmeme rağmen...

Cynthia araya girdi:

— Başlangıç için şu koca domuzun önünde sevişebiliriz. Kalbi buna kesinlikle dayanamaz. Malko Cynthia'nın bunu rahatlıkla yapabileceğini biliyordu. Fakat bu pek kesin bir

155

yöntem değildi.

— Konuşmayı kabul ediyor musunuz? diye sordu Malko.

Divanın üzerinde büzülmüş yatan prens üç

katlı çenesini salladı. Cynthia'nın elleri anında adamın bileklerini kavradı. Bu kadında müthiş bir kuvvet vardı.

— Bu gece sizin için çok tatsız geçecek, dedi soğuk bir ses tonuyla.

156

XIX. BÖLÜM

Malko bardağındaki buzlu votkayı bir dikişte içip bitirdi. Yapacağı şeyi düşünmeden, robot gibi hareket etmek istiyordu.

Lom Savath'ın kesik kesik nefes alışı, tahammül edilmesi güç bir gürültü meydana getiriyordu. Adama bakmak için oldukça büyük bir çaba sarfetti. Laoslu prens yirmi dakikadan beri yalvarıyordu. Şoförü ise Cynthia'nın evinden birkaç metre uzaktaki Mercedes'in içinde uyukluyordu.

İriyarı prens elleri arkadan bağlı olduğu halde tıpkı çengele asılı bir öküz gibi baş aşağı sarkıyordu. Düğümleri büyük bir ustalıkla Cynthia bağlamıştı. Prensın ayak bileklerini bağlayan ip odanın tam ortasındaki kirişe asılıydı. İki kişi, yüz elli kiloluk Laosluyu asmakta oldukça güçlük çekmişlerdi. Bu fikir Malko'dan çıkmıştı. O da bu yöntemi Budha rahiplerinin baykuşu asma biçimlerinden ilham almıştı... işin prensibi aynıydı.

Bu Lom Savath ile Malko'nun arasında bir poker düellosuydu. Acımasızca tırnaklarını sökmekle adamı dövmek arasında bir türlü karar verememişti.

Fakat şu an, prens konuşmayı kabul etmiyordu. Zorlukla ve düzensiz bir şekilde nefes alabiliyordu. Cynthia ayağa kalkarak

V 157

ona doğru gelip karşısına dikildi. Elleri belinde, elbisesinin kumaşı o mükemmel vücudu sarmış haliyle erişilmezdi. Mavi gözleri Laoslunun gözbebeklerini izliyordu. Biraz eğlenmek için adamı hafifçe itti, prens saat sarkacı gibi sallanmaya başladı.

— Dev bir jambona benziyor, diye belirtti.

Bana göre ölümü pek uzak değil...

Malko, adamın morarmış yüzüne, kızarmış ve dışarı fırlamış gözlerine baktı. Yakında ölebilirdi. Bu da bir işe yaramazdı. Yere çömelerek Lom Savath'ın nabzını tuttu. Nabzı 150 ile 200 arasında atıyordu. Malko endişelendi.

— Konuşmak istemiyor musunuz?

— Beni çözü, diye inledi Lom Savath.
Konuşacağım, yemin ederim...
Cynthia'nın mavi gözlerinde tehlikeli bir ışık parlıyordu.

— Ona pek dürüst davranmadım, diye mırıldandı.

Yavaş bir ritimle elbisesinin fermuarını açtı. Omuzlarını silkeleyince elbisesi olduğu gibi aşağı indi ve çıtırçıplak kaldı. Bu haliyle prensin etrafında dolandı, çok eğleniyordu. Lom Savath mosmor olmuştu. Gözleri yuvalarından fırlayacak gibiydi, ağzından sürekli salyalar akıyordu. Malko kaşlarını çattı.

— Prens, dedi. Az sonra hiç kimse sizin için bir şey yapamayacak.

— italyan misyonerin yanında... Ban-Houey-Sai...

— Hangi misyoner? Ne demek istiyorsunuz?
158

Lom Savath birkaç saniye cevap vermeden nefes alıp verdi. Sonra inledi.

— Konuşacağım, yemin ederim. Fakat beni çözü. Öleceğim.

Malko adamın yüzünü inceledi. Prens ölümdön kurtulabilmek için her türlü yalanı uydurabilirdi. Anlamsız birkaç kelimeyle Malko'nun ağzına bir parmak bal verebilirdi.

— Size inanmıyorum, dedi. Önce konuşun.
Lom Savath'dan boğuk bir inilti çıktı.

— Rafineri 17. kilometrede, Mekong'u çıkarırken. Ban-Houey-Sai'nin kuzeyinde. Tam yanında bir italyan misyoner yaşıyor. Fakat siz...

Sesi bir hıçkırıkla kesildi. Sonra mırıldandı:

— Çabuk, çabuk...

Sonra ağzı açıldı ve öylece kalakaldı, gözleri döndü. Bayılmıştı. Malko adamın gözlerinin kanlanmış olduğunu farketti. Aceleyle ipi çözdü ve prensin vücudu yere düştü. Laosluyu sırtüstü yatırdı. Gözleri kıpkırmızı olmuş, nefesi zayıflamıştı, ağzı açıktı.

Cynthia sakın sakın giyindi.

— Bu ihtiyar bir kriz geçirdi, diye belirtti.

— Bir doktor çağırmak gerekir, dedi

Malko.

Mavi gözler sitemle ona baktı.

— Bir doktor mu? Ne yapmak için? Onu şoförüne teslim edeceğim ve benimle sevişirken

kriz geçirdiğini söyleyeceğim.

— Hayır, onun biraz daha konuşmasını istiyorum, dedi Malko.

Cynthia omuzlarını silkti.

— Peki, bir doktor getireceğim. Yüz metre 159

ilerde oturuyor...

— Fakat şoför...

— Mutfaktan çıkarım. Hiçbir şey görmez.

Cynthia hemen odadan çıktı.

*

**

Laoslu yaşlı doktor başını salladı ve ayağa kalktı.

— Onu hastaneye nakletmek gerek, dedi.

Kılcal damar patlamasıyla beyin kanaması geçirmiş.

— Konuşabilecek mi? diye sordu Malko.

Doktor başını salladı.

— Bilmiyorum. Belki birkaç saat sonra, belki birkaç gün sonra. Ya da asla.

— Peki, onu hastaneye götüreceğiz.

Cynthia doktorun cebine iki bin kip koyup onu mutfak kapısından usulca dışarı çıkardı.

Genç kadın Lom Savath'ın yerde yatan çıplak vücuduna tiksinererek baktı. Tıpkı bir balınaya benziyordu. Küsmüştü ve bakışları sola kaymıştı. Sanki kapıyı kolluyordu.

Cynthia:

— Artık gitmelisin. Şoföre haber vereceğim, dedi.

Kollarını nazikçe Malko'nun boynuna dolayarak onu öptü.

— Bir gün, bir psikiyatra gideceğim ve sonra gelip seni bulacağım...

Malko çıktı. Dışarda sıcak hava omuzlarına çöktü. Şimdi hemen işi tamamlaması gerekiyordu.

Lom Savath'ın bir süre daha konuşmaması için dua etti.

Ertesi sabah ilk iş olarak General Khammouane'a gidip durumu açıklayacaktı. Laoslu

160

general bu operasyon için ona kanuni olanakları sağlayabilecek tek kişiydi.

*

**

General Khammouane Malko'yu hem dinliyor hem de not alıyordu. Avusturyalı genç adam İtalyan misyonerden söz edince başını kaldırdı.

— Daha önce de bu misyoner bir kez bir

kaçakçı uçağının yanlışlıkla kendi arazisine indiğini ihbar etmişti. Orada bir rafineri inşa etmiş olmaları çok normal. En iyi ürünlerin bulunduğu yere çok yakın.

Generalin bürosu dökük badanası ve eski püskü mobilyalarıyla hâlâ içler acısı durumdaydı, içtiği çaya gelince, bir Laoslunun kirli çorabı ile süzüldüğü kesindi...

Malko'nun içi içini yiyordu.

— Ne yapacaksınız? diye sordu. Bu kaçakçılığa kesin bir darbe indirebilirsiniz. Sanırım bundan sonra da CIA Meosların işlerine bir daha burnunu sokmaz. General Khammouane gülümsüyordu, ama gözleri çok ciddiye.

— Hiç, dedi üzgün bir ifadeyle.

Malko şaşkın gözlerle Laoslu generale baktı. Oysa Khammouane ne satılmış biriydi, ne de alçağın teki.

— Alay mı ediyorsunuz?

— Böyle büyük bir operasyon için oraya yanında en az yüz adam götürmem gerek. Ngo size rafineriyi Kuomintang Çinlilerinin koruduğunu söylemiş. Oraya çok yakın bir köyde beş bin Çinli var... Ellerindeki otomatik silahları kullanmak için de hiç çekinmezler.

161

Paraşütçülerimi Ban-Houey-Sai'ye kadar götürebilmem için birkaç uçağa ihtiyacım var. Bu uçakları da ya Hava Kuvvetleri'nden ya da Air America'dan isteyebilirim. O zaman da, bu operasyonun nedenini sorarlar bana. Ben de söylemek mecburiyetinde kalırım. Taktik havacılığın şefi General Boum Sak, altı ay önce kırk beş kilo esrarla yakalanarak tutuklandı. Lo Shing'in iyi dostudur... Air-America'nın idarecisi Bay Villard'a gelince, **onun** karakterini siz de biliyorsunuz... Bizi ya **bir** tuzakla karşılayıp suçu Lao Pathetlerin üzerine atacaklar, ya da zaman kazanmaya çalışacaklar. Oraya gittiğimizde de hiçbir şey bulamayacağız tabii... Eğer özgür olabilseydim, paraşütçülerimle bu çok kolay olurdu. Malko başını salladı.

— Fazla üzülmenize gerek yok. Başka bir yol bulmalıyız.

General birdenbire, aklına bir fikir gelmiş **gibi** bir dosyayı karıştırmaya başladı, içinden karton bir fiş çıkardı.

— Bu sabah Saygon'dan Joe Positano

adında biri geldi, dedi. İnterpol onun Çin Mafyası ile ilişkili olarak esrar kaçakçılığı yaptığını ihbar etti. Vientiane'a neden geldiğini merak ediyordum; şimdi anlıyorum. Saygon payını almaya gelmiş olmalı...

Malko dikkatle dinliyordu. Aklına bir fikir gelmişti.

— Eğer resmen olmuyorsa, dedi, acaba bana kişisel olarak yardım edebilir misiniz?

Khammouane gülümsedi:

— Bunun için üniformamı terketmeye hazırım. Ülkemin yardımı ihtiyacı var.

162

Alçaklara ve satılmışlara karşı mücadele ettiğimizi komünistlere göstermeliyiz.

— Saygon'a gitmem gerek, dedi Malko.

Gizlice ve hemen. Yokluğum sırasında Positano denilen herifin Vientiane'dan hiçbir yere ayrılmaması gerek.

— Saygon işi kolay, dedi Khammouane. Bir şeyler ayarlarım. Kafanızda neler döndüğünü anlıyorum. Fakat bu delilik: Kesin bir ölüme gidiyorsunuz.

— Positano daha önce de Vientiane'a geldi mi?

Laöslu başını salladı.

— Sanmıyorum. CDN'de onun hakkında hiçbir şey yok.

— Bu iyi işte, dedi Malko. Saygon'a ne zaman gidebilirim?

General Khammouane telefonunun ahizesini kaldırdı.

— CIC uçağında size bir yer ayırtacağım.

*

**

Malko, uçağın motor gürültüsünden korunmak için kulağına tıktığı pamuklan çıkardı. Pamuklan uçak kalkarken şekerlerle birlikte dağıtıyorlardı...

Than-Son-Nut'un güneşi o kadar etkiliydi ki, sanki havaalanının zemini altında kazan kaynıyordu. Bir düzine kadar helikopter pilotu araçlarının altına uzanmış dinleniyorlardı. Her adım atışında Malko sanki bir kilo zayıflıyor gibiydi. Çok zamanı yoktu. Geldiği Stratocruiser, iki saat sonra birkaç diplomatı alarak geri dönecekti. Tanrıya şükür, Amerikan Ordusu'nun Saygon'da büyük ve modern bir haberleş-

163

me merkezi vardı.

İki Amerikan askerinin nöbet tuttuğu bir

kapının önüne geldi. Bina dikenli teller, kum torbaları ve çimento fiçileriyle çevriliydi. Dama hafif toprak yerleştirilmişti. Binanın cephesinde büyük bir tabela vardı:MACV AIR FORCE COMMAND.

Nöbetçi asker Malko'nun yolunu keserken, kulakları sağır eden bir gürültüyle bir sürü Fantom havalandı.

Gürültü kesilince, Malko:

— General Trim'i görmek istiyorum. Beni bekliyor, dedi.

Asker telefonla soruşturmasını yaparken Malko havaalanını inceledi. Burada her saniye inip kalkan uçaklarla zenginler savaşı vardı. Nöbetçi asker, dışarı çıktı ve son derece saygılı bir şekilde:

— General sizi bekliyor, bayım, dedi. .

*

*#

Joe Positano sıçrayarak uyandı. Odasının kapısı vuruluyordu. Korsikalı hemen yanındaki masanın üzerinde duran 45'ligi kaptı ve bir sıçrayışta ayağa kalktı.

Birden nerede olduğunu hatırladı ve silahını bırakarak kalın ve keskin bir sesle bağırdı:

— Tamam!.. Tamam!..

Çabucak giyindi. Randevu saat 6.30'da Air Arcrica'daydı. Bütün bildiği buydu. Ve bir de, ketidisini götürecektir olan pilotun adı: Mark.

Adamın gerçek adının bu olmadığına emindi. Saygon'a geri dönmek için sabırsızlanıyordu.

Sekiz aydan beri Çinli bir kızla yaşıyordu. On sekiz yaşındaki bu kız çok çekici, 164

hercai, duygusal, zor bir kızdı. Fakat Joe onun saten gibi yumuşak ve parlak derisini okşamaya başlayınca, onun tüm yalanlarını, edepsizliklerini unutuveriyordu. Elini kolunu sallaya sallaya sakın bir şekilde dönecekti. Çünkü mal daha sonra arkadan karmaşık yollarla gelecekti.

Tabancasını gömleğinin içine kaydırdı.

Beyaz ceketini ile siyah kenarlı şapkasını giydi ve odasının kapısını özenle kapattı. Koridorlarda hiç kimsecikler yoktu ve karnı da acıkmıştı.

Holde de durum aynıydı. Danışma masasında bir delikanlı uyuklamakla meşguldü. Korsikalıya bakmadı bile. Joe dışarı çıkınca ılık ve nemli havayı içine çekti. Bütün gece yağmur yağmıştı. Muson yağmurlarıydı bunlar.

Birden, dünden haber verdiği taksinin

gelmemiş olduğunu farkettili. Çantası kolunun altında, delikanlıya seslendi.

— Taksi nerede kaldı, domuz herif?

Çocuk anlamsız gözlerle baktı.

— Yok taksi. Çok erken.

Uykusuna yeniden devam etti. Joe, silahı elinde çocuğu tehdit eder gibi ilerledi. Fakat hemen anladı: Bu hiçbir işe yaramazdı. Kendisine daha önce de bu gibi davranışlarda bulunmaması tembih edilmişti. Bu, sodalı konyak kadar tehlikeliydi.

Sorun havaalanına ulaşmaktı. Çantasını sallayarak Fangum Köprüsü'ne doğru yola koyuldu. Sinirinden deli gibiydi. Dün taksirye peşin olarak beş yüz kip verdiğiine pişman oldu. Herif esrarı çekmiş, şimdi horul horul uyuyor olmalıydı. Yüz metre gitmemiştii ki, arkasında bir motor sesi duydu.

165

Geriye döndü.

Bir çift far kendisine doğru yaklaşmaktaydı. Kolunu kaldırdı. Araba hemen yavaşladı. Bu kel kafalı bir Laoslunun kullandığı eski püskü bir otomobildi.

Joe Positano arabanın kapısını açıp yayları çökük kanepeye yerleştii, çantasını da yanına koydu.

— Vat-Tai'ye, domuz herif! dedi tatlı tatlı.

Air America.

Şoför hiçbir şey söylemeden hareket etti. Purple Porpoise'dan sağa saptı. Bu saatte bir taksi bulabilmesi gerçekten bir mucizeydi. Sithan Kavşağı'na gelince şoför Mekong'a doğru sola saptı. Joe Positano yerinden sıçradı ve Vietnamca küfürler sayıp dökmeye başladı.

— Hay dangalak herif! Ben sana Vat-Tai, dedim!

Şoförün fren yapıp durması yüz metre sürdü. Bomboş bir sokaktaydılar, kenarda büyük bir malikânenin bahçe duvarı yükseliyordu. Şoför arabayı durdurup özür dileyen bir tebessümle arkasına baktı.

Joe, bir anormallik olduğunu hemen anladı. Asya'da otuz yılını boşa harcamamıştı. Elini gömleğinin altına kaydırarak Colt'unu çıkartmak üzereyken şoför koltuğundan sıçrayıp üzerine doğru atladı. Joe, nişan almaya vakit bulamadan tetiğe bastı ve mermi Laoslu şoförün sağ gözünün altından girip arkasından çıktı. Aynı anda kapılar aniden açılarak içeri

bir sürü adam girdi ve Korsikalının üzerine atladı. Joe bir el daha ateş edince bir çığlık koptu, bir tekmeyle de bir başka hasmını bertaraf etti. Ve kendini hendeğe attı.

166

Bir projektör yandı.

Belki bundan da kurtulabilirdi, ama çantayı arabada unutmuş olduğunu farkettiler. Joe iki kurşun için anasını bile satabilirdi. Colt'u elinde olduğu halde hendekten çıkarak taksiye doğru koştu.

Anında bir sürü silüet dikildi karşısına. Arabaya ulaşmadan önce iki el daha ateş etti, kanepeye daldı ve çantayı aldı. Sırtına bir adam atladı. Arkasına bile dönmeden onu da öldürdü. Bir ses Laosça bağırdı:

— Onu canlı yakalayın!

Joe bu işten kurtulamayacağını anladı. Sadece iki kurşunu kalmıştı. Bir tanesini kalabalığa sıktı. Ağzını açtı, silahın namlusunu içine soktu ve hiç düşünmeden tetiğe bastı.

*

**

Bir lamba Joe Positano'nun yüzünden geriye kalanları aydınlatıyordu. Bir et ve kemik yığını ile beş kırık diş. General Khammouane saygılı bir ifadeyle:

— Bu gerçek bir vahşi hayvanmış, dedi.

Dört adamımı öldürdü.

Malko, gözlerini cesetten ayıramıyordu. Bütün olay üç dakikadan fazla sürmemişti. Fakat Korsikalının ölümüyle tüm planı suya düşmüştü. Ondan randevu hakkında bilgi almayı umuyordu. Şimdi ise Joe Positano'nun tuttuğu şoförün söylediği şeylerden fazla hiçbir şey bilmiyordu. Rafineriye uçmak için Air America'ya gidecekti. Fakat Joe Positano'nun buluşacağı kişilerin kendisini tanıyıp tanımadıklarını ya da bir parola olup

167

olmadığını bilmiyordu. Malko kendisini suçlu hissediyordu: Fikri dört hayata mal olmuştu.

— Onu bekleyen pilotu yakalamak gerek, dedi Khammouane.

Malko gökyüzüne baktı. Şafak söküyordu.

— Hayır. Bu çok tehlikeli. Oraya ben kendim gideceğim.

— Bu delilik! dedi Khammouane. Nereye gittiğinizi bilmiyorsunuz!

— Zararı yok, böyle bir şans bir daha elime

geçmeyebilir. Adamlarınızdan biri taksiyi kullanabilir mi?

Laoslu tereddüt etmedi.

— Ben kendim kullanacağım.

Malko sıçradı.

— Fakat sizi tanıyabilirler.

— Kesinlikle hayır, dedi Khammouane.

Amerikalılara göre bütün Laoslular birbirine benzerler. Hiç olmazsa bekleyen kişinin suratını görürüm.

Diğerleri gibi o da sivil giyinmişti. Üzerinde bir gömlekle bir pantolon vardı, ayakları çıplaktı. Taksiye bindi, direksiyona oturdu, makineli UZİ'sini yere koydu. Malko da arkaya bindi. General Khammouane arabayı sürerken Malko da Korsikalının çantasının içindeki paraları kendininkine boşalttı. Kendi çantası çok daha büyüktü. Beş şarjörü ile tabancası üstte duruyordu. Gideceği yerde güvenliğini sağlamalıydı.

Beş dakika sonra Laos Hava Kuvvetleri'nin Karargâhı'na gelmeden önceki büyük binanın önünden geçtiler. Air America yüz metre ilerdeydi.

168

XX. BÖLÜM

Taksi, damları Örümcek ağı gibi antenlerle kaplı yeşil binaların arasında durdu. Pencereleden sadece bir tanesinde ışık yanıyordu.

Malko heyecanlandı. Ortalıkta onu bekleyen hiç kimse yoktu.

Sonsuza dek taksinin içinde bekleyemezdi ya! General:

— Eğer kaplan gelmiyorsa, siz onagidersiniz, dedi usulca.

Sözünü henüz bitirmişti ki, ışık yanan büronun kapısı açıldı ve kızıl saçlı bir pilot görüldü. Kemerinde bir Colt asılıydı. Kaşlarını çatarak taksiyi inceledi, sonra arabaya doğru ilerledi. Kapısını açtı. Taksinin iç ışığı adamın çekingen ifadeli yüzünü aydınlattı.

— Joe Positano?

Güneylilere has bir şivesi vardı. Malko bakışlarını ayırmadan.

— Benim, dedi.

Pilot onu dikkatle inceledikten sonra:

— Geciktiniz, dedi.

—• Geleli çok oldu, bir süreden beri buradayım, dedi temkinli bir şekilde.

— İçeri girmeliydiniz. Randevumuz içerdeydi.

Adamın sesinde tereddüt vardı. Malko, tüm tehlikeleri göze alarak saldırıya geçmek

169

gerektiğini hissetti.

— Görülmek istemedim, dedi. Gidiyor muyuz?

Amerikalı biraz geriledi. Arabanın kapısını açık bırakarak uzaklaştı.

— Tamam. Uçağa binin. Soldan birinci DC 3.

Malko taksiden indi, cebinden bin kiplik bir banknot çıkartarak General Khammouane'a uzattı.

Laoslu general teşekkür ederek oradan ayrıldı. Dikiz aynasından gördüğü son manzara Malko'nun şafakta yerden havalanması oldu. Peruk taktığı hiç belli değildi...

Onu bir daha görüp göremeyeceğini düşündü.

**

Hafif bir uçak olan DC 3 Mekong yönünde kuzeye doğru alçaktan uçuyordu. Vientiane'dan ayrıldıktan beri pilot hiç konuşmamıştı. Güneş enselerinde boza pişiriyordu. Mekong'un kollarından ayrılıp balta girmemiş ormanların üzerinde uçmaya başladılar. Pat Beng'e kadar böyle gideceklerdi. Nehirde hiç yük gemisi de kalmamıştı. Bu bölge tamamen Lao Pathetlerin kontrolü altındaydı. Pilot sık sık endişeli endişeli yeşil yapraklara bakıyordu.

— Eğer daha yüksekte uçarsam bizi vururlar, diye açıkladı. Bazen bize ateş edecekleri tutuyor. O zaman biz de T 28'leri gönderiyoruz... Sıra onlara geliyor.

Malko saatine baktı: Sekiz otuzu gösteriyordu.

— Ne kadar zamanda ulaşırız? diye sordu.

170

— Bir saat sonra, dedi kızıl saçlı pilot.

Malko'nun adama soracak daha pek çok sorusu vardı, ama bunun tehlikeli olabileceğini düşündü. Arkasındaki çantaya bir göz attı.

Altlarında Mekong kayalık ve yüksek kıyıları arasında daralarak akıyordu. Sıcak hava akımlarına yakalanan küçük uçak beşik gibi sallanıyordu. Pilot ıslıkla Long Tali Texas'ı çalıyor, fakat oldukça yanlış yapıyordu.

Malko'ya döndü.

— Buralara ilk kez mi geliyorsunuz?

— Evet.

— Hiç fena değildir. Saygon'u severim.

Müthiş kızlar var...

Tekrar sessizlik çöktü. Sarı bir kurdele oluşturan Mekong ile balta girmemiş yeşil ormanların manzarası hiç değişmiyordu. Birden, kızıl saçlı pilot kaburga kemiklerine bir dirsek attı.

— Geldik.

Malko, üzerinde büyük bir bina bulunan bir tepecik ile Mekong Nehri arasında saclardan yapılmış dizi dizi damlar gördü. Burası Ban-Houey-Sai idi. Burada geniş bir açıklık vardı ve orman oldukça uzakta yeniden başlıyordu.

DC 3 tepeyi sıyrarak alçalmaya başladı.

Pist tepenin tam arkasındaydı.

— Burası uçak enkazlarıyla doludur, dedi kızıl saçlı pilot. Bu çatlak kafalı Laoslular yüzünden...

Tekerlekler beton piste yavaşça değdi.

Ban-Houey-Sai'nin hava terminali, telefonu bile olmayan ahşap küçücük bir binadan ibaretti. Burası aynı zamanda kontrol kulesi 171

görevini de yapıyordu. Uçak binaya doğru yöneldi. Malko dikkat kesilmiş, neler olacak diye bakıyordu. Alanda iki uçak daha vardı: Air Laos'a ait bir DC 3 ile Air America'nın eski bir Curtiss Comando'su.

DC 3 durunca, iki Laoslu tekerleklerle takoz koydular. Malko çantasını alarak pilottan önce aşağıya indi. Burası Vientiane'dan sekiz yüz kilometre uzakta, dünyanın bir ucuydu. Kimse ona yardıma koşamazdı.

— Oraya nasıl gideceğiz? diye sordu.

— Bir jip var, dedi pilot.

"Kontrol kulesi"ne girdi ve birkaç dakika sonra çıktı. Burada sıcak, Vientiane'dakinden daha etkiliydi. Yaprak bile kıpırdamıyordu. Binanın arkasında, gölgede bir jip duruyordu. Pilot koltuğun altından anahtarı aldı, Malko da yanına oturdu.

— Şimdi çamura bulanacağız, diye belirtti.

Üç dakika sonra Ban-Houey-Sai'nin tek ana yolundaydılar. Kent, havaalanından üç kilometre uzaktaydı.

Pilot birden bir Çinliye ait eski püskü görünüşlü bir dükkânın önünde durdu.

Malko'ya göz kırparak yere atladı.

— Alışveriş yapacağım, dedi.

Malko gözleriyle onu izledi, bu ücra köşede

acaba ne bulup da alacaktı. Geçen her dakika planını biraz daha tehlikeye atıyordu. Dükkanının raflarını farkedince rüya gördüğünü sandı. Tavana kadar Fransız şarapları yükseliyordu: Chateau Margot, Pommard, Mouton-Lafite... Ve yanında yıllanmış Moet et Chandon'lar. Hatta Dom Perignon bile vardı. Onların yanında ise, parfümler başlı-

172
yordu. İnanılmayacak kadar düşük bir fiyata Dior'un serisini bulmak mümkündü. Üç bin nüfuslu bu kasabada yaşayan Laoslu birkaç kadın parfümden ne anlardı?.. Pilot dükkanı boşaltmakla meşguldü. Gayet mutlu bir ifadeyle bir litrelik bir parfüm şişesi almayı da ihmal etmedi.

— Sevgilim buna bayılır! dedi. Fakat ona bunun su gibi kullanılmadığını açıklamam gerekmişti.

— Bütün bunlar nereden geliyor? diye sordu Malko.

— Tayland tarafından. Gümrük saat yedide kapanır. Bütün bunlar Tayland'dan gümrüksüz transit olarak gelir. Meoslar burada esrar alışverişi yaptıkları için işler yolunda gidiyor...

Doldurduğu kocaman çantayı jipe koyduktan sonra tekrar yola koyuldular.

Çok yüksekte bir uçak geçti. Son çukuru da atlattıktan sonra jip teklemeye başladı. Mekong'un bir kıvrımıyla Ban-Houey-Sai gözden kayboldu. Çevrelerinde artık yalnızca yeşil ve tenha orman vardı. Yol nehrin kenarına paralel olarak kavisler çize çize ilerliyordu. Yolda derin tekerlek izleri vardı. Bazen yolun iki yanındaki ağaç duvarları arasındaki mesafe üç metreye iniyordu Jipin motoru birden öksürdü, ve sonra durdu.

— Vay namussuz!

Pilot yere atlayarak gidip kaputu açtı.

Malko tepesinden aşağı soğuk sular indiğini sandı. Planı suya düşecekti. Ümitsizce, geçen dakikaları sayıyordu. Bir an evvel gitmezse, her şey bitmiş olacaktı.

173

Birden bir kamyon sesiyle başlarını kaldırdılar:

Bir kamyon son sürat yaklaşmaktaydı.

Jipin yanına gelince, durdu. Ay yüzlü, ufak tefek Laoslu bir adam indi. Birkaç kelime İngilizce biliyordu. Motora doğru eğildi, telleri

kariştirdi, ve bir Şeyin üzerine bastırınca motor eskisinden daha muntazam çalışmaya başladı. Laoslu Şoför memnun memnun gülümseyerek kamyonuna bindi.

Kızıl saçlı pilot hayatında ilk kez sarı tenli birine saygı duydu. Ellerini silmeden direksiyona geçti. Bozuk yolda mümkün olduğu kadar süratle ilerlemeye başladılar. Yarım saat daha geçti. Sonra yeşilliklerin arasından üniforma giymiş Asyalı askerler bitiverdi. İçlerinden biri elindeki M 16 ile birlikte yolun ortasına dikildi. Malko büzüldü:

— Bu da nedir?

Pilot bu ani treyişten pek etkilenmemişe benziyordu.

— Arkadaşlar, dedi sakın sakın.

Sözde "arkadaşlar"ın üzerindeki üniformalar çok garipti. Başlarında Çinli kasketi vardı, ama kızıl yıldız yoktu. Malko bunların Kuomintang'ın meşhur "kaçak askerleri" olabileceğini düşündü. Yirmi beş yıldan beri Birmanya, Tayland ve Laos sınırında aylak aylak dolanıp duruyor olmalıydılar. Soygunculuk ve esrar kaçakçılığıyla geimlerim sağlıyorlardı.

Pilot gömleğinin cebinden, Çince harflerle yazılı bir kâğıt çıkartarak M 16'lı adama uzattı. Diğerlerinde de aynı silahtan vardı. Őef, kâğıdı okuduktan sonra başını salladı ve parmağını Malko'ya doğru uzattı.

174

— O da tamam, dedi pilot. Okey, diye tekrarladı başını sallayarak.

Çinliler pilota inanarak kenara çekildiler ve jip tekrar yola koyuldu. Şimdi çok daha yavaş gidiyorlardı. Yol genişledi ve ormanın ortasında ağaçsız boş bir alanda son buldu. Ağaçların arasında bir biria görünüyordu. Yüksek ahşap bir çitin ardında ise üç, dört bina daha vardı. Giriş kapısının yanındaki ağır makineli tüfeğin çevresinde bir düzine Çinli duruyordu. Yüz metre aşağıda Mekong Nehri vardı. Jipin motor sesi kesilince, Malko bir jeneratörün sesini duydu. Bu ücra köşede böyle Şeyler insana gariپ geliyor. Ses, eroin üretme laboratuvarından geliyor olmalıydı. Birden kalbi çarpmaya başladı. Nihayet gelebilmişti. Her Şeye rağmen buradaydı. Fakat bu daha başlangıçtı. Şu andan itibaren hayatı tehlikede sayılırdı. Pilot ona diğerlerinden ayrı bir

binayı gösterdi.

— Her şey orada halloluyor.

Bir başka binadan Laoslu adamlar çıktı, damacanalara taşıyorlardı. Laboratuvar çalışır vaziyetteydi. Malko derin bir nefes aldı. Oyun sırası ondaydı.

— Karnım ağrıyor, dedi birdenbire.

Tuvalet nerede?

Kızıl saçlı pilot ona soğuk soğuk baktı.

— Buraları pek bilmem. Gidip şuraya bir bakın.

Binalardan birini işaret etmişti. Malko çantasını elinden bırakmadan oraya doğru yöneldi. Köşeyi döner dönmez koşmaya başladı. Çok fazla zamanı yoktu. Birkaç metre ilerde, aradığını buldu. Binanın duvarının

175 kenarına yığılmış sandıklar ve çeşitli malzemeler vardı.

Yere çömeldi ve çantasını açtı. İçinden kırk santimetre boyunda ince, uzun bir cisim çıkardı. Bu pille çalışan portatif bir vericiydi. Anteni açıp silindire soktu ve "ON" yazılı düğmeye bastı. Cihaz, sinyal vermeye başlamıştı bile.

Planın birinci bölümü gerçekleşmişti. Şimdi sıra ikinci bölümdeydi. Gözlerini bu ücra orman köşesinde yumma tehlikesini göze alarak harekete geçti. Otuz dakikası vardı. Çantası elinde olduğu halde geri döndüğünde pilot endişeli gözlerle ona bakıyordu:

— Ne yapıyorsunuz?

— Tahmin edin! dedi Malko.

Adam ısrar etmedi.

Tek beyaz ikisiydi. Pilot onu küçük ahşap bir binaya götürdü, kapısını itti. Karşıda bir masanın üzerinde içi beyaz tozla dolu torbacıklar duruyordu: Saf eroin. Beyaz önlük giymiş şişman, tıknaz, kel kafalı bir Çinli onlara doğru geldi.

— Saygon'un adamı, diye bildirdi kızıl saçlı pilot.

Çinli Malko'nun elini hararetle sıktı.

Parlak gözleri dikkatle Malko'yu inceledi:

— Sizi daha önce hiç görmemiştim, dedi.

— Ben de sizi görmedim, dedi Malko.

Altın renkli, soğuk, ama kendinden emin gözleri Çinliyi ikna etmeye yeterli oldu.

— Tadar mısınız? "999"dan. Fransızlarınkı kadar kalitelidir.

Malko paketlerden birini eliyle tarttı.
Torbada altı yüz gram eroin vardı. New
176

York'ta binlerce dolar ederdi. Üstelik bu torba laboratuvarında yapılan üretimin küçücük bir parçasıydı. Balta girmemiş ormana bu tesisleri kurmak, gerekli malzeme ve jeneratörleri getirebilmek için büyük bir organizasyon gerekliydi.

. Malko paketi bıraktı.

— Parayı size mi vereceğim? diye sordu.

Çinli şaşkın gözlerle ona baktı.

— Tatmak istemiyor musunuz?

— Bu benim görevim değil.

— Elbette, elbette, dedi adam. Sizi muhasebeye götüreyim.

Bir kapı açtı ve bir holden geçerek küçük bir odaya girdiler. Buradaki en önemli mobilya, büyük ve eski bir kasaydı. Hesapları tutan Çinlinin arkasında, tavana kadar bir yığın gümüş külçe vardı.

— Soyulmaktan korkmuyor musunuz? diye sordu Malko bu hazineyi görünce.

Muhasebeci soğuk soğuk gülümsedi.

— Shan'ın adamları bizi koruyor. Buraya hiç kimse girip çıkamaz.

— Ya onlar, kendileri denemiyorlar mı?

— Bir kez denediler, ama bu onlara çok pahalıya patladı. Fazla uzağa gidemezler. Namuslu olmak zorundalar... Para yanınızda mı?

Malko çantasını masanın üzerine koyup paraları çıkartmaya başladı. Muhasebeci paraları hızlı hızlı sayıyordu. Yine de işlemler sekiz dakika kadar sürdü. Muhasebeci memnun bir ifadeyle kayıt defterine Çince bir şeyler yazdıktan sonra Malko'ya tebessüm etti.

— Mal bir hafta içinde Saygon'da olacak.

177

Her zamanki gibi, aynı yollardan gelecek.

— İyi, dedi Malko. Hemen geri dönmem gerek.

— Sizi geçireyim.

Avluya çıktılar. İki Çinli ile bir Laoslu avluda yürüyorlardı. Muhtemelen bir başka alıcıydı. Tüm eroin satıldıktan sonra ya Mekong üzerinden ya da Air America'nın uçaklarıyla yerlerine gidecekti. Pilot bir asit damacasının üzerine oturmuş sigara içerek onları bekliyordu.

— BayJoe dönmek istiyorlar, dedi Çinli, ona Ban-Houey-Sai'ye kadar eşlik eder misiniz?

Amerikalı Malko'ya baktı. Pek memnun Olmamıştı.

— Şimdi, bu sıcakta mı? Biraz bekleyemez mi?..

— Acelem var, dedi Malko.

Karşısındaki bunun nedenini bir bilseydi!... Söylene söylene pilot ayağa kalktı, sigarasını attı.

— İyi, haydi gidelim...

Geldikleri yoldan geri döndüler. Nöbetçili kapıdan dışarı çıkarken Malko neredeyse sevinç çılgınlıkları atacaktı. Her şey tıkr tıkr yürüyordu! Gizlice saatine baktı. On beş dakika sonra tamamı.

Jipe binecekleri sırada pilot başını gökyüzüne doğru kaldırdı. Malko kalbi ağzında, kulak kabarttı.

Olamazdı!

— İşte, sizi geri götüreceğ biri geliyor, dedi kızıl saçlı pilot.

Malko zayıf bir motor sesi duydu. Pilot jipi

178 çalıştırıp Malko'nun daha önce hiç görmediği bir yola daldı. Rafinerinin öbür tarafına geçmişlerdi. Mekong'a bakan bir yerde, uçaklara bir pist açılmıştı.

Malko'yu getiren DC 3'ün bir benzeri piste inmek üzereydi.

— Biz niçin buraya inmedik? diye sordu Malko.

Kızıl saçlı pilot omuzlarını silkti.

— Benim iznim yoktu. Fakat bu pilot sizi geri götürür. Daha çabuk gidebilirsiniz. DC 3 sendeleye sendeleye geldi. Malko, önce camın arkasında iki silüet farkettiler. Araç durdu. On metre ilerde yolcu yere atladı. Bu Cy Villard idi.

179

XXI. BOLUM

Cy Cillard, pervanesi hâlâ dönmekte olan DC 3'ten ayrıldı. Başı önünde yürüyordu ve Malko'yu henüz farketmemişti.

Avusturyalı, Amerikalının kendisine doğru geldiğini görünce beyni durdu. Cy Villard başını kaldırıncaya kadar geçen zaman bir türlü bitmek bilmedi. Villard birden durdu. Çeyrek saniye öylece kalakaldı, sonra kendini hemen topladı.

— Burada ne arıyorsunuz? diye haykırdı.
Malko'nun yanındaki pilota doğru ilerleyerek:
— Onu buraya siz mi getirdiniz? diye sordu.

Kızıl saçlı pilot bembeyaz kesildi. Dayak yemiş köpek gibi önüne bakıyor, patronuna ne cevap vereceğini düşünüyordu.

— Fakat, Saygon'dan Bay Joe...

Villard'm gri gözlerinde tehlikeli bir ışık parladı. Tatlı bir sesle:

— Sizin Bay Joe'nuz Narkotik Büro hesabına çalışıyor. Öyle değil mi, Bay Linge?

— Burada bulunmanız beni çok şaşırttı, dedi ağır ağır Malko.

— Ben vatanıma hizmet ediyorum ve burada ne aradığımı da biliyorum, dedi Villard.

Ya siz nasıl oluyor da burada bulunuyorsu-

180

nuz?

— Mal almaya gelen bir esrar kaçakçısının yerine geçtim. Burada Şirket'in Laos şefini bulacağım hiç aklıma gelmezdi doğrusu...

Komisyonunuzu almaya mı geldiniz?

Malko'nun iğneli sözleri Villard'da şiddet yaratmadı, ama adamın rengi uçtu.

— Ben buraya Meos şefleriyle buluşmaya geldim, dedi Villard kendine hakim olmaya çalışarak. Onlara yapacakları operasyon için talimat vereceğim. Bana bir savaş emanet ettiler, ben de onu sürdürüyorum. Eğer Meosların esrar üretimine engel olursam, onlar da gidip Lao Pathetlerle birleşirler ve esrar bu kez komünistlere para kazandırır.

— Siz, Laoslu dostlarınızın mı kazanmasını istiyorsunuz?

Villard omuzlarını silkti.

— Kesinlikle. Onların bize yararları var.

Biz bu ülkeyi onların sayesinde ayakta tutabiliyoruz.

— Siz boş bir kâse tutuyorsunuz, dedi Malko. Lao Pathetler her yerde mevcut.

— Vientiane'da değil.

— Frank Thorpe bana bir görev verdi, dedi Malko. Sizin için tam tersi.

— Frank Thorpe Washington'da bir büroda oturuyor, dedi yorgun bir sesle Cy Villard. Buraya gelmekle hata ettiniz. Sizin Vientiane'a dönmenize izin veremem.

Malko CIA şefinin maskesini düşürmüştü.

Saatine baktı. Çok az zamanı kalmıştı.

— Birkaç dakika sonra, dedi, bu rafineri yerle bir olacak. Beni öldürseniz bile.

181

— Blöf yapıyorsunuz, dedi Cy Villard.

— Blöf yapmıyorum, dedi Malko. Bu sabah dokuz B 52 bu rafineriyi imha etmek üzere Sa-Taip'den havalandı.

Cy Villard inanmayarak kaşlarını çattı.

— Bu da ne oluyor? Burayı nasıl bulacaklar?

Malko gülümsedi:

— Yanımda bir telsiz vericisi getirmiştim.

Onlara yön ve hedef vermek için. Şurada bir yerlere sakladım, fakat onu bulacak zamanınız yok. Uçaklar otuz saniye sonra burada olacaklar... *

**

En başta uçan B 52'nin nişancısı çeyrek saatten beri aldığı telsiz sinyallerine uyararak hedefi belirlemişti. Kendisiyle otuz altı bin fit altındaki hedefi arasında kalın bir tropik bulut tabakası vardı. Bu tabaka onun görüşüne engel oluyordu, ama bunun hiç önemi yoktu. B 52'ler bombaladıkları hedefleri zaten hiç görmezlerdi.

Nişancı kırmızı düğmeye bastı ve gerindi. Görevini yerine getirmişti. B 52'ler herbiri yedi yüz elli kilo ağırlığındaki elli bombayı salıverdi. Böyle bir yayılım ateşe hiçbir şey dayanamazdı.

**

Malko Mekong'un pis sularını seyretti. Birkaç saniye sonra vücudu onun içinde yüzecekti. İçini korkuyla karışık bir sıkıntı kapladı. Ya bu fedakârlık bir işe yaramazsa? Ya B 52'lerin bombardımanı iptal edilmiş veya ertelenmişse? Kuzey Vietnam'ın bir

182

saldırısı buna engel olabilirdi. Başını Cy Villard'a çevirdi. Amerikalının yüz ifadesi kayıtsızdı. Sadece gözlerinde hırs vardı. Üzerlerindeki beyaz ve fırtınalı muson bulutları kalın bir tabaka halinde yayılıyordu. B 52'lerin sesinin duyulmadığını bile bile tüm gücünü toplayarak kulak kabarttı ve hafif bir fisiltı duydu. Hemen içgüdüsel olarak başını kolları arasına alıp kendisini yere attı. Bir çeyrek saniye sonra ani ve kulakları sağır edici bir patlamayla tüm çevre sallandı. Sanki görünmeyen bir el jipi tutup havaya fırlatmış gibi, araç havaya uçtu. Patlamanın yarattığı

basınçla rüzgâr iki Çinli, Cy Villard ve kızıl saçlı pilotu kuru yapraklar gibi savurdu. Malko Mekong'a doğru itildiğini sandı; Çevresinde çeşitli patlamalar sürüyordu. Malko nehrin sarımtırak pis sularına balıklama atladı ve hiçbir şey duymadı. Mekong'un pis suları onun tek koruyucusu olmuştu. Suyun dibinde elinden geldiği kadar çok kaldı. Ciğerleri patlamak üzereyken su yüzüne çıktı. Kafasını dışarı çıkardığında kular zarlari yeni patlamalarla çınlayarak titredi. Tekrar suya daldı. Şakakları zonkluyor, kuvveti kesiliyordu. Pis ve ılık su sanki ciğerlerine sızıyordu. Nihayet daha fazla dayanamayarak dışarı çıktı ve çamurlu sahile asılarak tutundu. Boynu suyun içinde, burnu dışarda, barut kokan sıcak havayı içine çekti. Birkaç saniye dinlendikten sonra bir bombanın patlamasıyla kulakları çınladı ve üzerine toprak yığınları düştü. Tekrar dalacak gücü kalmadığından orada asılı kaldı ve uğurlu yıldızının onu terketmemesi için dua etmeye

183
başladı. Dik yamaç onu koruyordu, ama çevresine sürekli şarapnel parçalan düşüyordu. Çevredeki orman tutuşmuştu. İki yüz metre ileriye, Mekong'a bir bomba düştü ve çamurlu sular havaya fişkırdı. Kulak zarlari o kadar zedelenmişti ki, gürültünün kesildiğini anlayabilmesi için bir süre beklemesi gerekti. Bu kez, yangının çatırtılarını duydu. Hiç insan çığılığı yoktu. Hiç kimse kalmamışa benziyordu. Eğer yaşayanlar varsa bile, ormana kaçmışlardı. Sudan çıktı, dik ve çamurlu yamacı güçlkle tırmandı. Rafineriden alevler yükseliyordu. Cy Villard'ın durduğu yerde bir metre derinliğinde, beş metre çapında fıçı gibi bir oyuk açılmıştı. Uçaktan geriye bir demir yığını kalmış, jipe gelince, o tamamen yok olmuştu. Malko patıkaya doğru ilerledi. Bombardımandan kurtulan yoktu. Çinli bir askerden geriye kalanları ezmek için bir daire çizdi, yola koyuldu. Canı rafinerinin enkazına bakmak bile istemiyordu. Eğer yaralıları varsa, onlar için hiçbir şey yapamazdı. Ban-Houey-Sai'ye yaya gitmek zorundaydı. Birden otların arasına gizlenmiş parlak bir cisme çarptı. Eğilip yerinden aldı. Bir gümüş parçasıydı. Rafinerinin muhasebe

bürosunda yığın halinde gördüğü gümüş külçelerden biriydi. Orman bunlarla dolmuş olmalıydı.

Ban-Houey-Sai'ye ulaşmak için yakıcı güneşin altında on yedi kilometre yürümesi gerekiyordu. Birkaç metre sonra gümüş külçeyi attı. Elinde çok fazla ağırlık yapıyordu.

184

XXII. BOLUM

— Tokyo üzerinden kutup yoluyla Kopenhag'a gitmeyi mi, yoksa Sibirya üzerinden Moskova yoluyla mı gitmeyi tercih edersiniz? Bir de güney yolu var, ama hiç tavsiye etmem, çünkü çok daha uzundur...

İskandinav Havayolları'nın Vientiane bürosundaki memur tüm uçak saatlerini ezbere biliyordu.

Malko birkaç antika gümüş parçası satın almak için Kopenhag'a uğramak istiyordu. Sonra, Tokyo'da Liezen Şatosu'nun küçük salonuna mükemmel perde olabilecek simle işlenmiş harika kumaşlar ve sevgilisine kimonolar bulabilecekti. Yine masraftan çıkacak, ama Alexandra sevincinden deliye dönecekti...

— Kutup yolu olsun, dedi.

Biletini alıp çıktı. General Khammouane onu Ulusal Haberalma Merkezi'nde bekliyordu.

*

**

Malko'yu hemen Laoslu generalin bürosuna aldılar. General heyecanla Malko'nun elini sıktı.

— Lo Shing hakkında bir haber yok mu? diye sordu Malko.

Laoslu başını salladı.

185

— Hiçbir şey yok. Evini üç kez aradık. Boş çıktı. Onu suçlayabilecek kişilerin hepsi de öldü. Onun Ban-Houey-Sai'de bulunmayışına çok şaşıttım.

Malko da bunu düşünüyordu. Kaçakçılığın esas başı olan Çinli kanundan kaçıyor. Rafinerinin imha edilmesi onun için çok büyük bir darbe olmuştu, ama gelecek yıl haşhaşlar yeniden büyüyecekti ve ve B 52 göndermek için Malko burada olmayacaktı.

— Demek Lom Savath da öldü, dedi Malko.

— Evet. Bugün öğleden sonra gömülecek. Törene katılmak ister miydiniz?

Malko bu şevhet kurbanı prensin son yolculuğunda yanında olmak için bir sebep

göremiyordu.

— Neden gideyim?

General Khammouane acı bir tebessümle:

— Lo Shing mutlaka gelecektir. Eğer onu görmek sizi ilgilendiriyorsa... dedi.

Bu her şeyi değiştirdi. Malko her şeye rağmen Çinlinin beynine bir kurşun sıkabilmeyi düşledi...

— Neden ölmüş?

Laoslu tereddüt etti.

— Tam olarak bilmiyorum. Geçen gün doktorunu görmüştüm, bana iyileşmeye başladığını söylemişti. Konuşabiliyormuş bile. Dün geri döndüğümde uşakları bana başka bir hastaneye götürüldüğünü söylediler. Sizin sert tutumunuzdan ölmüş olsa bile, Lo Shing onun ihanetini asla affetmez..

— Ben de sizinle birlikte geleceğim, dedi Malko.

186

*

**

Yeşil tentenin altındaki demir iskemlelere üç sıra halinde oturmuş olan itibarlı davetliler şakır şakır terliyorlardı. Pek çoğunda ceket ve kravat vardı.

Tüm Vientiane, prensin cenazesine gelmişti.

Tören bir bahçede yapılıyordu. Siyah abanoz ağacından yapılmış olan tabut çıra ve odunların üzerine yerleştirilmişti bile.

— Şuna bak, çok garip, diye belirtti

General Khammouane. Genellikle cesedi portakal rengi bir çarşafa sararlar. Tabut yoktur.

Kalabalığın en arkasında ayakta duran General Khammouane ile Malko, Lo Shing'in

şeker pancarını andıran kel kafasını gözden kaçırmamaya çalışıyorlardı. Çinli en öndeki kanepelerden birini tamamen kaplamıştı,

temkinli ve yaşlı görünüyordu. Tabutun çevresinde çelenkler vardı. En gösterişlisi Lo

Shing'in adını taşıyordu. Sarı cüppeli, kel kafalı rahip elinde bir meşale olduğu halde azametle ilerledi. Odunların altına yüz litre benzin dökülmüştü. Aslında yanmaolayı birkaç

dakika sürerdi. Rahip bir şeyler söyledikten sonra kalabalığa döndü, meşaleyi havaya kaldırdı ve sonra odunların üzerine fırlattı.

Sinir bozucu bir hışırtı oldu, on metre boyunda sarı ,bir alev yükseldi ve lüks tabutu

içine aldı. Rahip alevlerden biraz geri

çekilerek dua etmeye başladı. Ön sıradaki

konuklar yanan odunların sıcaklığından boncuk boncuk terliyorlardı.

Birden tabut patladı ve çevreye alevli tahta parçaları saçıldı. Kalabalıktan bir çığlık koptu.
187

Alevler tabutun içinden çıkan iri beyaz cismi kapladı. Cesetten hiçbir iz yoktu. Khammouane küfrederek odunlara doğru koştu. Rahip şaşkın şaşkın odunların üstünden akan parlak beyaz sıvıya bakıyordu. — Fakat, bu gümüş! diye haykırdı. Alevler artıyordu. Şimdi gümüş, erimekte olan dev bir dondurmaya benziyordu... Birkaç milyonluk dondurma.

Gümüş, toprağı parlak bir tabakayla kaplayarak akmaya devam ediyor ve anında donuyordu. Seyirciler daha iyi görebilmek için ayağı kalktılar ve gümüş soğur soğumaz saldırmak için hazırlandılar. Gümüşün kokusu yoktu.

Birden kalabalıktan bir haykırma yükseldi. Rahip acı bir çığlık attı.

Eriyen gümüşün içinden bir el çıkmıştı. Metal eriyip aktıkça duman ve alevlerin arasında bir insan vücudunun şekli meydana çıkıyordu. Bir parça gümüş daha eriyip düşünce, Malko, Lom Savath'ın armut biçimindeki kafasını hemen tanıdı. Isının etkisiyle cesedin kollarından biri gerilerek hava kalkınca kalabalık çığlık atarak geriledi. Ceset sanki gümüş kefeninden kurtulmak istiyordu. Gümüş iyice eriyince cesedin karnına saplanmış olan hançeri herkes gördü... Prens Lom Savath kalp krizinden ölmemişti. Mide bulandırıcı pis bir koku yayılmaya başladı. Metal hâlâ akıyordu. Khammouane Malko'ya doğru eğildi.

— Lo Shing'e bakın.

.Çinli ellerini göbeğinin üzerinde birleştirmiş, kısık gözlerle cesede bakıyor, manzaranın
188

tadını çıkartıyordu.

— Lo Shing hainleri hiç sevmez, diye belirtti Khammouane. İşte Meosların asla unutamayacakları bir örnek daha...

Malko Lom Savath'ın yüz elli kiloluk gövdesinin gümüşten magma içinde eriyip yok oluşunu hayretle izliyordu.

189__